

PP 255003/04496

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY

(Fr.Hrabica)

PUBLISHED FROM JULY 1999

S tručné zprávy.

Pondělí 9. května

USA přelozí divizi svých stíhaček F-16 z Itálie do Polska

Nečas s Pospíšilem představili návrh nového občanského zákoníku

VV chtějí spojit zákon o veřejných zakázkách s hlasováním o důvěře

Odboráři se vrátí k tripartitě, když ale nebude po jejich, hrozí dál protesty

Zjistilo se, že v útech za kampaň chybějí socialistům miliony pro umělce

Rychetský prý za sociální demokraty kandidovat na Hrad nehodlá

Že je EU demokratická, si myslí jen 48 % Čechů

Ministerstvo financí pozastavilo licenci Sazce

Počasí v Praze: skoro jasno, 22°C

pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Tak jsem shlédl v TV na kanálu GEM britský pořad o tlustých dětech. Jakási vědkyně nám

vysvětlovala, že děti jsou tlusté, protože se přejídají, dítě je malé, tudíž má jíst málo a že by měly maximálně jíst k obědu pár lžic těstovin, lžičku zmrzliny a tak podobně. To

je jisté, že o polévce nikdo nemluvil a v celém tom úžasném pořadu

poukazovali na to, že děti jí více než potřebují. A já jsem si jen vzpomněl,

kolik já jedl k obědu a večeri, dokonce jak jsem musel sníst všechno a pak jsem si mohl jít hrát a byl jsem, jak se říká, "jako lunt".

Takže čím to je, že děti najednou tloustnou?

Já se domnívám, že celý pořad byl maškarádou na odlákání pozornosti, aby se přesunula pozornost na množství potravy a ne na to, co vlastně vy a vaše děti jíte. Jsou to barviva a ostatní přídatky v jídle, na obalu označované většinou písmenem E a číslovkou, které mají tohle všechno na svědomí.

Je už to asi rok, co jsem zrovna četl v odborném časopise, že dětem, které byly nevhodně aktivní, ale přesto tloustly a navíc byli roztěkaní a nedávaly ve škole pozor, upravili jídelníček tak, že jedly jen to, co neobsahovalo tato „E“ barviva, přísady a příchucovače - a ejhle po pár měsících děti nejen zhubly, ale k úžasu všech se i zklidnily a byly najednou normální a ve škole pozorní. A nikdo jim najednou nemusel dávat tabletky na uklidnění.

Dokonce si myslím, že jsem před lety ten článek o tomto Queenslandském pokusu na dětech vydal v Novinách.

Vzpomínám si ještě, že upozorňovali na firmu Maggi a její úžasně „zdravé“ nudlové polévky, že jsou to zvlášť nebezpečné polévky a pak také na ochucené brambůrky čili „čipsy“.

Jinak bych rád poznamenal, tak mezi námi, hamburger je houska, karbanátek z mletého hovězího libového masa a hlávkový salát s trochou kečupu, podle vládních poradců, když to budu jíst párkrát týdně tak údajně ztloustnu, já si myslím, že je to pitomost. Domnívám se, že to po čem lidé tloustnou jsou chemikálie v té podivné

kuřetem ochucené soli, kterou vám sypou na brambůrky.

Tím, že vám řeknou, že některá barviva či ochucovače jsou „organická“, nic neřeší a nic to neznamena.

Uvědomte si, že i cyankáli je také organického původu a vyskytuje se třeba i v mandlích, jíst ho není zrovna nejzdravější. Smrtelná dávka je asi 0.02 až 0.03 gramu, takže jeden gram by zabil asi 500 lidí.

Muchomůrka je taky „organická“ a je to tudíž zdravá houba?

Prosím, nedivte se, televize a rozhlas záměrně matou lidi a nikdo s tím nic nenadělá. Kdo platí televizi, firma Maggi nebo vy? Labouristická vláda nebo občané?

Atěh bychom si pomáhat .

Mons. Prof. PhDr. Tomáš Halík Th.D. v Austrálii

(na fotografii od lky de Detrich první z leva)

V těchto dnech je na návštěvě Austrálie mons. Prof. PhDr. Tomáš Halík Th.D., profesor Univerzity Karlovy, prezident České Křesťanské akademie a rektor univerzitního kostela Nejsvětějšího Salvátora.

OECD je jen 60 procent," napsala organizace (www.oecd.org).

Kanaďanům se dobře bydlí

Druhým nejlepším místem pro život je podle OECD Kanada. Ta si svou pozici zasloužila třeba za to, kolik pokojů mají tamní obyvatelé k dispozici pro život. Na jednoho Kanaďana vychází 2,4 místnosti. Švédsko zase bodovalo čistotou ovzduší.

Česká republika se nachází zhruba ve středu žebříčku. V některých bodech jsou její výsledky více než uspokojivé. Česko zabodovalo třeba v zapojení matek s dětmi do zaměstnání. Práci má 71 procent matek, jejichž děti začali chodit do školy, zatímco průměr zemí OECD leží na 66 procentech.

Češi umírají poměrně brzy

Hůř si ale Česko stojí například v délce dožití. Zatímco Češi se v průměru dožívají 77,3 let, v zemích OECD je to v průměru o dva roky

Mons. Prof. PhDr. Tomáš Halík Th.D. v Austrálii

(na fotografii od lky de Detrich první z leva)

V těchto dnech je na návštěvě Austrálie mons. Prof. PhDr. Tomáš Halík Th.D., profesor Univerzity Karlovy, prezident České Křesťanské akademie a rektor univerzitního kostela Nejsvětějšího Salvátora.

Prof. Tomáš Halík byl do Austrálie pozván arcibiskupstvím v Melbourne a v rámci své týdenní návštěvy se zúčastnil řady přednášek a diskusí a poskytl několik mediálních rozhovorů.

V MELBOURNE 1. června v 17 hodin – debata na téma "Faith in God in a time of doubt" a 3. června ve 13 hodin – přednáška na téma "A postmodern Response to the new Atheism"

V SYDNEY, v úterý 7. června ve 19 hodin – přednáška na téma "Faith in God in a time of doubt".

Pokud si chcete celý den udržet dobrou náladu, musíte obejmout alespoň osm lidí. Nebo alespoň jednomu dát přes držku.

Nejlépe se žije v Austrálii, ČR je průměrná

Praha - Nejlepší životní podmínky mají Australané. Vyplývá to ze speciálního indexu kvality života, který nově sestavila Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD). Ten hodnotí kvalitu života ve 34 zemích světa podle 11 kritérií, jako jsou například: zaměstnanost, volný čas nebo průměrná délka života. Česká republika v hodnocení nijak zvlášť nezabodovala.

Průměrný Australan se dožívá 81 let, má slušný plat a přes padesát hodin týdně v Austrálii pracuje jen jeden člověk ze sedmi set. "Tři čtvrtiny lidí jsou podle průzkumů spokojeny se svým životem. Přitom průměr

více. Češi se také často ostýchají říct, že jsou s kvalitou svého života spokojeni. "56 procent Čechů odpovědělo, že jsou se svým životem spokojeni, to je pod průměrem OECD, který činí 59 procent," uvedla organizace. Žebříček se ale dá brát vážně jen zčásti. Hodnotí totiž pouze země OECD a některá kritéria jsou počítaná z několik let starých dat.

OECD je často k České republice shovívavá. Co se týče pravidelné prognózy hospodářského růstu, je OECD optimističtější než Evropská komise i české ministerstvo financí. Česká ekonomika podle organizace v letošním roce stoupne o 2,4. Napřesrok by měl hospodářský růst v Česku zrychlit na 3,5 procenta. Ekonomice pomůže hlavně silná zahraniční poptávka. zdroj: ČT24

Selský rozum intelektuálů.

Rudolf Výborný

Nemám rád dlouhé tituly, tak jsem titul zkrátil, měl by být: "Nedostatek selského rozumu u intelektuálů a i jiných slavných osobností." Podnět k článku mi dalo vystoupení herců a i jiných známých osobností podporujících daň na kyslíčnick uhlíčitý.

Thomas Sowell ve své knize Intelektuálové a společnost se pokouší vysvětlit pochybné chování intelektuálů tvrzením, že západní intelektuálové nenávidí země, ve kterých žijí. Na první pohled se to zdá neuvěřitelné. Za prvé intelektuálové mají šířit osvícenské myšlenky, a měli by být na straně pokroku a lidských svobod; za druhé vděčí svou existenci

a relativně dobré žití svobodě slova a toleranci západní společnosti. Sowellovo tvrzení je však trefné a odpovídající zkušenosti. Například Noel Chomski. Zastával se Pol Potova režimu. Podle něj, US není o nic lepší než 7/11 teroristi a nedávno byla jeho fotografie v Australanu s Hugo Chavesem, zcela otevřeným nepřítelem USA. Není to chování někoho, kdo nenávidí Ameriku? Sowell má pravdu ještě v dalším tvrzení, úspěch intelektuálů nezávisí ani tak na kvalitě jejich práce a prospěchu, který přináší společnosti, jako na uznání stejně smýšlejících intelektuálů. Chomski a Pilger také jeden z intelektuálních zastánců Pol Pot, obdrželi cenu za mír a lidská práva. Lidská práva a Pol Pot? Selský rozum žádný, jen obrovská slepá nenávisť svobodomyšlné části světa. U našich advokátů daně na kyslíčnick uhlíčitý převládají však asi jiné motivy. Tim Flannery má investice v těžbě zemní tepelné energie, zachraňování

planety prošťáčkama, kteří mu věří, mu přináší zisky. Vysoký plat za částečné zaměstnání vládou je také pobídkou k uctívání bohyně Země. Koho chleba jíš, toho píseň zpívej! To platí také o Ross Garnautovi. Jeho propaganda pro vládu mu musí přinášet mnohem víc než profesura. Jeho příspěvek k vědecké či ekonomické debatě je: "Musíme zastavit sráče!" Na universitního profesora a vládního činitele trochu zvláštní a neobvyklý způsob vyjadřování. U Malcolma Fräsera a John Hewsona je to zhrzená láska k liberální straně. Zhrzený milenec je ten nezarytější nepřítel, to, že

zkrachovali jako vůdci strany nebyla jejich neschopnost, ale jen a jen chyba strany. Jejich domýšlivost jim působí bolest, ztratili moc a vliv. Alespoň několik vteřin před TV kamerami. Jak uspokojující vidět své jméno opět na přední straně novin. Navíc teď to straně osolíme! A tak už zbývají jenom herci. Jejich umění je prodejné, zahrát zloducha nebo hrdinu? To jim ulehčuje svědomí v politických inserátech. Věřím však, že Cate Blanchett and Michael Caton natolik nerozumí vědě globálního oteplování, že je zcela možné, že věří tomu co povídají. Uznání společně smýšlejících aktivistů však má velkou cenu: "Zahrála jsi to báječně!", je velkou odměnou. Švejk by to vyjádřil: "Teď tu válku vyhrajeme!"

Paráda slavných osobností mi připomněla můj život v komunismu v Československu. Když komunisté vedli nějakou oblbovací kampaň, používali k tomu bez ostychu slavných herců. Velký rozdíl byl v tom, že herci to dělat museli, každý to věděl a nikdo na propagandu nenaletěl. V Austrálii našťástí vláda ještě nemá moc přinutit lidi k tomu, aby prolašovali něco, na co nevěří, nebo něco co říci nechtějí. Nevěřím však, že slavné osobnosti moc lidí přesvědčí. Herci jsou příliš vzdálení prostému lidu a každý, kdo utrpí zavedením daně ví, že ti nahoře si to mohou dovolit, mají tolik peněz, že se jich to netýká a snadno se jim mluví.

1 Původní termín byl "bullshitters".

Úterý 10. května

Microsoft oznámil, že za 8,5 miliardy dolarů koupil službu Skype
OSN a IPCC fantazírují, že obnovitelné zdroje do r. 2050 pokryjí 80 % spotřeby energie
Podle Klause nastává posun ke skeptičtějšímu pohledu na doktrínu globálního oteplování
VV trvají na tom, že Johnovi nebude nikdo diktovat, koho si smí vybrat do svého týmu
Levice neuspěla s vyloučováním zastupitelů a zákonodárců z hlasování kvůli střetu zájmů
Audio a videonahrávky v občanskoprávních sporech jsou důkazem, říká ombudsman
Kalouskovo ministerstvo vyšetřuje Babákovy transakce, VV protestují
EU vadí sporná zakázka na zdvihací železniční most v Kolíně
Počasí v Praze: skoro jasno, 24°C

Středa 11. května

Evropská unie otevře kancelář v Bengházi, ač nálety pokračují
Obama chce usnadnit život ilegálům, a tak vyzval k reformě imigrace

John oznámil svůj odchod z vlády, objednal se ke Klausovi a ten jej přijal

Vpodevečer se sešla K9 - vláda pokračuje dál, jako by se nechumelilo
Šéfem poslanců ODS se stal Zbyněk Stanjura, Nečas potopil Tluchoře a Bárta nebude kandidovat na předsedu, chce sjednotit VV za Johnem
Sněmovna schválila vládní návrh tzv. malé důchodové reformy
Vláda souhlasí s prodejem Lobkovického paláce Německu
Počasí v Praze: skoro jasno, 24°C

Čtvrtek 12. května

Inspektoři EU a MMF našli v Řecku nedostatky
Jihovýchodem Španělska otřáslo zemětřesení síle 5,1 stupně
VV podle Johna zvažují odchod z vlády a toleranci menšinového kabinetu
John podepsal demisi, ale kvůli Nečasově operaci se její předání odkládá
Státní maturity budou podle Dobeše od r. 2012 dříve a v opačném pořadí
Tunel Blanka se zas zpozdí, archeologové našli hroby z doby Přemyslovců
V roce 2012 budou muset nemocnice přejít na nové platby za diagnózu
Na nové nahrávce se Bárta vytahuje svými vztahy s Klausem
Počasí v Praze: občasně mrholení, 20°C

Pátek 13. května

Japonsko pomůže elektrárně Fukušima 1 s odškodněním
Ukrajina vyhostila kvůli údajné špiónáži dva české diplomaty
Náš vztah je zbytečně demonizován, tvrdí Klaus o Bártově vychloubání
Bárta se omluvil prezidentu Klausovi, že v opilosti zveličoval jejich vztah
Havel se ohradil proti zneužívání svého jména ve vnitrostranických soubojích
VV očekávají zveřejnění dalších nahrávek, mají prý krýt kauzu pandurů
KSČM se přihlásila k odkazu K. Gottwalda - a dál sedí v parlamentu
Odboráři odmítají jednat, žádají rovnou stažení celých reforem
Počasí v Praze: vyjasnění, 21 °C

Víkend 14. – 15. května

Policie USA zadržela šéfa MMF Strauss-Kahna za sexuální útok
Japonsko vypnulo poslední reaktor jaderné elektrárny Hamaoka
Kyjev odmítl souvislost vyhoštění našich diplomatů s kauzou Danylyšyn
Babák stáhl kvůli údajným mediálním útokům kandidaturu na předsedu VV
Ministerstvo spravedlnosti by mohla vést Karolína Peake, připustil John
Vládní boj proti korupci je zastíněn mediálními aférami, soudí Benešová
Pospíšil odmítl odvolat vrchního zástupce Rampulu, prý to nejde
V Rozvadově bylo otevřeno Muzeum železné opony
Počasí v Praze: občasně dešť, ochlazení na 15°C

Pondělí 16. května

Raketoplán Endeavour odstartoval ke své poslední misi
Miliardář Trump nebude v roce 2012 kandidovat na prezidenta USA
Šéf MMF Strauss-Kahn obviněný ze sexuálního útoku zůstane ve vazbě
Heger zahájil vysvětlovací cestu po českých a moravských nemocnicích
K maturitám nebylo zatím připuštěno 15% studentů, dalších 7% propadlo
Pražská TOP 09 vyzvala k rezignaci Chalupu, Nečas výměnu odmítl
V čele Národní galerie stane ekonom Rösel, rozhodl ministr

Besser

Socialisté a komunisté by podle STEM dosáhli na ústavní většinu

Počasí v Praze: oblačno, 15 °C

Úterý 17. května

Rusko tlačí na Kaddáfího režim, aby splnil rezoluci RB OSN
Írán popírá, že by si s KLDK vyměňoval vojenské technologie
John předal rezignaci Nečasovi, ten ji v nejbližší době donese Klausovi
VV i ODS zatím chtějí pokračovat ve vládní spolupráci a přípravě reforem
Policie obvinila 14 úředníků z pražského magistrátu a 6 lidí z autoškoly
Socialisté radí Nečasovi, aby odvolal ministry Věcí veřejných z vlády
České spořitelně už čtvrtý den nejde internetbanking
Pražští radní schválili zvýšení cen jednorázového jízdného
Počasí v Praze: přechodně zataženo, bez srážek, 20°C

Středa 18. května

Medveděv začal kvůli radaru vyhrožovat Západu studenou válkou
Jednání EU o zátěžových testech jaderných elektráren zkrachovala
Nový občanský zákoník i Drábkovy reformní zákony prošly vládou
Ombudsman hrozí rezignací, neprosadí-li žádnou z 8 zákonných úprav
Vláda schválila koncepci rozvoje armády na 10 let, tzv. Bílou knihu obrany
Tluchoř prohlásil, že za tlakem VV na odchod Fuksy vidí zájmy dřevařů
Po problémech se závadou softwaru se letadla CASA vrací do provozu
Klausova obliba klesla podle STEM pod 50 %, nejniž v historii
Počasí v Praze: skoro jasno, 27 °C

Čtvrtek 19. května

Obama podle Netanjahuova doprovodu nerozumí realitě v Izraeli
Za zneužívání náhrad jde bývalý britský ministr Morley do vězení
Na jednání tripartity odmítli zaměstnavatelé návrh penzijní reformy a Socialisté už zase chtějí jít k ÚS, nyní kvůli zdravotnické reformě
Lessy odmítl průtahy při vyšetřování údajné korupce ve VV
Paroubek hrozí ČSSD, že odejde k národním socialistům
Klaus přijal rezignaci Radka Johna na post vicepremiéra
Zemřel ministr financí Fischerovy vlády Eduard Janota
Počasí v Praze: jasno, 28 stupňů

Pátek 20. května

Strauss-Kahn odstoupil z vedení MMF, obvinění ze znásilnění odmítl
Obama podpořil v projevu vznik Palestiny v hranicích z roku 1967
Testy jaderných elektráren jsou pro odborníky a ne pro politiky, říká Nečas
John napsal věčkářům, že očekává stupňující se mediální útoky a manipulace
Sazka neodvedla státu poplatky, a tak jí hrozí úplné odebrání licence
Heger počítá v reformě lékové politiky s platbou za celý recept
Boj mezi dvěma frakcemi v pražské ODS nabývá na síle
Začala internetová přímá volba předsedy Věcí veřejných
Počasí v Praze: jasno, 28°C

Víkend 21. května – 22. května

Obama naznačil, že útok jako proti bin Ládinovi můžou USA zopakovat
Na Islandu procitla neaktivnější sopka, letiště v Keflavíku úřady zavřely
Hranice důchodového věku by se mohla podle Drábka snížit o dva roky
Podle generála Picka se české stroje CASA letos v Afghánistánu neobjeví
Předsedkyně PS říká, že krize vlád by vyřešila změna volebního systému
Prahou prošli odboráři a oživlé mrtvolky (zombiewalk), šlo se i do Prčic
KSČM chce opět zrušit zákaz dodávek do iránského Búšehru
Na Vyšehradě byla zahájena výstava o Wintonových dětech
Počasí v Praze: skoro jasno, 28 °C

No já si taky vzpomínám. Ale není to moc veselé. Totiž jde o výňatek z úvodního projevu bývalého šéfa vojenské katedry generálmajora Vondráka. Tento člověk na nás při zahajovacím nástupu (několik lidí už omdlelo) hřímá: "Soudruzi! My válku nechceme! My ne! Ale když nás donutí, my ji klidně začneme!"

Havel: Cenu za něj převezme manželka, cestu mu zakázali**Bývalý prezident Václav Havel obdrží Cenu Alcida De**

Gasperiho, pojmenovanou po někdejším premiérovi Itálie. V Trentu ji za Havla v pondělí večer převezme jeho manželka Dagmar. Bývalému prezidentovi cestu do Itálie lékaři nedoporučili, protože nyní je v lánžích.

Stále se zotavuje po nemoci dýchacích cest, která ho postihla v březnu, sdělila jeho tajemnice Sabina Tančevová.

Křesťanský demokrat De Gasperi byl hlavním tvůrcem poválečné podoby Itálie a položil také základy spojující se Evropě. Ocenění je předáváno každé dva roky, kandidáta vybírá komise v Trentu, odkud italský politik pocházel.

"Cena byla založena v roce 2004 u příležitosti 50. výročí úmrtí De Gasperiho. Touto tradicí se oceňují osobnosti, které přispěly k budování nové spojené Evropy," přiblížila Havlova kancelář.

Pracovní nabídky odmítá

Bývalá hlava českého státu měla být do konce tohoto týdne v českých lázních, nakonec si lázeňský pobyt ještě o dva týdny prodlouží. Nabírá síly po nemoci i po vyčerpávající práci mimo jiné na svém filmu Odcházení, který loni režíroval. Pak by měl několik dnů být v Praze. "Poté opět odcestuje na venkov, kde se cítí dobře a kde mu svědčí lepší klima a vzduch," uvedla Tančevová.

Pracovní pozvánky letos pětasedmdesátiletý exprezident od své březnové nemoci víceméně odmítá. Výjimku udělal kvůli premiéře svého filmu, který režíroval podle vlastní divadelní hry, a v poslední době, když zahájil novou kampaň Amnesty International. Tento týden v pondělí v Praze sledoval soukromě divadelní premiéru hry Cyrano!! Cyrano!! Cyrano!!, kde hraje Dagmar Havlová. CTK

Kdo chce vidět australské klimatologové mrtvé? Že by Václav Klaus?

Adam Kolář
Některí přední australští klimatologové museli být přesunuti do bezpečí poté, co několik z nich obdrželo výhrůžné dopisy či telefonáty. To vše se rozpoutalo poté, co se v televizi objevil spot s oscarovou herečkou Cate Blanchettovou, která jménem klimatologů nabádá veřejnost, že jsou nutné změny.

Jedna změna především. Tým australských klimatologů varuje, že do deseti let se má hladina moře u Austrálie zvednout o jeden metr. Varují proto, že je třeba s tímto faktem něco dělat a nejlépe omezit karbonové emise. K podpoře tohoto nápadu získali i přízeň Cate Blanchettové, jež v televizním spotu otevřeně nabádá, aby se fabriky i jednotlivci, již produkují příliš emisí, zdanili větší sumou. De facto, čím více emisí, tím větší daně.

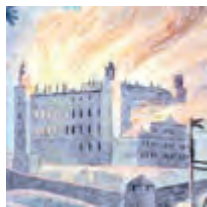
Pro ekologicky smýšlející mozek je to nápad skvělý. Jenže, jak se ukázalo, většina Australanů překvapivě takto nesmyslí. Zjevně se jako Američané těžce budou vzdávat velkoobjemových vozidel, překlmatizovaných obchodních center, či dokonce modernizace svých fabrik. Proto také vyrazili na menší protesty. V Sydney se sešlo kolem osmi tisíc demonstrantů. V Melbourne už jich bylo kolem deseti tisíc. To by ještě ušlo. Jde o to, že pro karbonovou daň je pouhých 38 % Australanů.

Teď visí ve vzduchu jedna otázka. Kdo stojí za výhrůžkami smrti, které obdrželi australští klimatologové? Je známo, že v brzké době se má do Austrálie chystat náš pan prezident Václav Klaus. Je také známo, že australská strana, včetně premiérky Julie Gillardové, není na Klause vůbec zvědavá. Upozornila Hrad dopředu, že Klaus není nijak vítán, a pokud přece jen dorazí, má počítat s chladným přijetím. To vše proto, že Klaus kritizuje a popírá globální změny v klimatu za příčiny člověka.

Že by tedy ty výhrůžky přicházely z Hradu? Kdyby se panu prezidentovi podařilo klimatologové zneškodnit, euforie z jejich teorie by tím jistě brzy opadla a Václav Klaus by se místo chladného přijetí dočkal příjemné, klimatické změny ze strany australské diplomacie

Od požiaru Hradu prešlo už 200 rokov

Pred dvesto rokmi zastihla Hrad nad mestom, ktorý dal mestu aj pôvodný názov - Pressburg - katastrofálna pohroma. Kráľovský palác vyhoel, s ním aj súvisiace stavby, požiar sa preniesol aj na časť blízkeho Podhradia.

Kráľovský palác postavili na želanie uhorského kráľa z rodiny Luxemburgovcov - Zigmunda, syna slávneho v Prahe sídliačeho rímskeho cisára Karola IV., v priebehu tridsiatych rokov 15. storočia. Aj Zigmund sa stal rímskym cisárom nemeckého národa. Rozhodol sa postaviť si novú rezidenciu na západnej hranici uhorského kráľovstva, odkiaľ mal blízko aj na české, rakúske a na nemecké územie svojich panstiev.

Na mieste starobylej pevnosti vybudovali najprv nové opevnenie a na jej najvyššom bode potom aj palác, ktorý sa mal stať navždy dominantou mesta a na niekoľko storočí aj oficiálnou rezidenciou uhorských kráľov. Dokončenia stavby sa Zigmund nedožil. V nasledujúcich storočiach palác prestavovali, zvyšovali, upravovali, „modernizovali“. Najväčším zásahom do jeho architektúry bola dôkladná tereziánska prestavba v rokoch 1761 až 1765 a potom dostavba nového paláca k jeho východnej strane pre Alberta, sasko-tešínske knieža, v rokoch 1765-1768.

V roku 1780 sa Albert spolu so svojou manželkou arcikňažnou Máriou Kristínou stali miestodržiteľmi v Rakúskom Nizozemsku so sídlom v Bruseli. Vzápätí zomrela Mária Terézia. Jej syn, dlhoročný spoluvládca a nástupca Jozef II. preniesol uhorskú kráľovskú rezidenciu do Budína.

Do prešporského kráľovského paláca, kde občas sídlili jeho predkovia, a kde bývala uložená kráľovská koruna, nastáhal seminár vychovávajúci katolíckych kňazov. Vzácné zariadenie rezidencie dal demontovať. Časť z neho použil vo svojich izbách vo viedenskom Hofburgu. Do Viedne sa dostala aj väčšina umeleckých diel, ktorými bývali komnaty paláca vyzdobené.

Ani starý palác, ani nový palác, ani jazdiarne, herne, strážnice, hoci adaptované podľa projektu architekta Tallherra, potrebám vysokoškolského štúdia seminaristov asi príliš nevyhovovali. V decembri 1802 celý areál Hradu dostalo do užívania cisárske vojsko. Vojaci k pamätným objektom veľmi kladný vzťah nikdy nemali. Vzácné parkety, vyrezávané dvere či štukové ozdoby z čias Márie Terézie, ak ešte boli vôbec zachované, boli už v kasárni prežitkom. V sieňach paláca sa ozývali ťažké kroky vojakov v hrubej obuvi s okovanými podrážkami.

Na začiatku roku 1805 sa tu ozývali aj stony ranených a zomierajúcich Napoleonových vojakov, pre ktorých tu po bitke pri Slavkove (Austerlitz) zriadili vojenskú nemocnicu. Hygiena bola na veľmi nízkom stupni, blchy, ploštice a iný hmyz boli ubytovaným vojakom najväčším nepriateľom vo dne i v noci, keď vyliezali zo slamníkov.

Bývalo zvykom, a to nielen v kasárňach, na jar staré slamníky z postelí spaľiť a nahradiť novými, izby vyzametať, steny izieb aj fasády domov vybieliť vápnom. „Upratovanie“ v zámockej kasárni Schlosskaserne určili v roku 1811 na 28. mája. Prepotené, možno aj premočené a otravným hmyzom zamorené slamníky vrah vojaci vyniesli na dvory a zapálili. Horiaca slama krásne lieta a ak jej pomôže vietor, je to hotový ohňostroj. Silný vietor rozniesol horiacu slamu do okien najvyšších poschodí paláca, začali horieť krovky. Ďalšiu horiacu slamu zavialo na strechy, väčšinou drevené, šindľové, domčekov na hornom konci Zámockej ulice. A nešťastie bolo hotové. Požiare v tom čase nebývali výnimkou, ale na taký obrovský požiar sa nikto nepamätal.

Na hasenie požiaru nemali vojaci veľa možností. Obrovský objekt horel, tlel a žiaril ešte niekoľko dní a noci. Neprehoreli a neprepadli sa len klenby nad niektorými miestnosťami prízemí, ani mohutné klenby, ktoré prekrývajú suterény. Tie sa ďalej sa používali ako sklady, niektoré až do šesťdesiatych rokov dvadsiateho storočia. Zachovaný ostal aj suterénny priestor pod nádvorím, vybudovaný v 16. storočí nad stredovekou studňou. Tú síce zasypali, ale do kamenných rezervoárov v tereziánskom období vybudovaný Kempelenov vodovod dodával dunajskú vodu ešte aj v druhej polovici 19. storočia.

Na znovuvybudovanie už aj tak zbytočného kráľovského paláca nikto nepomyslel. Tehlové budovy k nemu pristavané rozobrali, aby si z nich obyvatelia Podhradia vybudovali nové domy. Potrebné to bolo najmä na hornom konci a v strednej časti Zámockej ulice, kde prišli o strechu nad hlavou desiatky rodín. Zhorel aj archív židovskej

náboženskej obce, zničené boli archíválie nepredstaviteľnej hodnoty.

Do začiatku druhej svetovej vojny sa vyhorený palác zmenil v romantickú ruinu. Začiatkom 40. rokov ho mali zbúrať a na jeho mieste postaviť novostavby. Po vojne slúžil znovu ako lacný zdroj stavebného materiálu.

Zásluhou NR SR sa dnes palác po dvesto rokoch od požiaru vracia do svojho pôvodného stavu. Ukázala sa možnosť znovu postaviť po požiari rozobratú záhradnú sálu, ktorú používali v 18. storočí ako herňu na loptové hry, aj rozľahlú krytú jazdiareň a dať im novú náplň. Počíta sa aj s obnovou tereziánskej hradnej záhrady. V budúcnosti možno obnovia aj nový palác kniežaťa Alberta.

Štefan Holčík FOTO - archív

Lenin mal židovské korene. Dokazuje to list

Starý otec vodcu revolúcie konvertoval, aby sa dostal z ukrajinského geta.

MOSKVA, TEL AVIV. Vodca ruskej komunistckej revolúcie Lenin mal židovské korene. Klebetilo sa o tom roky, teraz v ruskom Štátnom historickom múzeu ukázali dôkaz.

Má ním byť list, ktorý Leninovi nástupcovi Josifovi Stalinovi napísala Leninova sestra.

Dúfala, že ak sa odhalí židovský pôvod vodcu revolúcie, zastaví Stalin antisemitské čistky v komunistckej strane. Nestalo sa. Niektorí ruskí vedci pravosť listu spochybňujú.

Starý otec z Ukrajiny

Zdá sa, že Lenin nevedel, že jeho starý otec z matkinej strany bol chudobný ukrajinský žid, ktorého otec konvertoval na kresťanstvo, aby sa dostal z geta, do ktorého židov nahnal cársky režim.

Leninov prastarý otec Moses Blank sa narodil v ukrajinskom Žitomire, čo dokazuje jeho rodný list.

Rozhodol sa konvertovať, aby jeho deti mohli študovať, keďže v cárskom Rusku boli kvóty na židovských univerzitných študentov.

Zdá sa, že Leninovho starého otca pokrstili až v dospelom veku. Vyštudoval medicínu a jeho spoločenský aj ekonomický status výrazne vzrástol.

Leninova sestra Anna Stalinovi v roku 1932 (osem rokov po Leninovej smrti) napísala, že jej brat Vladimir Iljič bol veľkým obdivovateľom židov a mal o nich vysokú mienku.

Napokon, mnohí z vedenia ruskej komunistckej revolúcie boli židovského pôvodu, aj keď judaizmus nepraktizovali a od svojich koreňov sa skôr dištancovali.

Židia a komunizmus

Hoci o Leninovom pôvode sa roky špekulovalo, oficiálni životopisci Lenina označovali za Rusa s nemeckým a švédskymi koreňmi.

List Anny Uljanovej mali ruskí historici k dispozícii už po páde Sovietskeho zväzu, ale spochybňovali jeho pravosť. Komunistckí ideológovia tiež dôsledne odmietali diskusie, že Lenin by mohol mať židovských predkov.

V Rusku, kde je antisemitizmus stále prítomný, sú hnutia, ktoré spájajú judaizmus s komunizmom, práve preto, že toľko vodcov revolúcie malo židovský pôvod.

To len posilňuje nenávisť voči židom. Existujú aj názory, že participácia židov v komunistckom hnutí bola prirodzená, pretože v cárskom Rusku mali podradné postavenie.

Radšej trpaslíka ako ženu

Žiaden rozvod, len zadné miesto v autobuse, a kopec kóšer pravidiel. Postavenie žien v ortodoxnej vetve judaizmu nie je veľká sláva.

Judaizmus sa odvoláva na pramatky rovnako často ako na praotcov a Starý zákon má niekoľko výrazných ženských hrdiniek, no postavenie žien, hlavne v ultraortodoxnom segmente judaizmu, nie je žiadna veľká sláva.

Príklad z posledných dní. Najväčšia izraelská banka nasadila do svojej bilbordovej kampane herca a herečku známych z mimoriadne sledovaného satirického programu. V ortodoxnom meste Bnei Brak a na niektorých miestach v Jeruzaleme herečku nahradil kreslený trpaslík.

Dôvod? Ultraortodoxní veriaci sa nemôžu na verejnosti pozerat' na cudziu ženu. To, že ju nahradil trpaslík, má dosť jasnú výpovednú hodnotu. Nielen o ich pravidlách, ale aj o tom, akú moc majú v štáte a na trhu.

Príbeh jednej ženy

Uznávaná izraelská spisovateľka Judith Rotem je ženou, ktorá sa vzoprela ultraortodoxnému prostrediu. V Bnei Braku je

vyvrheľom, mnohí jej známi sa k nej nepriznávajú. Ako veľmi mladú ju vydali za študenta náboženskej školy ješivy. Porodila mu sedem detí, jedno po druhom.

Kým ona sa trmácala po autobusoch s veľkým bruchom, nákupnými taškami a niekoľkými deťmi, on študoval tóru. Domov nenosil žiadne peniaze, pracovať musela ona.

Keď sa opýtala, prečo to tak je, dostala odpoveď, že sa vydala za budúceho učenca a má byť na to pyšná. Je jasné, že manželstvo bolo dohodnuté.

Judith sa po dvadsiatich rokoch manželstva zbalila a odišla. Sama vychovala všetky deti, živila sa ako editorka kníh o bývalých väzňoch koncentrákov, neskôr začala písať svoje vlastné romány.

O svojom živote, o hľadaní toho, čo nazýva svoj stratený hlas a aj o čudných praktikách v ortodoxných rodinách.

Čo môže a čo nesmie

Znalci judaizmu tvrdia, že v biblických časoch sa žena považovala za majetok muža a mala skôr podradné postavenie. Nesmela mať vlastný majetok okrem dedičstva po otcovi, ale to jej mohlo pripadnúť len vtedy, keď nemala bratov. Neznamená to však, že žena sa považovala za lepšiu alebo horšiu ako muž. V Desatoro tiež jasne stojí: Cti otca svojho a matku svojou.

V Starom zákone tiež stojí, že muž sa so ženou môže rozviesť prakticky bez udania dôvodu, ale žena sa môže rozviesť, len ak jej to povolí muž.

V ortodoxných komunitách sa tento zvyk pestuje dodnes a mnohé ženy stavia do mimoriadne zložitej spoločenskej aj ekonomickej situácie. Bez mužovho súhlasu, ktorý sa nazýva get, sa žena nemôže dať rozviesť. Muža môže žalovať na rabínskom súde, ale je to zdĺhavý proces a ak aj súd rozhodne, že muž musí povolenie dať, páky na to, ako ho donútiť, sú neúčinné a sudy ich ani príliš nevyužívajú.

Rozvod? Malá šanca

V Izraeli žijú tisíce žien, ktoré nie sú ani vydaté, ani rozvedené, čo komplikuje ich situáciu, keď si napríklad chcú vybaviť hypotéku, požiadať o sociálne dávky či dotácie na školné pre deti a podobne. To, že nemajú šancu sa znovu vydat' a začať nový život, je jasné.

Ak majú vzťah, ide o cudzoložstvo a deti z tohto vzťahu sú označené za nemanželské. V ortodoxnej spoločnosti je to veľká stigma, ktorá im ruinaje možnosť na dobré manželstvo. Aj preto sa veľa ortodoxných žien radšej vzdá myšlienky na rozvod.

Judith Rotem, ktorá o postavení ortodoxných žien prednáša po celom svete, tvrdí, že tlak na ženu, ktorá sa chce rozviesť, je enormný. Na zotrvanie v manželstve ju vyzýva rodina, rabíni, susedia. Rozvod sa v tradičnej spoločnosti považuje za zlyhanie. Aj vtedy, ak mu predchádza fyzické a psychické týranie či nevera.

Sú však aj komunity, ktoré ostrakizujú muža a sú známe rozhodnutia rabínskych súdov o tom, že muž, čo nechce dať žene get, ju musí finančne podporovať, aj keď nemajú spoločnú domácnosť.

Ortodoxní verus liberálni

Ženy v ortodoxnom judaizme musia dodržiavať veľa pravidiel od vedenia kóšer domácnosti cez rituálnu čistotu až po skromné vystupovanie na verejnosti. V Izraeli ľudia vedia identifikovať mieru ortodoxie podľa dĺžky sukne, farby oblečenia, pokrývky hlavy a dokonca aj značky topánok.

V Jeruzaleme sú autobusové linky, kde muži sedia vpredu a ženy vzadu, ortodoxné deti nepoznajú spoločné vyučovanie. To všetko pre to, aby sa zabránilo kontaktom medzi mužským a ženským pohlavím, aby sa eliminovalo pokušenie.

Niektorí sociológovia odvádzajú tento koncept z príbehu o Adamovi a Eve, v ktorom Eva vystupuje ako tá, čo nadvádza na neposlušnosť voči Stvoriteľovi.

Judaizmus však vyprodukoval aj oveľa liberálnejšie postoje. Príbúda kongregácií, ktoré vedú rabínky, sú ženy, čo sa modlia s kippou na hlave ako muži, v amerických synagógach sedávajú ženy vedľa mužov a nikoho nepoburujú, ak prídu v sukni po kolená.

V Izraeli ale platí monopol ortodoxných rabínov, a tak sa tam rabínky či ženy, čo sa chodia modliť k Múru nárekov do sekcie vyhradenej pre mužov, považujú za odpadlíčky.

Ako to pôjde ďalej?

Optimisti veria, že aj toto sa postupne zmení. Ekonomické problémy nútia ortodoxné ženy zapájať sa do pracovného procesu a v Izraeli už niekoľko nadnárodných firiem zriadilo pracoviská pre tieto ženy. Ak sa dostanú zo svojho geta, je celkom pravdepodobné, že sa začnú pýtať, čo dostávajú za to, že sú živiteľkami rodín.

Pesimisti hovoria, že sa nezmení nič. Bude to presne tak, ako keď sa pramatka Sára nahlas zasmiala Božiemu sľubu, že napriek vysokému veku porodí syna. Božieho posla to prekvapilo a začudovane sa opýtal Abraháma, Sárinho muža, prečo sa jeho žena smeje.

Nespýtal sa priamo jej, ale pána domu. Lebo tak sa pozerala na ženu. Na malovernú osobu, čo pochybuje, riadi sa emóciami a neverí v zázrak. Sára sa zľakla a poprela, že sa smiala. Syna však porodila. Dostal meno Izák - Smiech.

Proč podfuky fungují

Když vás bolí hlava a vezmete si aspirin, zpravidla se bolest zmírní a pomine už po pěti až deseti minutách. Tuto úlevu pocítí i lékař nebo farmakolog, ačkoliv dobře ví, že tableta aspirinu ještě někde putuje střevem nebo prochází po rozpuštění játry do krve a že se ještě nedostala do mozku. Dostane se tam nejdříve po patnácti až dvaceti minutách. Pes v pokusech I.P. Pavlova začal slinit po rozsvícení zeleného světla, jestliže předtím světlo několikrát předcházelo podání potravy. U člověka je polknutí tablety tím světlem, které ohlašuje už předem úlevu. Děje se to bez účasti vědomí. Takto pracuje mozek člověka, psa i primitivní nervová soustava žířaly. Psy, kteří takto nereagovali, pokládal Pavlov za málo inteligentní.

LN otiskly v sobotu 14. května článek s titulem „Podfuk? Ale funguje“. Alternativní medicína skutečně funguje. Nemusí to být vždycky podvod. Může to být omyl z neznalosti, když někdo tvrdí, že si molekuly vody pamatují informace, které jim předaly molekuly nějaké jiné látky, se kterými se setkaly při rituálním protřepávání. Stejně se mýlí, když prohlašuje, že voda působí terapeuticky tím víc, čím méně v ní zůstalo molekul předávajících informací. On nebo ona neví, že tento názor, který není v souladu se zákony fyziky a chemie, byl v přísně vedených pokusech vyvrácen.

Nikoli omyl, ale podfuk je to tehdy, když to ví a přesto hlásá, že je to vědecky podloženo. K podobnému jednání ho může vést skutečnost, že homeopatické praktiky nehradí zdravotní pojišťovny a to otevírá jiné cesty úhrady.

Někdy před čtyřiceti lety přivedli v jednom státě amerického Středozápadu k soudu divého muže s plnovousem, který s vysokým špičatým kloboukem na hlavě léčil v lese před poustevnou nemocné vkládáním rukou a podával jim nějaké lektvary. Byl obžalován, že provozuje lékařskou praxi bez oprávnění. Jaké bylo překvapení soudu, když obviněný vytáhl diplom lékařské fakulty jedné prestižní americké univerzity a doložil, že ty lektvary jsou přebalené léky schválené americkým kontrolním úřadem FDA. Prosil soud, aby neprozradil, že je MUDr. Udělal zkušenost, že díky tomu divadýlku působí jeho léčba daleko lépe.

Mám podezření, že mnozí lékaři, kteří předepisují homeopatika nebo praktikují jiné alternativní způsoby léčby, sdílí názor tohoto poustevníka..

Úspěchy léčitelů se většinou vysvětlují efektem placebo. Placebo je tableta, v které je strouhaná křída nebo jiná látka, která nemá farmakologický účinek. Podává se při výzkumu nových léků, kdy se účinek placebo srovnává s účinkem zkoumaného léku. Tento výzkum ukázal, že placebo mívá za začátku přibližně stejný účinek jako nový lék. V průběhu času však placebo účinek ztrácí, zatímco účinek zkoumaného léku roste. I to dobře vysvětluje model Pavlovova podmíněného reflexu. Jestliže psovi opakovaně rozsvěcovali zelené světlo a nedostal potom potravu, podmíněný reflex vyhasl - pes přestal po rozsvícení světla slinit. Potrava nepřišla, světlo ztratilo význam signálu, že přijde.

O účinku placebo se často hovoří jako o účinku psychologickém. Výstižnější by bylo hovořit o účinku „nervovém“, protože k němu dochází i bez účasti vědomí nebo volního úsilí.

Terapii léky rostlinného původu se zabývá fytotherapie. Ta je součástí tradiční čínské medicíny, která u nás přichází do módy. V tomto případě nejde o žádnou alternativní medicínu, protože i byliny jsou chemikálie, které působí na chemikálie lidského organismu. To neodporuje principům medicíny založené na vědeckých poznatcích. Často však chybí klinické studie u většího počtu pacientů, které by příznivý účinek potvrdily srovnáním s placebem.

Argument, že alternativní medicína léčí člověka, zatímco moderní medicína léčí nemoc, je zavádějící a nedává smysl. Nemoc je v podstatě abstraktní pojem a lékař může léčit vždy jen člověka. Dobrý lékař respektuje jeho lidskou dimenzi a nezapomíná na psychologický přístup, i když pacienta trápí hemoroidy.

Jak je to s akupunkturou? Vpichy jehlami mohou mít terapeutický účinek, podobně jako ho mívaly křenové placky přikládáné na záda při bolestech břicha. Říkalo se tomu derivační terapie. Jedno z neurofyziologických vysvětlení spočívá na hypotéze, že se pálicí plackou vytváří nová dominantna, která konkuruje oné, která souvisí s bolestmi. Nedávno bylo totiž zpochybněno, že vpichy musí být na určitých místech podle taoistických principů jing a

jang. Ukázalo se, že terapeutické účinky se neliší, bylo-li místo vpichů voleno zcela náhodně.

Jestliže něco „funguje“, neznamená to, že je pravdivá každá teorie, která vysvětluje, proč to funguje. Sluneční hodiny ukazovaly správný čas, i když si lidé mysleli, že slunce obíhá kolem země. Žárovka se rozsvítí i tomu, kdo si myslí, že po elektrickém vedení běží z elektrárny trpasličíci se svíčkami a že „střídavý proud je, když běží chvíli dopředu a chvíli dozadu.

Zastánci alternativní medicíny často vyžadují, aby vědecká medicína vyvrátila účinnost jejich postupů, jestliže je kritizuje. Na to už byly vyhozeny miliardy. Není úkolem vědy, aby znovu a znovu vyvracela, že kámen neletí nahoru, ale padá na zem podle gravitačního zákona. Ze stejného důvodu nemusí prokazovat, že voda, která je víc zředěná co do obsahu arnica montana, působí víc, než ta méně zředěná. Tak jako je na výrobci moderních léků, aby prokázal, že nový lék pomáhá a neškodí, tak je na alternativní medicíně, aby účinnost svých postupů prokázala kontrolovanými klinickými studiemi. Často se ohánějí tisíci děkovných dopisů. Že něco pomohlo stovkám pacientů, nestačí, když nevíme, zda to neškodilo tisícům jiných. Když někdo naletěl alternativní léčbě, nechlubí se tím. Zato všude s gustem vypráví, jak mu nepomohl jeho praktický lékař.

Dlouholetá tradice nějaké léčby není dostatečným průkazem o její užitečnosti. Po staletí se léčilo pouštěním žilou a čištěním organismu projímadly a klystýry. To čištění se dnes někteří lékaři snaží resuscitovat, ale jinými prostředky a s jinými záměry, než jak se o tom můžeme dočíst ve Švejkovi.

Mnoho nemocí nepotřebuje léčbu a přejdou samy. K jejich rychlejšímu odeznění může pomoci onen „nervový“ mechanismus podmíněného reflexu, když si člověk vezme tabletu, která pro něho signalizuje, že přijde úleva. Je to jednoduché, střízlivé vysvětlení.

Alternativní medicína slouží potřebě lidí být v kontaktu s něčím neobyčejným, neznámým, nevysvětlitelným, co je mimo obyčejný všední svět krabiček s léky a injekcemi. Jejich spekulativní konstrukce jsou většinou strnulé, dogmatické a vyhovují touze po něčem stabilním, neměnném.

Věda si naproti tomu neustále ověřuje to, co bylo poznáno, je už svou podstatou skeptická. Ví, že se může mýlit, a počítá pravděpodobnost, s jakou se může mýlit. Také věda ví o obrovském prostoru toho, co ještě nevíme. Každý nový poznatek sice ukrojí kousek z neznáma, ale zpravidla zároveň otevře nové nečekané otázky, před kterými zůstáváme stát v údivu.

Alternativce si je svými pravdami jist. Nepřipustí, že Samuel Hahnemann se mýlil. Lékař spoléhající se na vědu ví, že ani Louis Pasteur ve všem pravdu neměl.

Převzato z Vinar.bigblogger.lidovky.cz se souhlasem autora
Oldřich Vinař

Hackeri napadli emailové účty Googlu

LOS ANGELES/PEKING - Americká internetová společnost Google odhalila útok neznámých hackerů, kteří se pokusili ukrást hesla ke stovkám e-mailových účtů v rámci elektronické pošty Gmail, kterou Google provozuje.

Firma uvedla, že útok má patrně kořeny v centrální Číně a byl zřejmě veden i proti účtům vysokých představitelů americké administrativy, čínských aktivistů i novinářů. Případem se zabývá americký Federální vyšetřovací úřad (FBI) i samotný Bílý dům.

Google na svém oficiálním blogu uvedl, že hackeri by mohli pocházet z čínského města Ťi-nan, což je hlavní město provincie Šan-tung. Hackeri se patrně snažili účty sledovat, Google ale prý útok odhalil, a celou akci se mu tak

podářilo překazit. Firma nicméně na útok hackerů upozornila oběti i příslušné úřady.

Google se patrně nestal terčem útoku hackerů poprvé; o podobném útoku už firma informovala před více než rokem, kdy rovněž uvedla, že útok směřoval asi z Číny. Tehdejší incident firma využila jako záminku k tomu, že nebude s čínskými úřady nadále spolupracovat na cenzuře internetového obsahu, což je nutná podmínka pro všechny internetové firmy, které v Číně působí. Loni na jaře se Google z čínského trhu stáhnul, dle svých slov proto, že nechce internet cenzurovat, dle kritiků proto, že na tamním trhu neuspěl.

V čínském Ťi-nanu se mimo jiné nachází jeden ze šesti klíčových úřadů lidové osvobozené armády a rovněž technická univerzita. Právě tu americké úřady loni spojovaly s předchozím útokem hackerů na e-mailové účty Googlu. ČTK

StB měla agenty i mezi rakouskými celníky

BRATISLAVA/PRAHA - Slovenský Ústav paměti národa (ÚPN v minulých dnech zveřejnil jmenný seznam důstojníků a příslušníků StB u jednotek Pohraniční stráže na slovenském území. A současně přišel na to, že se to v Rakousku hemžilo agenty československých komunistických tajných služeb.

"Zjistili jsme, že pro zpravodajské složky komunistického Československa pracovaly desítky Rakušanů," uvedl v rozhovoru pro LN ředitel sekce dokumentace ÚPN Lubomír Morbacher.

Podle zjištění ústavu měla StB a další tajné služby své agenty mezi obyvateli pohraničních obcí, jako například mezi hospodskými, ale také mezi rakouskými celníky a policisty. Většina nepracovala pro československé komunisty z nějakého levicového idealismu, ale za peníze. Částky, které byly agentům zaplacené, se pohybují v řádu tisíců šilinků.

Slovenský deník Sme cituje ze spisů případ rakouského celníka z pohraniční vesnice Kitsee nedaleko Bratislavy, který během 52 schůzek předal svým řídicím orgánům 165 zpravodajských informací a dostal za to 39 tisíc šilinků. "Zverbovaní Rakušané pomáhali mařit pokusy o útěk, ale i dávali informace o tom, komu se útěk povedl," uvádí Morbacher. Luboš Palata

Klausovi hrozí v Austrálii „nepřijetí“ kvůli jeho názorům na oteplování

Australští poslanci, včetně premiérky Julie Gillardové, chystají zřejmě příští měsíc chladné přivítání českého prezidenta Václava Klause během jeho konferenční cesty do

země. Důvodem jsou jeho názory na teorii globálního oteplování. Na svých webových stránkách to uvedl list The Australian.

Klaus se má podle listu v Austrálii zúčastnit série seminářů, které organizuje tamní Ústav pro veřejné záležitosti (IPA). Organizátoři návštěvy oslovili několik politiků s nabídkou, že uspořádají s českým prezidentem setkání.

Podle organizátorů se prý ale s Klausem během jeho konferenční (nikoliv však státní) návštěvy nechce vedle australské premiérky Julie Gillardové setkat ani premiér státu Viktorie Ted Baillieu nebo předseda vlády Západní Austrálie Colin Barnett. "O programu předsedkyně vlády ještě není rozhodnuto," řekl australskému listu (The Australian) mluvčí předsedkyně vlády.

Očekává se ještě reakce ministra zahraničí Kevina Rudda a premiérů Queenslandu a Nového Jižního Walesu Anny Blighové a Barryho O'Farrella.

"Je nezvyklé, že australští politikové jsou ochotni riskovat naše vztahy s jednou z nejdynamičtějších a nejotevřenějších evropských ekonomik jen proto, že její představitel je skeptik v otázce klimatu," nechal se slyšet výkonný ředitel IPA John Roskam.

Zahraničněpolitická mluvčí opozice Julie Bishopová prohlásila, že pokud se premiérka Gillardová s Klausem nesetká, bude to neobvyklé. "Jestliže se předsedkyně nesetká s panem Klausem kvůli jeho názorům na změnu klimatu, vydá to o ní velmi špatné svědectví. Bude to z její strany projev nedůtklivosti a arogance," řekla.

Klausův mluvčí Radim Ochvat řekl, že konferenční cesta prezidenta do Austrálie se připravuje. Ucelený program návštěvy ale prý zatím není znám. iDnes

NĚKOLIK TVÁŘÍ ČINY....

Austrálie je primárním dodavatelem surového materialu u Číně, uhlí, železné rudy, bauxitu i uranu. Do Austrálie místo toho proudí čínské zboží všeho druhu. Většinou nekvalitní, už jsme si pomalu zvykli na “šMade in China”, někdy i v tisku opatrně proskočí zpráva o nepřipustně jedovatých použitých barvách na hračkách, anebo zase naopak, v televizi běží reklama na čínská auta, o třetinu levnější, nežli domácí výrobek. Jedná-li se o tričko za pět dolarů, které po dvojitým vyprání je tak jenom dobré jako hadr na podlahu, je to OK. Ovšem auto, či televize, nebo computer, nechceme jen na rok! To už nemluví o pronikání do potravinářského odvětví, kdy nenažraní australští obchodníci naprosto nevlastenecky v Číně nakupují levně třeba jablka, kterých máme v Austrálii dostatek a pak je prodávají bez udání původu za stejnou cenu jako jablka místní. No a čínský česnek? Nejen že je bez chuti, ale tak, jako většina čínských zemědělských produktů, je hnojený lidskými hovny! Tam je to běžná praxe, tady to zapříčinuje onemocnění. Totéž nehygienicky pěstovaná drůbež a ryby. Další velký “import” z Číny tu je pomalé, ale vytrvalé přistěhovalectví! V Sydney, tak jako v mnoha světových městech byla mnohaletá tradice t.zv. Chinatownu. Byl v City, trh, restaurace, obchody, ale s ohromným přílivem legálních i ilegálních Číňanů, se i Chinatown rozrostl do City jako rakovina. Nejsou to jen starousedlíci, ale množství příšlé z HongKongu, kteří přišli s ohromnými investicemi, tedy byli našimi zaslepenými vládami vítáni. Méně vítáni byli uprchlíci před komunismem a během politických změn a zrad, byl omezen styk s Čínou z Republic of China (Taipei). Zato, díky rozvíjejícímu se obchodu s rudou Čínou, sem přijíždí tisíce a tisíce mladých studovat a také po vystudování i zastupovat čínské firmy a zájmy. To je logické a z jejich pohledu potřebné a chvilíhodné. Přestože musí na našich univerzitách tučně platit, přesto jejich přehnané množství zabírá na školách místo, často zde i pracují “načerno” (většinou v čínských restauracích a obchodech), kde jsou svými movitými krajany vykořisťováni! Ale to je osud snad všech národnostních novopříšlých. Nutno podotknout, že většinou jsou Číňani k místním lidem slušní a neagresivní, na rozdíl na příklad od Arabů (Libanonců, Egypťanů) a od Sudánců a Pakistánců. Ovšem, i mezi nimi je velká kriminalita – ti vzdělaní se specializují na obchodní a elektronické podvody, ti méně vzdělaní tvoří gangy (triady), ale naštěstí zaměřené povětšinou zase jen na své krajany, protože znají jejich mentalitu. Mnoho jich nevěří v bankovníctví, spíše mít cash doma, zlato, jade, – pod postelí u babičky. Ovšem, vím-li toto já, vědi to i ti mladí a čínské rodině nepomůže být v patnáctém patře, ti “spiderman monkeys” to řeší po svém. Pro politickou korektnost se tyto detaily neuvádí v novinách, policie má příkaz neuvádět v reportech ani ethnicitu. A tak, pomalu, ale jistě, aniž by si to Austrálie uvědomovala, stává se jednou, zatím nepojmenovanou čínskou provincií! A proč se toto děje? Globalizace a zadlužení kteréhokoliv našeho government, hromadný prodej (miliony tun) nerostů do Číny – denně (i v noci) vlaky na Illavarra line, ze severu do Port Kembla, protože nakladače v Newcastle to nestačí (u Wollongongu čeká více lodí na náklad do Číny, nežli bylo u Normandie při invazi.) Kdo tedy za to může? Jak už jsem uvedl, zadlužený government (jedno, je-li Labor, nebo Koalice), který pro zacpání děr ekonomie prodává pod světovými cenami, dále nenažraní obchodníci, kteří by v Austrálii musili platit dělníkům civilizované a odbory schválené mzdy, tak raději převedou svůj “business” do Číny a tváří se, že nevidí otrockou práci v komunisticko-kapitalistickém zřízení! Dalšími viníky jsou ale i “shareholders”, kteří převod podniků do Číny schvalují, protože jim nestačí 150% zisku v Austrálii, v Číně jim to udělá třeba 300%! Málokdy se v našem tisku, nebo televizi ukáže nějaká kritika čínského system. A speciálně nikdy na levicové ABC. Tím více jsem byl překvapený, když na posledním “Foreign Correspondent” programu, reporter, který chtěl navštívit křesťanské místní kostely v (rude) Číně, prodělal anabazi, honičky a skrývačky s čínskou tajnou policií (něco jako soudruzi StB). Protože měl oficiální povolení k reportáží, rád mu ukazovali “povolenu” církev a kostel, tedy něco, jako bylo v Československu kolaborantské “Pacem in Teris”, ale i když našel ty “nepovolené” kazatelny, čínští StBáci za ním slídili. Kduž je pak spolu s kameramanem konfrontoval v hotelové lobby, začal jejich vůdce ječet, jako” Viktorka na splavu”, strkat do něj a zakazovat filmování, tak agresivně, že australský reporter musel zavolat uniformovanou čínskou policii ke své ochraně. Ti mu ji sice váhavě poskytli, ale jsem si jistý, že soudruzi velitelé těm ubohým SNBákům, až tam nebudou kamery “vyčistí žaludky”! A ted nakonec, proč je naše současná (Labor) vláda tak

vtřicná a krotká ke komunistické Číně? Ona Čína se stává opravdu světovou velmocí, i když (zatím) na hliněných nohách, ale je jich mnoho, jsou plní, i ta diktatura má své určité výhody a co hlavně, kupují a kradou technologie po celém světě (patent-nepatent) a přitom zbrojí, jako málokdo, oficiálně i tajně! Nežli jela PM Gillard na královskou svatbu do Londýna, byla i v Číně, údajně kvůli obchodu, ale tam pronesla pár dějinných vět, které by jí Austrálie ani celý Svobodný Svět neměl nikdy odpustit! Řekla, že: “čas Británie i USA už je pryč, nadchází čas Číny, že tedy proto bychom i my (tedy Austrálie) měli změnit spojenectví tímto směrem!” – Toto považují za zradu vlastní země, našeho systemu i našich spojenců, ovšem v australském tisku, to prošlo celkem bez povšimnutí, až na pár “studentválečníků”, ke kterým se počítá i moje maličkost! Dokonce jsem i četl hlasy, že jestliže Austrálie začne někdy se stavbou nukleárních elektráren, prý by měla ke stavbě přednostně užít čínskou technologii, protože (prý) ve světě ze 60 budovaných atomových elektráren, polovinu staví Číňani! Copak na to naši Watermelons? Ví, Čína kupuje v Rusku, ve Francii, Brazílii vojenskou technologii – co nemůže koupit, okopíruje anebo ukradne. Staví nové atomové ponorky, vyvíjí stěly schopné zničit i mateřské, letadlové lodě, které má US.Navy, agresivně se cpe do kosmu (ničení cizích satelitů) a co hlavně, politicky a strategicky využívá nejednoty Svobodného Světa, investuje v Africe i Jižní Americe používá hlasovací mašinerie loutek v OSN (U.N.), případně svého veta! To, co po celá léta Studené války dělal SSSR, dělá Čína dnes. Nikde jsem nečetl návod, jak současný rozmach Číny zastavit, všichni “státníci” a “ekonomové”, kteří zadluženost zemí Číně zavini, nevědi kudy kam a tvrdí, že kdyby přišlo do tuhého, Čína by mohla žádat své finanční pohledávky. OK říkám já, at si tedy pro ten dluh Číňani přijdou, mají-li “guts”! Myslím, že pokud se na Západě nenajdou politici, kteří začnou splácet Číně státní dluhy za svých podmínek, spolu s ochrannými tarify a zákazem dovozu šmejdu z Číny, není jiné řešení, než válka, anebo čekat a doufat, že v Číně samotné, dojde k občanské válce, tak, jako to bývalo za císařství. Ono i to je možné. Každopádně, měli bychom si uvědomit, že Austrálie patří do Svobodného Světa a spojenci pro nás jsou USA, Británie, New Zealand, Kanada, případně evropské země, nebudou-li zachváčeny muslimismem. Ale to, už záleží na tom, jakou vládu si v příštích volbách zvolíme!

Psáno L.P. 23.V. 2011. Sven F. Rehulka, Carlton NSW

PŘESTALA MĚ ZAJÍMAT SPOLEČNOST, VE KTERÉ ŽIJÍ.

Patřívám jsem mezi lidi, kteří se rádi baví, kterým není smích cizí. Dokonce jsem po „sametové revoluci“ věřil v lepší budoucnost země, do které jsem se ze zahraničí v roce 1994 vrátil. Věřil jsem klukům a holčkám, kteří se po roce 1989 postavili do čela této země, kterou pak postupně a systematicky rozkrádali, rozprodávali, tunelovali a jinak devastovali. Věřil jsem v opravdovou demokracii, ve fungující systém. Věřil jsem v stát, který bude vždy a za všech okolností bránit práva svých občanů. Věřil jsem ve zdravotnictví a soudnictví. Věřil jsem všem slibům úlisných a slizkých politiků, kteří nikdy nepracovali pro blaho svého voliče, jak se nakonec vždy potvrdilo. Česko se od roku 1989 stalo ABSURDISTÁNEM bez pravidel a rozumných zákonů. Zemí, kde se neměří všem stejným metrem. Místem na planetě, kde se děti rodí jako dlužníci jen proto, že si několik vyčůraných politiků postavilo mnohamilionové, luxusní vily jak v Česku, tak v zahraničí. Jen proto, že si pečují vlastní konta, protože každý z nich ví, že špičkovým politikem nebude napořád. O této zemi jsem ztratil veškeré iluze a je mi to nesmírně líto. Líto proto, jelikož jsem ji nesmírně miloval a býval hrdý na to, že jsem Čech. Dnes, kdy čítávám zahraniční tisk, kdy diskutuji se svými zahraničními přáteli o životě v České republice, se jen stydím a nenacházím slova vysvětlení. Je smutné, že už dnes nepocítuji to příjemné šimrání v podbřišku, když slyším hrát českou hymnu, nebo když poslouchám novoroční projev prezidenta republiky. Je smutné, že musím být nedobrovolným svědkem toho, jak se řítíme do nekonečné propasti zadluženosti, za kterou obyčejný občan nese absolutně žádnou odpovědnost. Je smutné, jak se vrcholoví politici bezostyšně vysmívají svému voliči, kterému vděčí za své křeslo. Je smutné, že kolem sebe vidím hlubokou nespokojenost a stále rostoucí vztek. Jako řešení se dostaví utáhnutí opasku, zase jen pro obyčejného člověka, který už tak musí počítat každou korunu, aby uživil svoji rodinu. Gesto, kdy si páni poslanci odhlasují snížení platů o tři tisícovky, je opět neslýchaným výsměchem všem poctivým občanům. Při

měsíčních příjmech, dietách, odměnách, či prémiech se jedná skutečně o částku zanedbatelnou až směšnou. Prohnilý a zkorumpovaný státní aparát vůbec nezajímá, jak občané v této zemi opravdu žijí. Nikoho nezajímá, že exekutor zabavuje kvůli pokutám v MHD celé domy, které pak pod cenou prodává ve zmanipulovaných dražbách. Nikoho to nezajímá, poněvadž se to všechno děje za tichého souhlasu právě tohoto státu. Všech těch mocipánů, kteří z toho všeho profitují. Je smutné, že se český občan se vším smířil a rezignoval, že zase drží „hubu“ a krok, jak tomu bylo za komunistického režimu. Je smutné, že je nás, co se nebojíme si tu „hubu“ otevřít, žalostně málo. Zlo je opět v přesile a mně nezbyvá než říct sám za sebe, že **opovrhují českými politiky a zdejší politikou vůbec. Opovrhují zkorumpovaným soudnictvím, zákony a celým prohnilým, státním aparátem. Přestala mě zajímat společnost, ve které žiji.** Josef M.H.Motov

Vzpominani 87.

V posledním vydání Novin je na strane jedenact clanek a oznameni, ze zemrel dramaturg, dirigent a pianista Ladislav Simon. Po precteni jsem se vratil hodne desitek let zpátky, kdy jsem chodil do realneho gymnasia v Praze XIX. Jako v mnohe skole tak i v te nasi jsme meli skolni orchestr, z ktereho se pozdeji vyklubali dva nadani a vynikajici hudebnici, profesor dr Milan Skampa a Ladislav Simon. Pamatuji se, ze pri jedne navstevě Prahy v devadesatych letech jsme byli z manzelkou pozvani na koncert v prazskem Karolinu, ktery kazdorocne porada 1 lekarska fakulta v Praze. Po programu vystoupil na podium Dr Milan Skampa a mel delsi prednasku o Janackovi a jeho tvorbe. Otocil jsem se na Janu Roklovou, ktera byla s nami a povidam “Ja ho znam”, naces Jana mi odpovedela “To neni mozne”. Kdyz Dr Skampa zkoncil, okamzite byl obklopen pany profesory a jejich manzelkami a to bylo same pane profesore sem, pane profesore tam a kdyz dosla rada na me, rekl jsem pouze “Nazdar Milane”. Vsichni se pohorsene na sebe podivali, co si to ten clovek dovoluje, oslovovat pana profesora krestnim jmenem. Milan Skampa se chvilku na me dival a najednou vyhrknul, Vladimire jsi to ty? Chytil me a rekl, jdete do vedlejsiho salu, tam bude Rout a ja priju do chvilky. Cely vecer se Milan venoval nam a kazdemu me predstavoval jako sveho spoluzaka.

Proc tohle pisi? Milan Skampa hral ve skolnim orchestru prvnii housle, ja druhe a u piana sedel Ladislav Simon. Vsichni jsme spolecne zazili spousty hezkych muzikanskych chvil, byli jsme zvani casto hrat na koncertech, meli jsme radi barokovou hudbu, dokonce jsme hrali u sv. Antonina na Strossmajraku cele vanocni svatky, kde jsme hrali koledy. Mam doma foto, kdy jsem spolecne s Milanem a s Ladou a toho fota si cenim.

Ladislav Simon mel sestru Atku, byli dvojcata. Atka bydlela v Dejvicich a schodou okolnosti moje manzelka s Atkou hraly v roce 1947 spolecne divadlo, Atka tento dramaticky soubor vedla.

Je velice smutne kdyz clovek starne a dovida se, ze zase jeden z jeho byvalych pratel odesel za tu “Velkou Zed”.

Vladimir Bozdech

P.S. Budte zdrav, chtěl jsem něco napsat o seznamu spolupracovníků Stb, obzvlášť když jsem zase nasele spoustu známých včetně přítele Petra Radu jako jednoho z nich, ale pak jsem si to rozmyslel a napsal radeji o Ladovi Simonovi, to nebude dělat problém. Jsem velice nemocny, byl jsem 6x v nemocnici, celkem 38 dni, mam špatné srdce. Zatím me moc nepomohli, čekám na srdečáře, který mne uvidí za 14 dni. Vladimír

Recept No.309

Hrnková bublanina s meruňkami

Potřebujete: 2 vejce, půl hrnku cukru krupice, méně než půl hrnku oleje, méně než půl hrnku mléka, tři čtvrtě hrnku polohrubé mouky, půl sáčku vanilkového cukru, 2 lžičky prášku do pečiva, kompotované nebo čerstvé meruňky.

Postup: Vejce utřete s cukrem, smíchejte s olejem a mlékem. Přidejte polohrubou mouku, vanilkový cukr a prášek do pečiva. Těsto propracujte, nalijte do vymazané a vysypané koláčové formy, pokladte půlkami meruňek a pečte na 185 stupňů Celsia 25 minut.

Polský kněz o umělém oplodnění: žena přece není kráva!

Magdalena Sodomková

„Rádio Maryja poslouchám vždycky, když se chci pobavit,“ říkal mi onehdá polský překladatel Jarek.

Ultrakatolická stanice, která sídlí v polské Toruni, a která je známá antisemitismem a až středověkou urputností (někdejší první dámu Marii Kaczynskou kdysi šéf stanice Tadeusz Rydzyk označil za čarodějnicí), však tradičně Polákům spíš nadzvedává madle. Jenže co víc... Kvůli zarputilému fanatikovi Rydzykovi a hroznu jeho posluchaček – přezdívaných mohérové baretý - totiž na Polsko padá nálepka zpátečnických tmářů.

No uznejte: Do rádia Maryja volá posluchačka Stanisława, matka pěti dětí: „A pokud jde o početí dětí... Pokud pán Bůh dá takovou možnost, nemít děti, musíme věřit, a modlit se. Znam případy, kde dlouho nemohli mít děti a když se pomodlili, hned měli tři pěkné děti.“

Otec Rydzyk: „Gratuluji. Ano, nechat to na Bohu a nekombinovat! Poslanci pořád mluví o in vitro, jestli ano či ne. Ale přece žena není kráva! To není inseminace!“ Je mi těch Poláků líto, mnoho z jejich kněží jsou cool chlapci, před kterými by i čeští bezbožníci měli smeknout klobouk. A pak je tu jeden Rydzyk, co nešťastnice, které nemohou mít děti bude přirovnávat ke kravám. Ten chlap je prostě vůl.

Brazilská zemědělská lobby chce Amazonii zbavit ochrany

Mocná zemědělská lobby a místní ekologové se střetli na půdě brazilského parlamentu při jednání o novele zákona zmírňujícího ochranu Amazonie.

„Hrozí nám, že legalizujeme ekologickou katastrofu této země,“ varoval poslanec zelených Aluizio dos Santos Júnior ve finále více než roční debaty.

Odlesňování neklesá

Zákon z roku 1965 omezuje využívání půdy pro zemědělství povinností vlastníka zachovat část pralesa nedotčenou: v Amazonii se to vztahuje až na 80 procent pozemku. Reguluje také využití břehů řek, vrcholků kopců či straní.

Amazonie, jeden z druhově nejbohatších ekosystémů, hraje klíčovou úlohu v koloběhu uhlíku a vody a také v regulaci skleníkových plynů. Zelené „plíce planety“ o rozloze 5,3 miliónu kilometrů čtverečních ovlivňují globální klima.

Desetiletí byl amazonský prales vystaven rozsáhlému kácení a vypalování. Vláda exprezidenta Luly da Silvy tvrdila, že chmurná perspektiva pralesa se vzdaluje a loni mělo tempo odlesňování klesnout na nejnižší hodnoty za 22 let. Zmizelo „jen“ 6470 km2 místo děsivých 27 tisíc v nejhorším roce 2004. Jenže poslední měsíce trend obrátily – podle satelitních snímků je kácení letos šestkrát horší než loni.

Za dva jarní měsíce zmizelo 593 km2 pralesa v Mato Grosso, zatímco před rokem to bylo jen 103 km2. V celostátním měřítku se ukázal 27procentní nárůst.

„Musíme nakrmit Brazílce i svět“

Nejúčinnějším argumentem pro snížení ochrany je nabídka práce a potravin.

„Musíme zákon změnit, abychom pokračovali v produkci potravin pro Brazílce i ostatní svět,“ tvrdí poslanec Luis Carlos Heinze, člen parlamentní skupiny, která obhajuje zájmy pozemkových vlastníků.

Loni Brazílie dosáhla rekordní úrody sóji a vyvezla zemědělské produkty za 80 miliard dolarů. Spektakulární výsledky před měsícem zastínily i skandál dvou státních bank – půjčily 16 miliónů dolarů (258 mil. Kč) firmám, jež nesplňovaly podmínky ekologické výroby.

V posledních letech úřady legalizovaly nebo daly k dispozici menší pozemky v pralesi asi 300 tisícům rodin bezzemků. Kontrolovat, zda dodržují stanovené zásady ochrany okolní divoké přírody a území, vyčleněných pro indiány, bude obtížné.

Ani kompromisní vládní doplněk zákona, jenž ukládá opětovně zalesnění půdy, ekology neuspokojuje. „Text je průkazkou k odlesňování a výjimka (z povinnosti zpět

zalesnit část vykáčené plochy) pro malé zemědělce znamená, že 150 až 300 tisíc km2 pralesů nebude obnoveno,“ upozornil veterán hnutí Greenpeace Paulo Adário.

Boj na život a na smrt

Ochránci životního prostředí ale namítají, že zákon jen vyzývá k ještě většímu porušování zákonů.

„Navrhovaná amnestie jen posiluje dlouhodobou brazilskou tradici legalizování nelegálního. Lidé věří, že mohou nezákonně odlesňovat, protože dříve či později jim bude všechno odpuštěno,“ citoval list The Guardian Philipa Fearnsidea z vládního Národního institutu pro výzkum Amazonie.

Zákon musí ještě schválit brazilský Senát a očekává se, že se tam o něj na rozdíl od dolní komory svede velká bitva.

Brazilská prezidentka Dilma Rousseffová navíc hodlá vetovat zamýšlenou amnestii pro ty, kdož v Amazonii před rokem 2008 nelegálně mýtili nebo vypalovali lesy.

Farmáři ale namítají, že amnestie je oprávněná, protože mnozí z nich vyklučili svou půdu ještě předtím, než byly zavedeny limity pro kácení.

Spor mezi farmáři a dřevorubci na jedné straně a ochránci Amazonie si navíc vyžádal další oběti na lidských životech.

V úterý byli zavražděni známý brazilský ekologický aktivista José Cláudio Ribeiro da Silva a jeho žena Maria do Espírito Santo.

Neznámí útočníci je zastřelili v jejich domu v brazilském státě Pará. Da Silva dostával opakovaně výhrůžky smrti a již před půl rokem předpověděl, že bude zavražděn.

Řekl však také, že ani strach ho neumlčí, a dokud bude schopen chodit, bude bojovat proti všem, kdo ničí amazonský deštný prales. aa, ČTK, BBC, Právo

Běloši v USA věří, že trpí rasismem více než černoši, ukazuje studie

Američtí běloši myslí, že jsou nyní kvůli své rase diskriminováni více než jejich afroameričtí spoluobčané. Ukázala to nová studie profesorů dvou amerických

vysokých škol.

Čerstvá studie, kterou vědci pojmenovali "Whites See Racism as a Zero-sum Game that They Are Now Losing" (Běloši vnímají rasismus jako hru s nulovým součtem, v níž nyní prohrávají),

přinesla pro mnohé překvapivé výsledky.

Po dekadách snah o zavedení multikulturní společnosti mnozí američtí běloši cítí, že efekt "obráceného rasismu" rozšířil obavu, aby za žádnou cenu neurazili člověka s odlišnou barvou kůže, za což nyní platí. Myslí si, že v současnosti čelí diskriminaci víc než černoši.

Profesor psychologie Samuel Sommers z massachusettské univerzity Tufts a jeho kolega z Harvard Business School Michael Norton provedli průzkum mezi dvěma skupinami Američanů. Vzorek 209 bělochů a 208 černochoů požádali, aby na škále od jedné do deseti určili, jak moc byla která skupina diskriminována od roku 1950 do začátku nového tisíciletí.

Diskriminace černochoů klesla, shodují se obě skupiny

Obě skupiny se shodly, že protičernošský rasismus v uplynulých šedesáti letech významně poklesl. Afroameričané hodnotili diskriminaci své rasy stupněm 9,7 v 50. letech a 6,1 po roce 2000. Běloši také uznali, že rasismus proti černochoům v 50. letech přesáhl stupeň 9 (přesně 9,1). Teď ho hodnotí stupněm 3,6.

Odborníci ale zaznamenali velký rozdíl ve zkoumání všeobecné představy o diskriminaci bělochů. Ta podle afroamerické skupiny vzrostla za 60 let sotva o čtyři desetiny (z 1,4 na 1,8). Naopak běloši se domnívají, že se zvýšila z 1,8 na 4,7.

"Je to celkem překvapivé zjištění, když se zamyslíte nad tím, že ve společnosti stále existuje velký nepoměr, z něž hůře vycházejí Afroameričané," řekl profesor Sommers podle listu The Independent.

"Ať už ve sféře výše mzdy, vlastnictví nemovitostí, zdravotní péče nebo zaměstnanosti," dodal s tím, že bílí

Američané rasismus zkrátka vnímají jako hru, ve které vždy, když jedna strana vyhrává, druhá zákonitě prohrává.

Představy o větší diskriminaci vzbuzují kupříkladu různé kampaně pozitivní diskriminace. Některé společnosti kupříkladu přibírají nové zaměstnance podle kvót založených na etnické příslušnosti, což může všeobecný názor ovlivnit.

"Když jste běloch, příslušník střední třídy, jenž nepřijde tolik do kontaktu s černošským obyvatelstvem, váš pohled může ovlivnit jen to, co kde slyšíte," řekl profesor Michael Norton.

I tak ale podle statistik zůstává takřka polovina mladých černochoů v USA bez práce, což je dvakrát více než v případě Američanů s bílou barvou kůže. Nová studie patří podle jejich tvůrců k prvním výzkumům s takovými výsledky a může sloužit jako vhodná inspirace a podklad pro další zkoumání. iDnes

Zloději kradou z aut katalyzátory, odřežou je na parkovišti

Zloději během několika sekund odřežou zpod auta prostřední část výfuku i s katalyzátorem plným drahých kovů. Ty pak prodají a vydělají až tisíce korun.

Za osm dnů eviduje příbramská policie patnáct takových případů, experti škodu vyčíslili na více než čtvrt milionu korun. Na Berounsku už nasčítali škody za víc než sto tisíc.

Podle zjištění Lidových novin zloději letos ukradli už přes pět desítek katalyzátorů, škoda se blíží milionu.

Zloději mají prostřední část výfuku v oblíbeně především proto, že v keramické vložce obsahuje drahé kovy rhodium, platínu a palladium. Za ně české a moravské sběrný vyplácejí od několika stokorun po tisíce.

Policie si s novým fenoménem české galerky neví rady. Krádež trvá chvíli a těžko se hledají svědci. Odcizené katalyzátory nejspíš nekončí v tradičních sběrných dvorech, ale u podomních obchodníků, kteří kočují po celé republice, objíždějí sídliště a vykupují staré autobaterie a další součástky.

Jediným způsobem, jak se před krádeží výfuku s katalyzátorem chránit, je schovat auto přes noc v garáži.

"Zloději totiž dokážou jen s pomocí obyčejné pilky na trubky nebo profesionální rozbrušovačky odřezat prostřední část výfuku i s drahým katalyzátorem během několika sekund," zjistily Lidové noviny. Žádné speciální vědomosti nebo průpravu k tomu nepotřebují. Součástky zloději odřežou i za bílého dne na parkovištích. idnes

Poznámka Novin:

Katalyzátor je ta plechová krabice u konce výfuku auta. Píšeme o tom proto, že se to může začít krást i zde, v Austrálii.

POZOR!: Míří k nám záhadná bakterie

Ze severu Německa na jih se šíří nebezpečná střevní bakterie EHEC, která se projevuje krvavými průjmy a může způsobit smrt. Tři lidé už zemřeli, dalších 460 lidí je nakaženo! Podle hlavního hygienika ČR Michaela Víta (59) zatím není důvod k panice.

„Bakterie se vyskytovala i v minulých letech, a to i v ČR, kde jsme od roku 2009 zaznamenali deset případů onemocnění,“ řekl deníku Aha! Vít.

V tuto chvíli nevidím žádná rizika. Máme velmi dobrou mikrobiologickou službu, která vývoj sleduje. Čekáme i na výsledky šetření německých odborníků, která určí zdroje šíření bakterie.“

Antibiotika nezabírají!

Německo zachvátila panika, Česku však zatím epidemie nehrozí. Přesto je lepší nemoc znát...

- Jak se nemoc přenáší? Bakterie se vyskytuje ve zvířecích výkalech. Kontaminovaný hnůj mohl být použit jako hnojivo pro ovoce a zeleninu.

- Jaké jsou příznaky infekce? Nevolnost, zvracení, bolesti břicha a průjmy (mohou být i krvavé). Nemoc propukne po třech až čtyřech dnech.

- Jak moc je smrtelná? Bakterie v těle vytvářejí jedovaté látky, které poškozují cévy, způsobují chudokrevnost a mohou vést až k selhání ledvin.

- Jak se chránit? Jíst jen tepelně zpracované maso, nepít nepřevařené mléko, omývat zeleninu apod.

- Jak se léčit? Kloktáním kuchyňské soli, přijímáním velkého množství tekutin a klidem na lůžku. Antibiotika raději nezkoušejte, nezabírají. šum, kat BLESK

Místopředseda ukrajinského parlamentu na zasedání škrtil kolegu

Ukrajinský parlament je proslulý tím, že se jeho zákonodárci na zasedáních dost často hádají a perou. Tentokrát došel spor ale tak daleko, že místopředseda parlamentu Adam Martynjuk začal dokonce poslance Olega Ljaška škrtit.

Při střeďechním zasedání ukrajinského zákonodárského sboru místopředseda Martynjuk odmítl pustit k řečnickému pulpu poslance Ljaška, protože se prý nepřihlásil o slovo v souladu s předpisy, informoval deník Kyjev Post.

Nespokojený Ljaško ho na to konto označil za farizeje. To však místopředsedu tak rozohnilo, že se na poslance vrhl a začal ho škrtit. Na záběrech z průmyslové kamery je pak vidět, jak se napadený Ljaško poroučí k zemi.

Další rvačky a výměně názorů zabránili přítomní poslanci Strany regionů a Komunistické strany Ukrajiny.

Zuzana Křesťanová, Novinky

Rusko úspěšně otestovalo balistickou raketu Siněva

Ruská armáda v pátek úspěšně vyzkoušela balistickou strategickou raketu typu Siněva. Byla odpálena z jaderné ponorky Jekatěrinburg z prostoru Barentsova moře a jejím cílem byla střelnice na Kamčatce na ruském Dálném východě.

S odvoláním na ruské ministerstvo obrany to oznámila agentura RIA Novosti.

"Ve stanovenou hodinu hlavice rakety dopadla na střelnici na Kamčatce," oznámil mluvčí armády Igor Konačenkov.

Raketa RSM-54 Siněva, v klasifikaci NATO označovaná za SS-N-23 Skiff, je třístupňová a je schopná nést až deset jaderných hlavíc. Má dolet přes 11.000 kilometrů a do výzbroje ruské armády byla zařazena v roce 2007.

Naposledy ruská armáda vyzkoušela tento typ rakety 26. dubna, rovněž úspěšně. ČTK

Ruské Izvestije se vracejí k „ohňostroji“, který se v sobotu rozhořel nad Ruskem, když v rámci cvičení Stabilita 2008 byly vypuštěny hned tři rakety z ruských ponorek. Ruské námořnictvo tak demonstrovalo, že je opět zde a připraveno plnit své úkoly při jaderném odstrašování. Není to ovšem jediný příklad. Současně probíhalo také cvičení strategického letectva, které – jak píše komentář – uskutečnilo akce, jaké neprovádělo minimálně dvacet let – např. vypuštění několika křídlatých raket ze strategického bombardéru najednou.

Ponorka K-114 Tula (projekt 667BDRM Delfín, D-9RM komplex, NATO Delta IV - 13550 t, 167 m) vypustila balistickou raketu RSM-54 Siněva (R-29RMU2, RSM-54, NATO SS-N-23 Skiff) z oblasti Barentsova moře - nikoli jako dosud na polygon Kura na Kamčatce - ale do rovníkové oblasti Tichého oceánu. Raketa, jejíž efektivní dosah byl dosud 8000 km tak proletěla dráhu 11 547 km, což je považováno za velký úspěch. Tím spíše, že start rakety se odehrál v přítomnosti ruského prezidenta Medveděva, který mu přihlížel z paluby jediné ruské letadlové lodi Admirál Kuzněcov. Podle Medveděva je to nejdelší dráha balistické rakety dlouhého doletu, uražená k určenému cíli. Ovšem jak se upozorňuje, těchto výsledků bylo možné dosáhnout jen za cenu snížení efektivní zátěže.

Nebylo to jediná událost. Současně také víceúčelová atomová ponorka K-157 Tigr (Projekt 971U Ščuka-B, NATO Akula) vypustila – poprvé po dlouhých letech – také strategickou křídlatou raketu RKP-55 Granat (3K10, NATO SS-N-21 Sampson).

Jak uvádějí Izvestije, start Siněvy na maximální dálku se stal závěrečnou operací cvičení strategických jaderných sil. Před

tím byla vypuštěna z ponorky K-506 Zelenograd (projekt 667BDRM Delfín) raketa z oblasti Ochotského moře na střelnici Čiža (na sever od Archangelska). Po té byla znovu vypuštěna raketa Siněva z ponorky K-84 Jekatěrinburg (projekt 667BDRM Delfín) z oblasti Barentsova moře na střelnici Kura na Kamčatce.

Tento „ohňostroj“ nebyl náhodný. Ruské námořnictvo mělo dost důvodů, aby předvedlo svoji připravenost před vrchním velitelem. Jak známo, při cvičení v roce 2004 – také za přítomnosti tehdejšího prezidenta Putina, se dvakrát neúspěšně pokusili odpálit rakety z ponorek.

Tehdy bylo přijato rozhodnutí o modernizaci všech ponorek projektu 667BDRM, což se týkalo šesti ponorek (K-84 Jekatěrinburg, K-51 Verchoturie, K-407 Novomoskovsk, K-18 Karelia, K-64 Zelenograd, K-114 Tula), kde byly vyměněny zejména dosavadní rakety R-29RM Štíl' (OKB 3M37, 4K75RM, RSM-54, NATO SS-N-23 Mod 2 Skiff) za modernější R-29RMU Siněva a vyměněny i další díly, což v souhrnu vedlo k tomu, že ponorky jsou tišší a mají prodlouženou životnost.

Tyto akce doprovázené širokou publicitou tak mají za cíl ukázat ruské veřejnosti pozitivní obraz o ruské armádě, který výrazně narostl pro válce na Kavkaze. Není bez zajímavosti, že Medveděv na svých setkání s vojáky také přislíbil podstatně zvýšit mzdy všem, kteří jsou ve výkonné službě. Úsměvné (ale současně typické pro vojenskou byrokracii) je, že si mu také stěžovali námořníci, že při návštěvě v zahraničí mají nárok na 1,5 dolaru kapesného (podle předpisu z dob SSSR), což nařídil okamžitě změnit.

Toto řízení zbraní má pak přirozeně svůj odraz i v rostoucím sebevědomí ruské politiky, která dnes silně trpí světovou finanční krizí, která se Rusku ani zdaleka nevyhnula, spíše naopak.

... původní článek v ruštině na <http://www.izvestia.ru/armia2/article3121462/>

Rarita z Hodonína: Skleník nemocnice ukrýval unikátní rostlinu!

Odborník na pravěké rostliny Jan Vytopil si udělal vycházku do areálu hodonínské nemocnice a... nestačil se divit!

V polorozpadlém skleníku objevil vzácný skvost, doslova světový unikát – severomexický horský cykas *Ceratozamia kuesteriana* z Červeného seznamu kriticky ohrožených druhů. Na celém světě pouhých 300 kusů! „Řekněme, že je desetkrát vzácnější než panda,“ zní Vytopilův příměr.

„Má nevyčísitelnou hodnotu. Nedá se koupit, nesmí se vyvážet, a dokonce nelze vlastnit ani jeho semena. Tak vzácný je!“ popsal asi 75 cm vysokou rostlinu, jež se podobá palmě, má jen tři listy a stará je kolem 50 let. Pravost jeho výjimečného nálezu potvrdili už i světoví odborníci, jak se však rostlina do skleníku dostala, to nikdo netuší.

Kromě radosti ale vedení hodonínské nemocnice způsobilo také těžkou hlavu. Pro rostlinu musí co nejrychleji najít vhodné prostory. V současné době je schována na tajném místě, veřejnost ji zřejmě nikdy neuvidí, protože takto vzácné druhy se u nás nevystavují. Aha

Používáte bezdrátový internet?

Možná už nebudete. Rada Evropy říká, že škodí

Tak prý máme náš evropský vzduch znečištěn. Tentokrát nikoli splodinami, ale bezdrátovým internetem. Výrazně škodí rostlinám, zvířatům a dokonce i lidem, píše Rada Evropy. A co se znečištěním? No zakázat!

Environmentalismus nám připraví ještě hodně horkých chvil. Na nátlak recyklátorů papíru, masivně podporovaných dotacemi z veřejných peněz, nám v Evropě pravděpodobně zmizí igelitové tašky. Až si ochránci přírody definitivně uvědomí nezvratitelný fakt, že i ten papír, co se recykluje, pochází primárně ze stromů, budeme zřejmě nosit nákupy domů v ruce, zubech a na hlavě. Ostatně tak se to přece dělá v různých rozvojových státech dodnes. Jenže tažení za čistou Evropu nekončí jen igelitovými taškami, žárovkami, velikostí a počtem dírek ve sprše nebo zákazem prodeje bylinek, které sice rostou a lidem pomáhají už tisíce let, jenže teď od byrokratů nedostanou certifikát s razítkem. Rada Evropy nově došla k závěru, že bezdrátový internet, resp. Wi-Fi, WiMAX a síť 3G, **mohou** škodit rostlinám, zvířatům i lidem. Ve svém materiálu s názvem „The potential dangers of electromagnetic fields and their effect on the environment.“ (nabízím zde) píše, že by členské země měly **zakázat** používání mobilních telefonů a bezdrátových sítí nejen například ve školních třídách a celých školách, ale vyslovuje i obavy z používání zařízení pro využívání

bezdrátového internetu i v dalších omezených prostorách. Tedy logicky v kancelářích nebo třeba i u Vás doma.

Miluju ty novodobé zachránce planety a lidstva. Zejména, když na summity přiletí letadly, na blokády silnic a jaderných elektráren přijedou autem, pijí z plastových lahví, chodí v botách a oblečení, jejichž základ je v ropě, v zimě si doma pustí topení, v němž je horká voda díky uhlí, svítí si světlem, jehož základ je v jádru, své studie píšou na noteboocích, které jsou vyrobeny v Číně (stát, který je jedním z největších znečišťovatelů ovzduší na Zemi), a šíří své ekologické náboženství skrze tolik škodlivý bezdrátový internet a telefonují si mobily, které zaručeně podle některých zelených rádoby odborníků způsobují pomalu degeneraci mozku.

Vidím to, jak už u mě bývá zvykem, trochu jinak. **Ano, souhlasím s tím, že evropské ovzduší se stává stále více otravnějším. Jenže to, co ho otravuje, jsou nařízení a regulace Rady Evropy, Evropské komise a nápady Evropské rady a Evropského parlamentu.** S trochou nezbytné nadsázky si myslím, že by neškodilo, kdyby do těchto institucí, které v údajném zájmu Evropy tak složitě řeší výše uvedené problémy, občas přijel někdo takový... (nemusíte celé, stačí od 2:15 cca 6 minut - když si to ale prohlédnete celé, najdete jako bonus i drobnou nadčasovou zmínku o euru... ;-))

Převzato z FrantisekMatejka.cz se souhlasem autora
František Matějka

Na Slovensku už rozdávají chudým mouku

BRATISLAVA - Úřady na Slovensku začaly rozdávat mouku a těstoviny, které stát připravil pro sociálně potřebné skupiny obyvatelstva.

První dodávky dostaly dětské domovy a domovy důchodců, postupně by se potraviny měly dostat i k jednotlivcům. Napsal to dnes deník Sme.

Na jednoho sociálně odkázaného připadá 20 kilogramů mouky a stejné množství těstovin. Stát k tomuto účelu vyhradil ze svých rezerv 45.000 tun obilí.

Vedle pečovatelských ústavů mají na potraviny z programu financovaného Evropskou unií podle deníku nárok také příjemci sociálních dávek a lidé na hranici životního minima.

Sociální dávky na více než pětimilionovém Slovensku dostává 190.000 lidí a včetně jejich rodinných příslušníků je na pomoc od státu odkázáno přes 370.000 obyvatel. Tendr na zpracování obilí vyhrálo konsorcium čtyř firem zahrnující dvě české společnosti. Z obilí se zavázaly vyrobit zhruba 20.000 tun mouky a bezvaječných těstovin.

Rozdávání potravin pro chudé narazilo v zemi na kritiku. Odbory tvrdily, že projekt je urážkou lidské důstojnosti, levicové opozici zase připomíná podobné akce v nejhudších afrických zemích. Ministerstvo zemědělství dříve upozornilo, že přípravy se rozběhly už za minulých vlády a podobný program využívají i další členské Evropské unie. ČTK

Smrtelná střevní nákaza se šíří z Německa dál do Evropy

Berlín - Smrtící střevní infekce, která v Německu zabila tři lidi, se šíří do dalších zemí Evropy. Zatímco samotné Německo už hlásí na sedm stovek nemocných, deset infikovaných identifikovali ve Švédsku, Dánsko oznámilo čtyři nemocné, Británie tři postižené a Nizozemsko jednoho.

Ačkoli jako prvotní zdroj nákazy byly identifikovány salátové okurky ze Španělska, v nichž byl nalezen nebezpečný virus, experti začali zkoumat další možný zdroj nákazy, tentokrát z Nizozemska.

Zjištění o pravděpodobném španělském původu nákazy uvedlo do pohotovosti i kontrolory v Česku. Španělsko je největším dovozcem okurek na tuzemské pulty, podle posledních známých čísel z března letošního roku se do Česka dovezlo ze Španělska přes dva a půl tuny okurek.

Majitel jedné z nich se ale proti podezření energicky ohradil. "Nejspíš potřebuji obětího beránka," řekl ředitel zemědělské farmy v Málaze. Nevyloučil, že okurka byla kontaminována při nesprávné manipulaci v Německu.

Němečtí vědci zjistili, že jde o bakteriální kmen typu HUSEC 41, avšak zmutovaný, na který nezabírají antibiotika ani penicilin. Nemocní konzumovali ve zvýšené míře syrová rajčata, salátové okurky a listový salát. LN

DIRECTORY pro předplatitele, 6linek, \$60 ročně

Jídlo a Restaurace

Prague Czech Beer Restaurant

42 Kellott Street, Potts Point NSW 2011

telefon/rezervace: 02-9368 0898

on-line rezervace: www.prague-

restaurant.com.au

Největší výběr českých točených piv (Gambrinus, Bernard, Ferdinand a Krušovice), lahvových piv (Velkopopovický Kozel, Plzeň, Budějovický Budvar, Zlatopramen, ..), předkrmů k pivu (utopenci, tlačěnka, smažené žampiony ..), českých jídel (pečená kachna, smažený sýr, svíčková, vepřo-knedlo-zelo ..), a tradičních dezertů (jablečný závin, palačinky, ovocné knedlíky, ..).

Restaurace má kapacitu přes 120 míst. Možnost skupinových rezervací, narozeninové party, krtiny, atd. Dvě podzemní parkoviště vzdálené 1 minutu chůze.

03/X/11

„ **LA BOHEME** " 332 Darling Street, Balmain Restaurace: 02/ 9810 0829

On-line rezervace: reservation@laboheme.net.au

Výtečná česká i evropská kuchyně se širokou nabídkou točených i lahvových piv nejen z Čech.

Každý den na Vás čeká speciální nabídka, pro více info prosím navštivte www.laboheme.net.au

Otevírací doba:

Po, Ut, St, Ct od 18.00 do 23.00

Pa od 11.00 do půlnoci - Živa Muzika

So od 8.00 do půlnoci - podáváme snídaně i obědy

Ne od 8.00 do 22.00 - podáváme snídaně i obědy

Snadné parkování. 09/III/11

Euro Aqua Cafe,

55 Kent Road, Mascot Ú Tel.: 97008444

Přijďte navštívit novou kavárnu Euro Aqua Cafe,

která nabízí výtečné české speciality

a mnoho dalších dobrot formou rychlého

občerstvení.

Nejlevnější Gulášek v Sydney, pouhých \$ 9.00 i s

nealko pivem

Kureci rizek s bramborovou kasi \$ 8.90

Otevřeno Pondělí až Pátek od 6.30 do 15.00

09/III/11

La Boheme Bistro at Frisco Hotel – Woolloomooloo

Otevírá se nová česká a slovenská restaurace v prvním patře hotelu Frisco.

Adresa: 46 Dowling Street, Woolloomooloo,

2011 ; Tel.: 9357 1800

Email: bistro@laboheme.net.au

Otevereno každý den na obědy a večere do

21.00 ;Snadné parkování nebo chůze 10 min

od stanice Kings Cross 09/III/11

Restaurace DOMA - Bohemian Beer Cafe

Reservace Tel: 933 100 22

29 Orwell St. Potts Point (Kings Cross)

Po-Čt 17 - 24 , Pá + So 12-24 , Ned. 12 - 22 hod.

Tradiční česko-slovenská jídla jako je pečená kachna,

svíčková, vepřový nebo kuřečí řízek, moravský vrabec,

guláš, smažený sýr, uzená krkovička, atd. K

pilí Budějovický Budvar, Kozel, Krušovice, Plzeň, Zlatý

Bažant, Zlatopramen, a točené pivo Krušovice.

Samozřejmě také Becherovka, Slivovice, Borovička,

Fernet, Absinth ap.. 31/IX/11

Chlebiček,

Kafírna, take-away, obložené

chlebičky, ruská vejce, české saláty.

372 Bourke, Street, Surry Hills, 9361 6061

Josef Usela, 0401 155 907

Otevřeno Pon.-Pát, 6,30 – 16.00, Sob.od 7,30.

20/VI/12

Tomy's beer café

Slovenská restaurace s točeným pivem a dobrým

jídlem, otevřeno od 4pm, Sa=Su od 9am..

123 Glebe Point Road, Glebe , Ph 9660 6870

17/IV/12

20/XI/09

V Lahůdkářství u Cyrila jako Doma!

183 Hay Street, Sydney tel.: 9211 0994

Otevřeno: Po-Pá od 7 do 17. So 7 - 13 hod.

vynikající telecí páčky, tlačěnka, moravské

uzené tvaroh,mletý mák, zelí,kostkový cukr,

ryby v láku,brynzna, české a slovenské

,speciality, karlovarské oplatky, mouka atd.

17/IV/11

Heart Of Europe

114 Bronte road Bondi

Junction, 93871677

Po-Pa 8.00-17.00, So-8.30-15.00

Domace kvalitne kolace, zaviny, strudle, chutne jedla,

szegedinsky gulas, paprikas, svieckova, brynzove

halusky..; Denne cerstvy kminovy chlebiček a obvzlast

dobře vypečené rohlíky.Všetky produkty su pripravene

v nasej kuchyni, pouzivame maslo, organicku muku,

domace vajicka a pridavame cit 24.III.2012

Hungry Czech

Různě

AUSTRALIAN WATER PURIFIERS

Ivan Jirava - tel. 02 9835 1428, 0414 435 621

Dodáváme a deláme servis na filtry pro

pitnou vodu, včetně R.O. Filtrační systém již

od 90 dolaru, servis od \$20. 18/VIII/10

PŘEKLADY z angličtiny do češtiny i

naopak, přesně a rychle provede

Daniela Kautská, NAATI, kvalif.stupen 3.

tel./fax: 08 82714277, mobile: 0408 714277,

e-mail: danakau@internode.on.net 17/VIII/11

Lékaři Zubaři

Mate problém nebo rozhodnutí a nevíte co s tím?

VÝKLAD KARET, TAROT A

NUMEROLOGIE {rozbor osobnosti dle data

narození}

Marie Malina -mobil 0405 506 392.. 24/VI/10

Řemeslníci a služby

Ubytování pro studenty

Renata Lampova 0422 405 269 25/VII/10

Auto - Moto

vyzkoušeli jsme automechanika a byli jsme velice

spokojeni:

Eric's Service station (GAS N'GO)

10 Botany Rd., Alexandria NSW 2015

tel: 02 9319 7151

Specialist in All Motor Repairs. 1/VI/08

POČÍTAČE

Shared Web Services:

Tel. 02 9034 6600 Fax: 9086 3155

Business process automation, workflow,

sales + marketing, CRM and other business

systems. Seeking experienced programmers

on casual basis.

Contact to Ms. Šipka for details

jarka@sws.com.au 22/VIII/11

Služby pro studenty

WINDSOR INSTITUTE OF COMMERCE & LANGUAGES.

Nabízíme "z gruntu všechno" ve výuce Anglického

Jazyka, Business kurzů a kurzů Informačních

technologií. Kontakt: Jan Učeň.: Level 5, 127 Liverpool

St. (Shark Hotel), Sydney 2000, NSW. Tel. 9283-4388

Fax. 9283-0748, mobil 0419442907 E-mail:

marketing@windsor-ic.com.au Web: www.windsor-ic.com.au

8/X/08

Information Planet Pty, Ltd má 16 let

zkušenosti a je to jedna z největších studentských

agentur s pobočkami po celé Evropě, Jižní Americe,

Austrálii i Novém Zélandu

Pobočky v Austrálii najdete v centru Sydney, Manly,

Perth a Brisbane. Pobočky v České a Slovenské

Republice najdete v Praze, Branislave a Prešove.

Jak vám můžeme pomoci:

- výběr školy, univerzity a vyřízení víza zdarma,

bezkonkurenční ceny - kontakt: Renata Ilonciakova,

email: renata.ilonciakova@informationplanet.com.au;

mobile: 0420 300 863

- vlastní job department - opravdova pomoc s

hledáním práce: kontakt: Paulina Milova, email:

service@informationplanet.com.au

- vlastní ubytování se slevou pro ceske a slovenske

studenty: www.austay.com, kontakt: Klára Holisova,

email: info@austay.com.au; mobile: 0406 232 283

- dale: imigrační služby, vlastní cestovní kancelář,

velke SLEVY pro clený Information Planet, party pro

klienty. Plne vybavene studentske centrum k dispozici.

Adresa centraly: Level 5, 285 Clarence Street, Sydney,

NSW 2000 (u zastavky Town Hall), web:

www.informationplanet.cz a www.informationplanet.sk.

Tel.: 02 9283 6161 JSME TU PRO VAS

25/VIII/12

Renata Morgan v Sydney Vam pomoze vybavit studium

pre znamich ci rodinu v Cesko+Slovenskej republike.

Ponukam Anglictinu, Odborne Diploma kurzy,

pracovne-studentske polrocne az dvojrocne viza a tiez

poradim/ pomozem s pracou a ubytovanim. Ponukam

skoly, za velmi vyhodne ceny.

Email:renatamorgan@yahoo.com

Webside:www.renatamorgan.com.au

Sydney:Renata Morgan Tel/Fax:+ 61 2 9314 1650

Mob:0402 034 409

25/VIII/11

Česká R

CHCETE KOUPIP - PRONAJMOUT V

ČECHÁCH BYT NEBO DŮM?

Václav Korbel - tel. 420 2 67 910 218,

mobil: 420 602 655 396

Ubytování v Již.Čechách – Sezimovo Ústí

Garsoniéra 3-4 osoby, možnost vlast.vaření

lednice, pračka, televize a tenis.kurty.

Možnost dopravy z letiště do Sez.Ústí –

85km. Cena za ubytování na osobu je 200Kč

na den.

Kontakt: Jan Veřlát, email: vertajan@volny.cz;

22/III/12

☐

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:

Apostille Australia Certificate Service

Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street

Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881

Cena se pohybuje kolem 200\$

New South Wales Passport Office

Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000

Cena se pohybuje kolem 60\$

Czechoslovak Club of ACT,

P.O.Box 1488, Canberra ACT 2601

18 Shropshire St., Queanbeyan

vydává měsíčník věstník **Beseda.**

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156

Tel / Fax: (07) 3343 3489

✉ ccq@iprimus.com.au

President Mr.Frank Caroll

Jednatel Mrs. Stana Bilková

Naše stránka: **csklubqld.org.au**

Měsíčník "Krajanský List" Redakce Staňa Bilková

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church Street, Fortitude Valley QLD

P.O.Box 142, ph.07 3399 4613

Fax.07 3290 4379 vydává" Na Slovíčko.

Československý klub v SA,

P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život.**

Czechoslovak Country Club,

320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171,

tel. 02 9606 0904

Czech and Slovak Association in Tasmania,

144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008

ph. 6228 0707

Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii

74 Coonawarra Drive, Caversham WA 6055

President: Zdenka Vaničková mobil: 0421 035 894

Secretary: Olga Melcherová mobil: 0413 912 586

e-mail: czechslovakwa@hotmail.com

Nas krajansky casopis "KLOKAN" vychazi 11 x

do roka.

Český a Slovenský klub na N. Zélandě,

P.O.Box 27 332., Wellington

tel., 478 5977; fax.: 477 9377

Gus.knot@xtra.co.nz,

měsíčník **Střípky Čriecky**

Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159

Lockes Way, Belgrave South 3160,

Orel

1A George Street, Avalon Beach 2107, tel.

9918 0826. Vydává čtvrtletník "Orel"

Czech Pensioners Association Inc.

ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Združení austrálských Slováků v Sydney.

30 Vaughan, P.O.Box 142,

Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153

vydává dvouměsíčník „ Slovenský štít“

Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný sůbor

+ Slovens

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby:

Sydney ve slovenském kostele (viz níže)

Melbourne - Na Šumavě

V Perthu.

ACT

Czechoslovak Club of ACT,

PO.Box 1488, Canberra ACT 2601

18 Shropshire St. Queanbeyan www.beseda.org.au

otevřeno v sobotu 14.00 – 17.00 (2pm-5pm)

NSW

Československý Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kempas Creek tel. 02 9606 8703,

PO Box 330 Kempas Creek 2178; www.cscountryclub-

sydney.com.au a email: czslclub@optusnet.com.au

Restaurace : pátek, sobota 18 – 21 hod, neděle 12 – 18 hod.

Tradiční česká a slovenská jídla, rezervace 02 9602 0904, 0402

398168; Stolní tenis každý pátek od 18 hod, Rezervace na

všechny klubem pořádané akce a další informace: Olga Š

Regular Dance Partys are held in the club every 3rd

Saturday in the month.

G8M8 Great Mate

(studentská agentura)

Nepremeškaj CS Megaparty, ktora sa bude konat kazdy

druhy pondelok v mesici v Star Bare na 600 George St.

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153

www.skcsydney.com

Omša svätá Každou nedelňu od 10,15 hod a kazdy prvý

piatok v mesiaci od 19:00..

Česká mše jednou měsíčně a to každou první neděli v

měsíci.ve 12,00

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452

5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarda Krejčík 9807

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton tel.: 08 8346 4181

P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu

každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a každou neděli od

12.00 do 19.00 hod.

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156

Tel / Fax: (07) 3343 3489, email“ ccq@csklubqld.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace:

Stana Bilkova Tel: (07) 3271 1646

Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých

15 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: 9329 9922 Tel: Jednatelka. 9744 1691

Každé úterý od 12.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých

Každé úterý od 19.00 hod . Výchova češtiny.

Každé čtvrtěk -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky

Každé čtvrtěk od 19.00 hod. Kreslení podle živého modelu

Kino SOKOL

Letovisko „Šumava“

Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

74 Coonawarra Drive, Caversham WA 6055

President: Zdenka Vaníčková mobil: 0421 035 894

Secretary: Olga Melcherová mobil: 0413 912 586

e-mail: czechslovakwa@hotmail.com

RADIO SBS SYDNEY

Locked Bag 028, CROWS NEST NSW 1585

TEL: 02/9430 2723, FAX: 02/9438 1114

Email: ikad@sbs.com.au

Každý čtvrtěk ráno v 9 hod od 9 do 10 hodin, pouze na

vlnách Sydney a Canberra , pouze česky.

Vysílá v češtině každou neděli od 21 do 22 hodin a ve

slovenštině od 22 do 23 hodin na celonárodním okruhu na

vlnách:

Adelaide FM 106.3 Brisbane FM 93.3

Canberra FM 105.5 Darwin FM 100.

Hobart FM 105.7

Melbourne FM 93.1 a AM 1224

Newcastle AM 1413 Perth FM 96.3

Sydney FM 97.7 a AM 1107

Wollongong AM 1485 Young (NSW) FM 98.7

Slovensky

Adelaide FM 92.9 Každú nedeľu v 9.00

Brisbane AM 1053 Utorok o 13.30 hod.

„Rádioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz

slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág

každú nedeľu v Sydney od 18 do 19 hodine.

Telefón v štúdiu 02 9816 2938

email: radioforum8@hotmail.com

Vysílání Čs. klubu v Jižní Austrálii lze slyšet

pondělí od 19.30 - 20.30 na stanici 5PBA-FM (89.7 MHz.)

středa od 18.30 do 19.30 na 5CST-FM (88.7MHz)

každou neděli od 19.30 do 20 hodin na stanici EBI-FM (103.1

MHz.) Dr. Květoslav Eliáš ☎ 08 8362 4086

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České

vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 -

11.30 dopoledne.

Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie

každý piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia

Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní

Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287

4347, fax: 02-6287 4348, e-mail:

ahojradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 13. června.

Léta Páně. 2011.

Docela závidím novinám a časopisům, které mají velký okruh spolupracovníků a podporovatelů. Za poslední dva roky je opravdu nad lidské síly udržet chod novin v datech vydání. Protože nám chybí předplatitelé, tak nám tak chybí peníze na tiskaře a poštu. Pokud jste se sami pokusili najít další předplatitele, tak víte o čem mluvím, čím bohatší tím hlouběji do kapsy. Nejhorší je to mezi květnem a červencem, protože většina z vás má předplaceno od července do července. Na vysvětlenou, pokud vám například chybí 70 předplatitelů tak vám chybí peníze na 6 vydání novin.

Velice se omlouváme za zpoždění, ale uděláme všechno, aby noviny vycházely dál.

Byt v centru Prahy k pronajmu.

Tento byt se nachází v Praze na

Vinohradech přímo u stanice Metra. Je

moderně vybaven se vším potřebným. Je

vhodný pro jednu až tři osoby. Cena je 60

AUD pro jednu osobu, 70 AUD pro 2

osoby a 80 AUD pro 3 osoby. Více

informaci na čísle **(02) 9816 2026.**

INZERCE AKCÍ NA STRÁNKÁCH ČESKÉHO

VYSÍLÁNÍ RÁDIA SBS

České vysílání upozorňuje krajanskou komunitu, že

má možnost oznamovat své akce na webových

stránkách Rádia SBS www.sbs.com.au/czech v

rubrice 'komunita'. Tato bezplatná služba je

poskytována všem organizacím i jednotlivcům po

celé Austrálii.

Zveme Vás na

“Přežít svůj život”

bude promítán na

Sydney Film Festivalu

Film Jana Švankmajera je psychoanalytickou komedií o groteskním hrdinovi, jehož hlavním příznakem je strach ze života i z toho, co všechno neuvědoměle prožil.

Evžen, stárnoucí muž, žije dvojitý život. Jeden v realitě a druhý ve svých snech. Chodí za psychoanalytičkou, která se mu pokouší vykládat, co jeho sny znamenají. Přijde na určitý rituál, který mu umožňuje kdykoliv navštěvovat své sny. Z nich se dozvídá o svém raném dětství, o vztahu k otci a matce. Když je pak svojí manželkou postaven před rozhodnutí mezi realitou a snem, odchází definitivně do svého snu.

Film se bude promítat **16 června v 10.00 ráno** v Event Cinemas v čísle 4 na George street

a **19. června v 21.00** tudíž **v devět hodin večer** v kině Dendy Opera na Circular Quay.

Festival jako takový je od 8 června do 19.června.

Prosíme čtenáře s Austrálií.

Napište nám prosím adresy

českých a slovenských

restaurací, firem, lékařů a

prodejen, z vašeho města.

Pošleme jim výtisk novin

zdarma, snad si nás

předplatí.

Šmoulové jsou nacisté. A taky trochu stalinisté

Foto: Profimedia.cz 22.05.2011 - Text: Adam Kolář

Alespoň to ve své knize, tvrdí francouzský spisovatel Antoine Buéno. Kniha s názvem *Le petit livre bleu*, což znamená Malá modrá kniha, se objeví na pultech francouzských knihkupectví během června.

Slavní modří Šmoulové se zrodili před více než 50 lety jako vedlejší postavičky v belgickém komiksu Johan & Pirlouit. Bylo to až později, co jim jejich tvůrce Pierre Culliford věnoval zcela vlastní příběh. Asi jako kdyby se najednou samostatně vysílal Itchy a Scratchy ze Simpsonů.

Antoine Buéno ve své knize například píše: „Šmouli společnost je archetypem totalitního společenství, které má vlastnosti stalinismu a nacismu...“ Například taková Šmoulinka má se svými blondatými vlasy odpovídat ideálům árijské rasy, zatímco nepřátelská postavička Gargamela se má shodovat s jakousi antisemitskou karikaturou. Je to záhadné.

Buď má Buéno nějaký komplex z modré barvy či vysokého hlasu, nebo zkrátka ze Šmoulů samotných. Nebo snad Culliford opravdu tesknil po tehdy čerstvě zažehnaném nacismu a stále více paratizujícím komunismu? Já věřím, že ne. Ledaže by autor pojal knihu jako žert. Jak však víme čerstvě z Cannes, žertovat o nacistech se nevyplácí.

Vondráčková: Hrejte mne více, jsem národní bohatství. Rádio: Jste ohraná

Zpěvačce Heleně Vondráčkové se nelíbí, že stanice Českého rozhlasu Radiožurnál málo hraje její písně. Zpěvaččin manžel a manažer Martin Michal to dokonce označil za cenzuru. Jejich stížnost však Rada Českého rozhlasu zamítla.

Informaci o tom přinesl server iHned.cz Podle tohoto serveru už zpěvačka napsala stížnost Radě Českého rozhlasu, ve které si také stěžuje na cenzuru a upozorňuje, že její tvorba patří mezi národní bohatství, o které se rozhlas musí ze zákona starat.

Vondráčková ve své stížnosti zmínila i fakt, že kvůli nezařazení jejích písní dochází k ekonomickému poškozování její osoby.

Podle místopředsedy rady Tomáše Ratiborského k žádnému porušení zákona ani statutu Českého rozhlasu nedošlo.

Radiožurnál argumentuje průzkumem veřejného mínění a tvrdí, že je zpěvačka "obehraná". To ukázal průzkum mezi posluchači z roku 2008, kde respondenti dali najevo, že jsou Vondráčkové tvorbou přesyrceni. Stejně výsledky potvrdilo opakování průzkumu loni na podzim.

Navic, podle ředitelky Radiožurnálu Hany Hikelové další stanice Českého rozhlasu písně zpěvačky hrají. "Za měsíc duben odehrál Český rozhlas 817 písní, které zpívá Helena Vondráčková. To znamená 27 písní denně, tedy přibližně hodinu a půl času," vypočítala. LN

Od ideo-diverzantů k Vašatovi, z písálka pikolíkem

Ota Ulc NevPes

V úvodu jsem vyjádřil záměr knížky: nikoliv mé paměti, ale česká exilová - exulantská komunita a její počínání z pohledu účastníka, svědka, jímž jsem byl. Tehdy zrovna na Kolumbijské univerzitě.

Důkladnější sdělování této zkušenosti by si vyžádalo délku pašijových her v Oberammergau, takže jen velekrátce se pokusím cosi shrnout do tohoto jednoho odstavce: rozdíl mezi výukou evropskou a americkou. Zatímco na starém kontinentě spíš platí analogie nalévání vína do prázdné číše, v Novém světě je to rozsévání svíce. Snaha napěchovat znalosti versus snaha naučit autonomně myslet. Uspěl jsem s žádostí o přijetí na Kolumbijskou univerzitu, v úmyslu dotáhnout to k doktorátu politologie (*political science*). Žák je do značné míry i architektem svého studijního programu a zkoušky jsou písemné. Tu několikahodinovou ústní jsem zažil až při zdolávání nejvyšší doktorské mety. Tehdy jsem zápolil se zvládnutím literatury v mamutím rozsahu 70.000 stran. Slečna Priscilla Lim na 25. poschodí budovy OSN o víkendech vyfukovala mé sáhodlouhé písemné práce. Žádného profesora

českého původu jsem tam nepoznal a českých studentů tam všeho všudy potkal asi pět a půl. Pod patronátem Zbigniewa Brzezinského se úspěšně prosadila jeho pozdější značná nadřízená Madelaine Korbel Albright. (Tehdy v rámci mírové soužití dorazila první várka kágebácky instruovaných studentů – mezi nimi Jakovlev, vyvinuvší se ve velmi vlivného spolupracovníka Gorbačova, jakož i Oleg Kalugin, posléze generál KGB, přerodivší se ze sovětského v amerického občana.) Škola mi k srdci nepřirostla, což ale mělo své výhody: se studiem jsem co nejrychleji pospíchal. Doktorský program, spolu s napsáním dizertace a její obhajoby v průměru trval sedm roků a já, ač žádný genius, to zvládl za tři roky. S odstupem času se tomu dodatečně podivuji.

Neuspěl jsem ale s žadoněním o finanční podporu. Trošku kafkovská situace, dilema Hlavy 22: nekvalifikoval jsem na získání stipendia pro cizí studenty, poněvadž jsem nebyl cizí student, ale přistěhovalec. Stejně tak jsem se nekvalifikoval jako student místní, poněvadž jsem nebyl americký občan. Jak tedy přežít, nemalé školní poplatky zvládat?

Poštětילו se mi v roli tzv. *freelance* přispěvatele RFE, Svobodné Evropy, světovému míru nepřející štvavé vysílačky. Pravidelně v neděli dopoledne, místo do kostela jsem v nuzných prostorách svého kamrlíku (v domě číslo 611 na 136. ulici v převážně portorikánském sousedství, v podnájmu u paní Wolfové, Maďarčky, přeživší židovské vdovy) jsem napsal dva komentáře, za něž inkasoval 200 dolarů, což tehdy k týdennímu přežití stačilo. Jenže ideodiverzní centrála začala škrblit, ovlivněna buď škrty v rozpočtu nebo upadajícím půvabem mých moudrostí. Občánku, co teď? Téměř leninská to otázka. Šel jsem se představit panu Vašatovi.

Jaroslav Vašata (1905-1995), poznal jsem ho, když mu ještě nebylo šedesát roků. A jaký život už tehdy měl za sebou! Do Prahy přišel synek z venkova, nikoliv z privilegovaného prostředí. Inteligentní, bystrý, se schopností rozpoznat, správně odhadnout kvalitu lidí. Pustil se do činnosti restauračnické, tak úspěšně si počínal, že se i stal nájemcem velkolepého Obecního domu, klenotu pražského. On se smyslem pro humor a absurdno. Poté, co jsme se víc poznali, se mi například zmínil o druhu luxusu, nedosažitelného jinými smrtelníky: ze své ložnice totiž mohl přímo vejít do lože Smetanovy síně, v pyžamu a bačkoráto, vychutnávat zvuky filharmonického tělesa, Beethovenovu Odu pro radost, takovéto slasti.

V době Protektorátu byl napojen na podzemní činnost, materiálně tuze pomáhal, o vlásek nacistům unikal.

Po válce, s blízkými styky s Janem Masarykem, s nímž snad měl jakýsi kontakt i za jeho pobytu v Londýně, se angažoval ve prospěch národních socialistů. Pak tedy udeřil Vítězný únor a komunisty velmi neoblíbený velmi schopný podnikatel, s manželkou a dvěma dcerami, odpěchal za kopečky.

O svém pobytu v Německu se mi nezmiňoval, ale něco vím o jeho začátcích v New Yorku. Nebyly zrovna k popukání, začal totiž jako „noční delegát u OSN“ – jeho slova. Nokturnální uklizeč, metař, sběrač odpadků, zanechaných autentickými delegáty, dost dlouho se takto plahočil někdejší nájemce Obecního domu s vchodem z ložnice do Smetanovy síně v pyžamu, naslouchat filharmonikům.

Pořádný dřič, bystře se orientující, jemuž se pak povedlo, že se osamostatnil a otevřel vlastní restauraci se svým jménem, v nevelkém prostoru. Vízitka v zeleném provedení, s vidličkou a na ní slovo VAŠATA, a pod ní text *339 East 75th Street New York 21, N.Y. For reservations call RH 4-9896. Open every day from 12 noon - 10. P.M.*

A tam jsem tedy byl přijat.

Končina od zhruba 72. až 86. ulice mezi První a Druhou avenue tradičně bývala středoevropskou enklávou - Češi, Slováci, Maďaři a zejména Němci. Těch tam bylo nejvíc, jejich *Bierhalle* se zvučnou hlučnou muzikou zájemci napěchováni. Správná to místa k nakupování žitného chleba a salámů, u Maďarů pak autentických uheráků. Na První avenue kolem 73. a 74. ulice bývalo výtečné české pekařství, kousek dál uzenářství, kde jsem získával skvosty s podobě perfektních jitrnic, jež jsem pak jako vítané dary dodával nostalgikům adresou mimo metropol. U papírníka, kde za pultem vypomáhal z Mnichova permanentně vzdálený bratr Slovák, onen bývalý poverenik polnohospodářství *Martin Kvetko presral všetko*, jsem kupoval všelijaký krajanský tisk, psaný předprvorepublikánskou češtinou.

Jenže tato etnická sousedství už tehdy začala podléhat nemilosrdnému odlidšťujícímu pokroku. Stavby o skrovných dvou poschodích mýceny a nahrazeny mnohopodlažními molochy s mnohonásobně vyššími činžemi, jež si starousedlíci nemohli dovolit. A tam se pak krčili trpaslíci jako právě byl Vašata. U českého, rovněž ještě přežívajícího vetešníka jsem koupil slušivou uniformu k výkonu své číšnické kariéry.

Dřív než čtenáře uvedu do interiéru podniku a jeho fungování, zmíním se o druhu klientely. Odhadoval jsem, že z poloviny byla americká, z poloviny našinecká. Přednost jsme dávali Američanům - skoro nikdy si nestěžovali, očeňovali exotikum české kuchyně, ochotni jíst suché knedlíky a na nich si pochutnávat, dokud jsem nezasáhl s instrukcemi, jak s něčím

takovým zacházet. – a, z našeho hlediska tuze důležité - dávali větší spropitné.

Na obědy nám tam z blízkého televizního studia společnosti CBS docházely různé celebrity. Například jsem obsluhoval významné filmové herce - německý Kurt Juergens, anglický John Mills. Také se dostavil v Americe veleslavný Ed Sullivan – jméno českému čtenáři nic neříká. Jeho *Ed Sullivan Show*, každou neděli v osm hodin večer, s největší sledovaností, například odstartovala stratosférickou kariéru Beatles, tehdy ještě pramálo známé čtveřice dlouhovlasých jinochů - však tohle bylo začátkem šedesátých let.

V případě našinců, krajanského živilu, zaznamenání hodný byl předěl politický.

Zatímco do značně větší konkurenční restaurace „Zlatá Praha“ v nedalekém sousedství chodily kádry z československé mise u OSN a též jiní oficiální návštěvníci z ČSSR, od špiónů po značně viditelné papaláše, rovněž různé delegace, sportovci a umělci, k nám k Vašatovi takoví nepřišli, poněvadž nesměli. My jsme měli oprávněnou pověst antikomunistů, politických uprchlíků, jejichž řady posílovali příslušníci předchozí, té židovské běžecké generace.

Chodili k nám zájemci návštěvníci ze značných dálek. Například někdejší Baťováci, z Asie, zejména z oblasti Karibiku. Tam jsem se s některými seznámil a posléze na ostrově Guadeloupe a Barbados navštívil. Rádi jsme vítali krajany z Venezuely. Mezi nimi zejména pivovarníci dávali nejtěštější spropitné. Kdoví, jak dopadli, pokud se dožili pokrokového vladaření nynějšího Hugo Chaveze.

Nevelký restaurační prostor, všeho všudy dvacet šest stolů. Obsluhovali tři číšníci a jeden tzv. *busboy* – pikolík. Tak jsem začal, než povýšil a stal se „panem vrchním“.

V kuchyni hlavním kuchařem byl mladý Slovák, čerstvě uprchnuvší příslušník Pohraniční stráže, se zbraní, z níž se mu nechtělo střílet. V kuchyni se rovněž značně oháněla bývalá poslankyně Jarmila Uhlířová. Jednou tam zvedám telefon, s touhle bývalou zákonodárkyní a nyníjší kuchařkou chtěla mluvit Alice Masaryková.

Bar obsluhoval dvoumetrový národní socialista, který zásluhou své výšky byl pověřován jít s praporem v čele průvodů. Proto musel ze země v půnorumých podmínkách zmizet, v exilu se snad nenaucil ani jedno anglické slovo. Pan Vašata se nad ním smíloval a postavil před láhev se skvostnou ohnivou vodou. Alkohol jsme milerádi servírovali, na něm se dalo nejvíce vydělat.

Nesnadné začátky tohoto mého počínání. Prvním nepřijemným překvapením byla únava. Tehdy jsem přece byl ještě mladík, ve slušné zdravotní kondici, ale po osmi či víc hodinách ustavičného pobíhání údy jsem obtížně vlekl.

Aby podnik mohl jakž takž prosperovat, za večer aby došlo k dvojmu obslužení u každého stolu. Ne tedy jako kdysi a třeba i dnes v českých podmínkách, že strážníci sátrávají u piva a klábosení až do zavírací hodiny.

Servírována krmě česká, specialitou kachny americké (*Long Island duck*), v neděli i svičková. Druhou mou potíží bylo obtížné přizpůsobování snad baťovskému a určité vašatovskému principu, že zákazník má vždycky pravdu. Třeba se mi stalo, že servírují manželskému páru totožné polévky, načež si jeden postěžoval, že polévka je málo teplá a ten druhý protestoval, že je příliš horká. Přirozenou reakcí by přece bylo jim ty talíře prohodit, jenže etiketa bránila takové opovážlivosti.

V této souvislosti se poněkud vracím k příteli Egonu Hostovskému. V té době se znova ženil a já na takovou novinu zareagoval otázkou: „Egone, nechci vědět, o kolik let mladší je vaše vyvolená – stačí, když se mi svěříte, o kolik mladší bude vaše nová tchyně.“ Přesný údaj jsem už zapomněl, ale vzpomínám si, že Egon této vyženěné rodičovské dvojici doporučil povečeření v našem podniku a mě informoval, že nový pan tchán je tvor s dost obtížnou náturou.

Pravda pravdoucí. Přišli, uvedeni ke stolu zrovna v mém rajonu. Načež tchán prezentoval svůj temperament se slovy: „Dvě kachny, ale pořádně propečené, nebo vám je hodím do ksichtu.“

Takto projevený slib jsem ocenil laskavým dotazem: „Pane, přišel jste se k nám navečet nebo zejména vyhrožovat?“ já libeznost sama.

„Tak jaký to bylo?“ doma se pak Egon přeptával a dozvěděl se, že jídlo bylo O.K., až tedy na toho arogantního číšníka.

„Toho já znám,“ zaradoval se tazatel.

Víc se o této činnosti rozepisovat nebudu – s jednou však výjimkou, o mně dost známou: jak jsem totiž nesl dršťkovou polévku, někdo do mě strčil a já už pak nemohl zabránit nemilému následku, že polévka se ocitla na rameni staršího, menšího, mlčenlivého pána. S omluvami se snažím neštěstí napravit, přiběhl pan Vašata se slovy: „Víš, kdo to byl?“

Ovšemže jsem nevěděl a načež se dozvěděl, že jsem polil hosta – historickou postavu: Alexandra Kerenského, Leninem svrženého, v americkém exilu skrovně přežívajícího. Pan Vašata mě ujistil, že mnou potřísněné sako bylo to jeho jediné, co měl.

Spropitné z restaurace mi umožnilo, abych dostudoval a k číšnickému počínání se už nikdy nemusel vracet.

Tajemství bájného Horymíra a jeho koně Schemiga

Jan Berwid-Buquoy

Tentokrát bohužel oblíbený český výrok „kecáš jako Palacký!“ použít nelze, protože známý mystifikátor českých dějin, František Palacký, jaktžliv o žádného „Horymíra“ nikdy ani slovem nezavdal. Přitom je zcela nutně podotknout, že Palacký zásadně nelhal, nýbrž si pouze vymýšlel. Ať si vymýšlel, jak chtěl, Horymíra přesto nevymyslel a kauzu o něm přenechal jiným, tzv. sedmilhářům ...

Jeden z čtenářů mého článku „Fakta o staroměstském orloji jsou plná výmyslů a lží“, píšící pod pseudonymem „sendyman“, mi sděluje: „Já bych potřeboval ještě nějaká fakta ohledně Horymíra. Není mi zcela jasné, zda měl jeho Šemík okovány letní, nebo zimní podkůvky, nebo šlo dokonce jen o protektory ...“ Snad by jistá tajemství o vladykovi Horymírovi a jeho věrném koni Šemíkovi zajímala i ostatní čtenáře, již z toho důvodu, že tato dost neprůhledná story je dokonce součástí maturitních otázek. Základním kamenem úrazu je existence či neexistence těchto dvou bytostí. Žily opravdu, anebo se jedná o pouhou mystifikaci?

Nejstarší kronikou „českou“ je Kosmovo dílo Chronica Boëmorum (1119–1125). Autor však píše o Bójích (Keltech), a nikoli o Čechách. Jejich vůdce je praotec Boämus (čti: Bójemus). V žádném případě „praotec Čech“. K Řípu dorazili tedy Keltové, a nikoli Čechové. V každém případě se kronikář Kosmas o žádném „Horymírovi“ nerozepisuje. Označení „praotec Čech“ se objevuje až v Dalimilově kronice (14. století). Autor se vůbec nerozpakoval a z praotce Bójema obratem ruky vyrobil „praotce Čecha“. Přesto, přesně tak jako Kosmas, se ani Dalimil o nějakém „vladykovi Horymírovi“ nezmiňuje.

Teprve v díle Kronika česká (1533–1539), jejímž autorem je Václav Hájek z Libočan, se o Horymírovi a jeho věrném koni Šemíkovi dovídáme víc než dost. Hájek zasazuje svého hrdinu do doby vlády údajného knížete Křesomysla (850–853). Tento vladař ovšem nikdy neexistoval. Dále, vladyka Horymír byl prý majitelem tvrze v Neumětělich. V této obci se nalézají celkem tři bývalé tvrze (Karel Sklenář: Slepé uličky archeologie, Praha 1977), nejstarší z nich byla v místech, kde se říká „Ve valouchu“. Opevněný objekt byl ovšem postaven až ve 14. století. Nemůže tedy jít o sídlo Horymíra (9. století). Horymír rovněž nemohl protestovat proti hromadnému zakládání stříbrných dolů v českém státě, neboť v té době se v Čechách nic „nedolovalo“. Ostatně, první český stát v čele s knížetem Bořivojem I. vznikl teprve v letech 867–888, tedy dávno po vymyšleném knížeti Křesomyslovi.

Hradiště Vyšehrad nikdy nebylo původním sídlem českých knížat. Ve skutečnosti se utábořila na Levém Hradci. Fortifikace Vyšehradu byla vybudována až v 10. století, takže v opevněné vyšehradské pevnosti nemohl sídlit vymyšlený Křesomysl v letech 850–853 a přes hradby neexistující hradní pevnosti rovněž neskákal žádný vladyka Horymír do Vltavy na svém věrném koni Šemíkovi. V této době byla vyšehradská skála naprosto holá a pro jezdce s koněm absolutně nedostupná. Přesto! Možná že se vám to bude zdát neuvěřitelné, ale bytost týkající se „Horymíra“ a jeho koně „Šemíka“ skutečně žila. Jmenovala se Epelein z Geilingenu a jednalo se o německého loupežného rytíře. Václavu Hájkovu z Libočan se dostala do rukou jeho bavorská soudní akta a zaujala jej natolik, že vyrobil z rytíře Epeleina (14. století) „vladyku Horymíra“ (9. století), ubytoval ho ve vymyšlené tvrzi v Neumětělich, odsuzuje ho (850–853) neexistujícím Křesomyslem, a ještě navíc ho nechává skákat na koni z vyšehradské skály do Vltavy z hradeb, které tam byly postaveny až 150 let po uvedeném skoku. Autor této story patrně trpěl chorobnou představivostí ...

Německý rytíř Epelein von Geilingen (1320–1381) spoluvlastnil hrad Wald u Gunzenhausenu v Bavorsku. Kolem roku 1360 začal přepadat a loupit hlavně na kupeckých cestách kolem Norimberka. Byl na něho vydán zatykač. Epeleina chytit nebylo vůbec snadné. Opatřil si velmi rychlého a vytrvalého koně jménem „Šemík“ (německy: Schemig), jenž každému ujel. Název „Schemig“ se odvozoval od legendárního německého eposu, kde bájný Wieland (syn Wittiga) vlastnil koně jménem Schemig. V roce 1372 byl loupežný rytíř konečně lapen a na norimberském hradě radními odsouzen k trestu smrti oběšením. Vyslovil ovšem poslední přání, zdali by se ještě

jednou na nádvoří norimberského hradu směl naposled projet na svém věrném koni „Šemíkovi“. Bylo mu to umožněno. Epelein věděl, že ho čeká tak jako tak oprátka, a tak se odhodlal k neuvěřitelnému činu: Nacválal „Šemíka“ do trysku směrem k městským hradbám a těsně před nimi

donutil koně ke skoku přes překážku. Tomu se to podařilo a řtil se s jezdcem do hlubin hradního příkopu. V tomto okamžiku zvolal rytíř svou legendární větu: „Hej, vy norimberští, teď už mě neoběsíte! Měli jste tak učinit předtím!“ Dole se zabořil kůň s odsouzencem do bažiny hradního příkopu. Zbrojnoši s hrůzou zírali z městských hradeb, jak se Epelein se „Šemíkem“ hrabou z bahna na cestu vedoucí z města.

Loupežný rytíř se nyní skrýval na hradě Dramus u svého příbuzného a s koněm „Šemíkem“ vyjížděl opět na loupežná tažení do blízkého i vzdáleného okolí. V roce 1381 byl opět lapen a odvezen na hrad Norimberk. Dne 15. 5. 1381 provedená poprava byla nesmírně krutá: Epeleina z Geilingenu vpletli katové do kola, zlámali mu všechny kosti a poté ho umlátili železnými tyčemi k smrti ... Václav Hájek z Libočan svého vybájeného „Horymíra“ takovéto potupné smrti ušetřil. Jeho „Křesomysl“ neexistujícímu Horymírovi prostě trest odpustil!

Soud ve Vídni provedl na návrh Diag Human exekuci obrazů ČR

Praha - Vídeňský soud na návrh společnosti Diag Human provedl exekuci tří významných uměleckých děl zapůjčených Českou republikou na výstavu v rakouské metropoli. ČTK to dnes sdělil právní zástupce firmy Jan Kalvoda a potvrdil kurátor vídeňské galerie Belvedere Alfred Weidinger. Společnost souhlasila s pokračováním expozice až do 29. května. Poté budou dva obrazy a plastika převezeny do depozitního skladu soudu ve Vídni. Diag Human se už mnoho let soudí s ČR o náhradu škody za překažený obchod s krevní plazmou. Ve sporu jde o deset miliard korun.

Exekuce se týká obrazů Emila Filly a Vincence Beneše a plastiky Otto Gutfreunda.

Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových podle své mluvčí Jany Rennerové zatím nemá informace o zastavení uměleckých děl, nechce proto předjímat další postup České republiky. Podle právního poradce ministerstva zdravotnictví Tomáše Sokola však bude odvolání proti rozhodnutí o exekuci téměř povinností. „Jde o správu státního majetku,“ uvedl Sokol. Dodal, že ČR k získání děl zpět nemá žádnou jinou možnost než obrátit se na vídeňský soud. Kalvoda týdeníku Ekonom.cz sdělil, ČR má na podání námitek čtyři týdny.

V tiskovém prohlášení oznámil, že firma se s podobnými požadavky obrací i na další zahraniční soudy. „Diag Human má důvody očekávat, že stejně bude rozhodnuto o jejich návrzích i v dalších jurisdikcích vázaných newyorskou úmluvou o vzájemné vykonatelnosti rozhodčích nálezů,“ uvedl právník.

Na základě úmluvy postupoval podle Kalvody i rakouský soud. Smlouva zaručuje, že o vyrovnání ve sporu se státem lze požádat v jakékoli jiné členské zemi úmluvy. Podmínkou však je, že arbitráž musí být již uzavřená a platná. Podle právníků je to i případ sporu Diag Human a ČR, přestože se stát proti výsledku odvolal.

Rozhodčí nález ze srpna 2008 státu nařídil zaplatit firmě Česochývcara Josefa Šťávy náhradu škody 8,9 miliardy korun. Diag Human tvrdí, že rozhodnutí již nabylo právní moci, protože se za stát prý odvolali lidé, kteří k tomu neměli ze zákona oprávnění. Konkrétně ministr zdravotnictví Tomáš Julínek a generální ředitel Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových Miloslav Vaněk. Česká republika je přesvědčena o opaku s tím, že odvolání bylo řádné.

Na tom, že arbitráž pokračuje, Rennerová i Sokol stále trvají. Úřad podle mluvčí považuje tedy „za nemožné vést ve věci exekuci řízení“. Podle poradce ministerstva zdravotnictví jsou pouze rozhodčí kompetentní k tomu, aby rozhodli, zda byla žádost o přezkum nálezů z roku 2008 podána oprávněnými osobami. Zatím to neucinili.

„Rakouský soud uznal vykonatelnost nálezů a nařídil jeho exekuci proto, že sám přezkoumal opravný prostředek státu a shledal, že jej podaly osoby k tomu neoprávněné. To je v rozhodnutí výslovně uvedeno,“ prohlásil Kalvoda. Dodal, že již letos v lednu informoval premiéra Petra Nečase o tom, že se hodlá na zahraniční soudy obrátit.

„Postup rakouské justice je přinejmenším zvláštní. Samozřejmě zvažujeme adekvátní kroky. Postup, kdy jsou zapůjčená umělecká díla brána jako rukojmí jiných sporů považují za neslušný,“ sdělil ČTK ministr kultury Jiří Besser.

Tři zapůjčená umělecká díla jsou nyní na vídeňské výstavě s názvem „Dynamik! Kubismus/Futurismus/Kinetismus“ v Belvederu. Fillův olej Dvě ženy z roku 1913 pochází ze sbírek Moravské galerie v Brně, Benešův obraz Tanečnice a Gurfreundova bronzová plastika Objekt patří Národní galerii v Praze. Pořadatelé výstavy upozorňují i na abstraktní kompozici Františka Kupky z roku 1913, kterou však zapůjčila soukromá pražská aukční síň a prodejní galerie Adolf Loos Apartment and Gallery Prague. „Obrazy byly zabaveny ve stanoveném

termínu (dnes ve 14:30),“ potvrdil kurátor Alfred Weidinger.

Moravská galerie v Brně má ve Vídni jeden ze svých nejhodnotnějších obrazů, olejomalbu Dvě ženy od Emila Filly. Její cena by podle ředitele galerie Marka Pokorného mezi sběrateli nešla pod deset milionů korun. „Je to velká věc z Fillova raného období, jaká na trhu nebyla. Pro nás má mimořádný význam,“ řekl ČTK Pokorný. Galerie nemá ve smlouvě o výpůjčce doložku o nezabavitelnosti, která se uzavírá jen výjimečně. Nemůže tedy se zabavením obrazů nic dělat.

Podle ředitele Národní galerie v Praze Milana Knížáka je bezesporu vinen český stát. „Vystavená díla jsou pojištěna, ale to v tomto případě nehraje žádnou roli. Pokud to stát nevyřeší, tak o tato cenná díla přijdeme,“ řekl Knížák ČTK.

Obě díla z majetku Národní galerie jsou podle něj velmi cenná. „Speciálně obraz Vincence Beneše Tanečnice pojištěný na 500.000 eur (zhruba 12,5 milionu korun) je dílo, které je nenahraditelné. Pojišťovací hodnota druhého díla, bronzové plastiky sochaře Otto Gutfreunda Objekt, činí 100.000 eur (zhruba 2,4 milionu korun),“ podotkl Knížák.

Spor s firmou Diag Human se táhne skoro 20 let. V roce 1991 ministerstvo zdravotnictví vyhlásilo soutěž na zpracování krevní plazmy. Především se dohodlo se společnostmi Novo Nordisk a Conneco, z níž se později stala firma Diag Human. V roce 1992 tehdejší ministr zdravotnictví Martin Bojar firmě Novo Nordisk sdělil, že nevyhrála, protože se spojila s podezřelou firmou Conneco - později Diag Human. Ta od roku 1995 požaduje odškodné za ušlý zisk.

Autor: ČTK

Vlk na moři a hyeny na souši

Posted on [05/19/2011](#) by Ludwig von Gress IN Fog of Chaos

Za obrovské ztráty lidských životů v zákopové válce na západní frontě v první světové válce se dává vina generálům, francouzským, německým a britským. Názory se různí na to, který generální štáb by měl dostat první cenu. Myslím, že by si ji zasloužil generál von Moltke svou variací původního plánu generála von Schlieffen, podle kterého, zjednodušeně, měla být francouzská armáda zničena důrazným útokem na pravém, tj. belgickém křídle, případným ústupem ve středu a na levém křídle. Tak by byla francouzská armáda vtažena do kotle a odříznuta od vitálního dopravního, administrativního a zásobovacího uzlu – Paříže. Von Moltke, proti vážnému varování von Schlieffena krátce před svou smrtí, oslabil veledůležité křídlo pravé a zdvojnásobil sílu křídla levého. Nepomohlo, že Belgičané bojovali houževnatěji, než se očekávalo, a že bavorský korunní princ Rupprecht, velitel VI. armády na levém křídle místo lákání útočil, a že německý korunní princ, velitel V. armády středu, proti přímému rozkazu, také útočil. Vidina vavřínu za dobytí Paříže překonala disciplínu i zdravý rozum. Jednoměsíční plán zdegeneroval ve čtyřletou zákopovou válku.

Již po půl roce vražedné stagnace na západní frontě admirál von Tirpitz varoval císaře Viléma, že dochází na válku hospodářskou. Jak Velká Británie, tak Německo si byly dlouho vědomy své zranitelnosti v případě námořní blokády a pokoušely se přijít s pravidly, která by nebezpečí omezila. Podle Pařížské smlouvy roku 1846 a Londýnské deklarace 1909 námořní blokáda měla být omezena na tři míle od nepřátelského pobřeží, loďstvo neutrálních států a lodě osobní dopravy měly být nedotknutelné. Navíc i posádka a pasažéři na obchodních lodích válečných států neměli přijít k újmě. Ideální praxe pro válečnou loď měla být varování, prohlídka, vylovení posádky a pasažérů do záchraných člunů a odtahování ukořistěných lodí do neutrálního přístavu, kde o jejím osudu měl rozhodnout soud. Pravidla jistě zajímavá, legální a humanitární, ale zejména v případě ponorek velice nepraktická.

Velká Británie ignorovala třímílové pravidlo a vyhlásila „vzdálenou“ blokádu. První lord Admirality Winston Churchill přišel s nápadem „vábniček“, ozbrojených lodí vyhlížečích jako lodě obchodní, pod vlajkou neutrálního státu, které měly vylákat německé ponorky, ty které pravidla dodržovaly, alespoň na povrch. Navíc Churchill dovolil spojeneckým obchodním lodím plout pod vlajkami neutrálních států, to vše zakázáno Haagskou deklarací. Německo reagovalo neomezenou ponorkovou válkou, která vedla k potopení *Lusitanie* 7. května 1915. Ztráta dvanácti set lidských životů včetně žen a dětí nepředstavovala pro Německo velký úspěch na poli veřejného mínění. (Američany to rozhořčilo natolik, že za necelé dva roky, 6. dubna 1917, vstoupili do války také.) Je sice faktem, že britský parník kromě pasažérů vezl také americkou municí pro Británii, a že německé velvyslanectví zaplatilo inzeráty v padesáti amerických novinách varující pasažéry, ale moc to ve válečné propagandistické vřavě nepomohlo.

Císař Vilém II. pro jistotu nařídil svým ponorkám nechat osobní a neutrální plavbu na pokoji a *Admiralstab* musel přemýšlet. Na začátku války, v srpnu 1914, křižník *Emden* pod velením Karla von Müllera vyplul do moří kolem jižní Asie a během tří měsíců potopil patnáct spojeneckých obchodních lodí a jednu ruskou a jednu francouzskou válečnou loď. Kariéru mu ukončil australský křižník *HMAS Sydney* u Cocos Islands. Ostatní německé „raiders“ nebyly tak úspěšné. Ze sedmi vyslaných byly tři potopeny spojeneckým válečným loďstvem, jeden vybuchl sám bez cizí pomoci a tři se vzdaly v neutrálních přístavech. Mladý rezervní důstojník Theodor Wolf si uvědomil, že problém spočívá ve výběru lodí – byly to buď válečné lodě nebo osobní parníky. Byly sice rychlé, ale spotřebovaly víc uhlí a byly tudíž závislé na pravidelném a častém zásobování. Kdyby se použily lodě nákladní, nižší rychlost by byla vykompenzována mnohem větším prostorem pro uhlí, miny a zajatce. Mohly by tudíž operovat podle haagských pravidel. Německá admirality nebyla tak nepružná, jak se často tvrdí, a za čtyři měsíce od Wolfova návrhu vyplula do Atlantiku první loď SMS (Seiner Majestaet Schiff) *Moewe* (4788 tun). Označený *Hilfskreuzer*, auxiliary cruiser, pomocný křižník, se nyní zjednodušeně a nepřesně překládá jako korzár. Během dvou měsíců položila u pobřeží Francie, Irska a Skotska minová pole, která potopila tři obchodní lodě a bitevní loď *King Edward VI.*, kromě toho třináct lodí obchodních a zajala jeden britský osobní parník a přes britskou blokádu se vrátila do Kielu. Třicetišestiletý korvettenkapitán Nikolaus Burgraf und Graf zu Dohna-Schloiden dostal od císaře osobně *Pour de Mérite*, nejvyšší vojenské vyznamenání také známé jako Blue Max.

Další korzáři nebyli tak úspěšní, ale myšlenka se ujala. *Admiralstab* hledal vhodné velitele, kteří mimo jiné museli „mít štěstí“. Karl Nerger přežil téměř úplně zničení *Ilitis* během Boxerského povstání roku 1910 a v bitvě u Heligolandu na začátku první světové války vyvázla jeho loď *Stettin* s minimální škodou přes usilovnou, ale zřejmě nepesnou palbu britského námořnictva. Muž, jakého *Kaiserliche Marine* potřebovala jako velitele jedné z jejích *Himmelfahrt dampfers* –

sebevražedných lodí. Byvše vybrán, vybral si loď a to pouhé dva roky starý, jednokomínový parník *Wachfels* o výtaku 11 200 tun. Admirality jej od loďní společnosti Hansy koupila, dala mu krycí jméno *Jupiter* a během šesti měsíců upravila a ozbrojila. Celkem sedm 150 mm kanónů bylo zainstalováno a zamaskováno, tři 52 mm kanóny byly uschovány v podpalubí pro případnou instalaci na lodích zajatých, a čtyři 500 mm torpédomety výzbroj doplnily. Loď také vezla 465 min a rozložený plovákový pozorovací dvouplošník *Friedrichshafen FF33E*, později neoficiálně překřtěný na *Wölfchen (Vlče)*.

V prosinci 1916 SMS *Wolf* konečně vyplul pod svým jménem. Rozkazy Nergerovi byly jednoduché – způsobit chaos v Indickém oceánu na britských obchodních linkách podle vlastního uvážení s důrazem na australský vývoz zrní do Evropy. Plavba měla trvat šest měsíců, ale Nerger admirálům slíbil, že vydrží rok. Vydržel rok a tři měsíce. *Wolf* uplaval více jak 64 tisíc mil, což je skoro třikrát kolem zeměkoule, bez přerušení v jakémkoliv přístavu. Za tu dobu zajal 14 a potopil 16 obchodních lodí s minimálními ztrátami na civilních životech.

Ne všechno se povedlo. Pokládání min nebylo jednoduché. Námořní kontaktní mina té doby bylo sto kilogramů TNT v litinovém soudku, z kterého vyčnívalo osm olovených „prstíčků“, uvnitř se zkumavkou kyseliny sírové. Když se prstíček ohnul, zkumavka se rozbila a H2SO4 zapálila směs chlorátu a cukru. Detonátor pak udělal své s trinitrotoluenem. Muselo se s nimi zacházet opatrně, spouštět přes záď za tmy z lodí předstírající, že je jen obyčejná dopravní, v komerčním kanálu poblíž přístavu často plného plavby jak obchodní, tak válečné. Bylo také nutné poměrně přesně zjistit hloubku, poněvadž délka kotvícího řetězu se musela upravit tak, aby mina plavala šest metrů pod hladinou. Odhad hloubky byl velmi důležitý a v několika případech miny nesplnily účel. Pro Brity nejšťastnější byl případ v Bombaji, kde více než sto deset min s velkým rizikem pokládaných nepotopilo ani jednu loď. Je možné, že silná monsunová bouře následujícího dne je uvolnila a posunula do větší hloubky. K porovnání – dvacet pět min před Kapským Městem potopilo nebo poškodilo tři lodě.

Nerger se choval slušně k zajatcům, jak z lodí neutrálních, tak nepřátelských. Mnoho zajatých námořníků, Norů, Švédů, Číňanů a jiných přijalo jeho nabídku práce na zajatých lodích a nemohlo si jej vynachválit. Stockholmský syndrom ještě dřív než jej psychologové/odborníci tak pojmenovali? Quislingové? Předzvěst norského kapitána Tamy, z kterého australské sdělovací prostředky udělaly hrdinu, protože zbaběle kapituloval před několika mačetami mávajícímí teroristy a přivezl 438 „narušitelů hranic“ (starší socialistický slovník) nebo „asylum seekers“ (nový socialistický slovník) do Austrálie? Jiná doba, jiné mravy. Nebo ne?

Po 444 dnech se *Wolf* vrátil do Německa. Posádka dostala Železnou křížku a Nerger *Pour de Mérite*. Skončil první světovou válku jako velitel švadrony minolovek (jakázto ironie) v Baltiku. Pro úplnost, již sedmdesátiletý Nerger byl po druhé světové válce vítěznou Rudou armádou zajat a roku 1947 byl ubit k smrti v sovětském koncentračním táboře Sachsenhausen.

† † †

V únoru 1917 První lord Admirality Sir Edward Carson ujistil parlament, že vláda nebude potlačovat zprávy o korzárech a bude aplikovat politiku „absolutní průhlednosti“. Byla to ovšem absolutní lež. Britové věděli od samého začátku války, že jejich námořní síly na ochranu vitální námořní dopravy nestačí. Když se Němci vrátili k neomezené ponorkové válce, kterákoliv obchodní loď, snažící se z Velké Británie vyplout a vrátit se, měla 75procentní šanci, že bude potopena.

Britské bitevní lodě, lepší a větší, sice držely bitevní lodě *Kaiserliche Marine* v šachu, ale podceňované ponorky málem přivedly Velkou Británii na kolena. Není tudíž divu, že se Královské námořnictvo soustředilo na nejbližší vody a že na zámoří prostě nezbylo. Když se začaly potápět lodě kolem Jižní Afriky, kde žádné minolovky nebyly (Kapské Město nemělo ani hlídkový člun), dala se vina místním Němcům a občanům neutrálních zemí. Výraz – vnitřní výbuch (*internal explosion*) v oficiální zprávě stačil k tomu, aby novináři rozpoutali kampaň proti místním Němcům a neutrálním. Vedlo to k bouřím. Podobně se tisk později choval v Indii, na Cejlonu a v Austrálii. Od začátku války byla ve Velké Británii, jejích dominiích a koloniích přísná cenzura, o něco mírnější než ta dobrovolná dnešní. Bez oficiálního souhlasu nebo možná i podnětu taková by dezinformační kampaň nebyla možná.

V době, kdy *Wolf* kladl miny, byl ministerským předsedou Austrálie rozený Londýňan, William Morris Hughes. Podle slova soukromého tajemníka, byl „*cold as sea-ice, vain as a peacock, cruel as a butcher bird, sly as a veasel and mean as cat shit*.“ Jako kdyby to nestačilo, byl také odborovým předákem a zakladatelem Australian Labor Party. Tvrdil, že Němci se chystají převzít Austrálii a zavedl zákony, které možná ani Hitler později nepřekonal. Mezi jiným dovozovaly internaci Australanů i s jedním německým prarodičem. V tu dobu bylo v Austrálii asi 100 tisíc Němců, z toho přibližně dvě třetiny zde narozených. Víc než 4000 byly internovány a mnohem víc propuštěno z práce. Ani jeden jediný případ německé špionáže nebo dokonce sabotáže nebyl nikdy prokázán.

Australské námořnictvo bojovalo jinde, převážně ve Středomoří, a námořní obrana Austrálie byla svěřena našemu spojenci Japonsku. To na začátku války vyhnalo Němce z těch několika tichomořských ostrovů a okupovalo je samo. Na ochranu Austrálie určilo dva lehké křižníky, *Chikuma* a *Hirado* pod velením admirála Jamaji. Když SS *Cumberland* najel na minu, japonští potápěči „zjistili“, že byla obětí vnitřního výbuchu, protože poškozené ocelové pláty byly vyhnuty ven. Admirál Jamaja měl pro své tvrzení, že se jedná o sabotáž, dobré důvody. Jednak byly jeho lodě tak zastaralé, že by setkání s německým korzárem asi nepřežily, jednak byly zaměstnány mapováním australského pobřeží pro budoucnost. Australští potápěči zjistili pravý opak – pláty ohnuty dovnitř a vyšetřovací komise 18. srpna 1917 potvrdila, že loď potopila mina. Zpráva komise zůstala tajná a federální vláda nabídla odměnu £5000 za dopadení sabotéřů. Když se ztratila SS *Matunga* (*Wolf* ji zajal), vláda oznámila, že bude nutno zpřísnit bezpečnost v přístavech. 18. září narazila na *Wolfovu* minu SS *Port Kembla*. Opět se lhalo.

Ani v Austrálii, ani na Novém Zélandu žádné minolovky nebyly. Nějak to nikoho nenapadlo. Když konečně nebylo zbylí, Austrálie musela rekvírovat tři rybářské lodě a tři vlečné čluny. Nový Zéland obdobně zabavil dva rybářské čluny a jednu loď velrybářskou. Trvalo půl roku vhodné čluny najít. Naštěstí v tu dobu nebylo k přeměně na minolovku třeba nic víc než řetěz a kapitán buď hrdina nebo s sebevrah. Říkalo se – každá loď může být minolovkou – jednou. Nevím, jestli to je jen smutná ironie, nebo potvrzení mého velice nízkého mínění o tzv. žurnalistech, že ve stejném čísle novin, v kterém horlili proti zákeřným sabotéřům a opakovali oficiální tvrzení o neexistenci německých minonosek v Tichém a Indickém oceánu, byly vládní inzeráty hledající posádku pro minolovky. Později, když se důkazy již nedaly ignorovat, se tvrdilo, že se jedná o miny doma vyrobené a rybáři německého původu umístěné.

Díky nezištnému daru cara Alexandra, který věnoval králi Jiřímu V. knihu německých námořních návštěv z *Magdeburgu* potopeného Rusy v Baltiku a Kodex obchodního námořnictva z lodí zabavené v Austrálii hned na začátku války, a díky další kódovací příručce ukradené z kufru německého diplomata v Persii, mohla Admirality po celou dobu války dešifrovat veškerou komunikaci nepříteli. Pomohlo, že hned v roce 1914 britská loď přesekla jediný německý podmořský kabel a že Němci nevěřili, že by někdo byl schopen jejich depeše číst. (Nepoučili se, a v druhé světové válce udělali stejnou chybu. Teutonská domýšlivost?)

Další informace o aktivitách korzárů poskytla na Fidži zajatá posádka německé třístěžňové plachetnice *Seedler*. A jako ve verneovce, našla se a na správném místě skončila poměrně navigačně přesná zpráva v láhvi, kterou hodil přes palubu *Wolfu* zajatý novozélandský kapitán Meadows, o minokladoucích aktivitách *Wolfa*. Žádná výmluva neexistovala. Jak britská Admirality, tak australská a novozélandská vláda měly docela přesné informace. Byla válka a informace a dezinformace jsou zrovna tak účinná zbraň jako děla, yperit nebo ponorky. Byl nějaký platný, válečně ospravedlnitelný důvod pro lži? Popírání možnosti existence německých min zvýšilo riziko pro obchodní dopravu, na níž byly závislé jak Velká Británie, tak Austrálie. Pokud kapitán věřil oficiálním oznámením, pod rovníkem se nemusel obávat ani min, ani *Hilfskreuzer*.

Admiralstab nevěděl, co se s *Wolfem* stalo, ten pochopitelně nevsýlal, tudíž potvrzení jeho

úspěšné činnosti mohlo mít propagandistický dopad. Australané ovšem nevěděli, že Němci nevědí. Panika? Informace o minách by mohla postrašit neutrální loďaře, ale postrašila by je víc než tvrzení, že v australských přístavech operují německí sabotéři? Přiznat něco jiného by mohlo také vést k panice a všeobecné nespokojenosti, obrácené však místo proti usídleným Němcům proti politikům. Je jediný možný závěr – politici nechránili Austrálii, ale sebe. Riskovali životy námořníků na obchodních lodích pro svou kariéru.

V roce 1917 neměla Austrálie minolovku ani jednu. Po 93 letech jich máme pět. Jsou poměrně nové (1999 až 2003) a byly původně plánovány jako třída Gaeta pro středomořskou Itálii. My jim říkáme třída Huon, „*mine countermeasures vessels*“. Jelikož jejich schopnosti závisí na technologii a elektronice, která je více méně tajná, dá se těžko posoudit, jak efektivní by mohly být mimo počítačové modely. Vzhledem k délce australského pobřeží, počtu významnějších přístavů a závislosti australské ekonomiky na námořní dopravě, jich je pohříchu málo.

Již od konce devatenáctého století se prorokuje, že moderní války budou díky technologii kratší. Zatím nejsou, ale takové maličkosti odborníkům nevaďí. V každém případě, politici svou vinu na neobrannosti Austrálie dle svých tradic zamlčí. A naše sdělovací prostředky? Také se budou chovat podle svých tradic.

* * * * *

Použitá literatura - B.D.Liddell Hart – History of the First World War; Richard Guilliat & Peter Honnen – The Wolf - How one German raider terrorised Australia and Southern oceans in the First World War / Random House 2009

Nový Dárfúr? Satelit prý dodal důkazy o genocidě v Súdánu

Severosúdánská armáda zřejmě spáchala v regionu Abyei, ležícím mezi severem a jihem Súdánu, válečné zločiny. Z nově pořízených satelitních snímků podle skupiny Satellite Sentinel Project (SSP) vyplývá, že za týden spálila a zničila třetinu budov obývaných civilisty. Panuje obava, že se Chartúm v Abyei snaží o etnickou čistku podobně, jak to učinil v Darfúru.

Od minulé soboty, kdy severosúdánská armáda oblast obsadila, uprchla podle OSN polovina obyvatelstva. Hovoří se o 80 tisících až 150 tisících lidí.

Tuto sobotu armáda oznámila, že zastavila vojenské operace a že se zmocnila celého území. Vyzvala občany, aby se vrátili do svých domovů.

Podle snímků zveřejněných SSP je zničen také klíčový most na jihu oblasti, což návrat uprchlíků ztíží. SSP zaslala záběry Radě bezpečnosti OSN a také Mezinárodnímu trestnímu soudu. Podle organizace snímky dokazují, že armáda v Abyei použila nepřiměřené prostředky a zastráovala obyvatele.

Od roku 2005, kdy sever a jih Súdánu uzavřely mírovou dohodu, byla úrodná oblast Abyei opakovaně dějištěm střetů. Nejnovější konflikt začal po týdnech vzájemného obviňování z potyček a po útoku na konvoj severosúdánských sil. Chartúm hned po něm 21. května do Abyei vyslal tanky a armádu a odmítá výzvy OSN, USA a jižního Súdánu, aby se stáhl.

Abyei celoročně obývají Dinkové, etnický provázání s obyvatelstvem na jihu, po určitou část roku se tam zdržují také nomádké kmeny. Jižní Súdán chce v červenci na základě letošního referenda o sebeurčení vyhlásit nezávislost, ale na Abyei si dělají nárok obě strany. CTK

Televizní reklama Blanchettové narazila. Je prý moc bohatá

Australská herečka Cate Blanchettová rozzlobila krajany svým rozhodnutím postavit se do čela kampaně za zavedení nové ekologické daně. Podle Australanů je Blanchettová, jejíž majetek činí podle odhadů 53 milionů australských dolarů (972 milionů korun), mimo realitu a nechápe, že pro běžné občany je další daňové zatížení neúnosné, píše australský list Sunday Telegraph.

Organizace na ochranu životního prostředí a odbory dnes večer zahajují televizní kampaň, v níž Blanchettová s kolegou Michaelem Catonem veřejnost vyzývají, aby souhlasila s novou daní.

Austrálie své energetické potřeby zajišťuje zejména spalováním uhlí a v přepočtu na obyvatele je největším znečišťovatelem ovzduší na světě. Premiérka Julia Gillardová hodlá od července příštího roku zavést pro největší znečišťovatele novou daň a přimět je tím snížit emise. Konzervativní opozice je proti a tvrdí, že to poškodí ekonomiku a zvýší náklady domácností. "Cate Blanchettová je pouze další z hollywoodských hvězd, jež si zajišťuje dobré svědomí tím, že nás poučuje o oteplování," napsal list.

Ať dá radši část svých peněz...

Ministr státního pokladu Wayne Swan herečku ocenil za to, že se nebojí projevit názor, a zdůraznil, že vláda s kampaní Řekně ano, jejíž hlavní tváří Blanchettová je, nemá nic společného. Caton řekl, že je na kritiku připraven, Blanchettová zatím nereagovala.

Vláda vyjednává o dani v hodnotě do 20 australských dolarů za tunu popílku, zelení prosazují i 26 dolarů. Podle ekonomických propočtů to v každém případě navýší roční výdaje domácností o 500 dolarů (asi 9000 korun). Terri Kelleher ze sdružení australských domácností prohlásil, že pro Blanchettovou to je zanedbatelná suma, ale mnoho rodin na ni nemá. "Někteří lidé nežijí v luxusu a nemají žádný prostor pro další výdaje," řekl.

Vůdce senátní opozice Barnaby Joyce Blanchettové vzkázal, že ji má jako herečku rád, ale co kdyby, chce-li opravdu pomoci, nabídla část svých peněz těm, pro něž budou nové náklady příliš vysoké. Lidem jako ona vzkazuje:

"Místo lepení hesel 'Mně na tom záleží' na své terénní Mercedesy by měli vyjít ven a promluvit si s lidmi, kteří nakupují v obchodech s nejlépejšími potravinami, protože si nic jiného nemohou dovolit."

Překřížení rukou pomáhá od bolesti

Autor: Michal Andrlé

Závěry některých vědců mohou na první pohled skutečně vypadat jako rady typu „jedna paní povídala“ či přímo šarlatánství. Od prázdného exhibicionismu podvodníků se však musí vždy lišit v tom nejpodstatnějším parametru: musí být empiricky ověřené a také ověřitelné. A to i pro kohokoliv jiného. A právě k takovým závěrům došel i tým pod vedením prof. G.D. Iannettiho z katedry neurologie prestižní University College London, který ohlásil na první pohled velmi bizarní objev.

Iannetti spolu se svými kolegy věnuje již dlouhou dobu výzkumu bolesti. Při svém posledním pokusu se rozhodl, že bude dobrovolníkům pálit ruce prostřednictvím laserového impulsu, který trval 8-12 sekund. Poté nechal své dobrovolníky udělat jeden ze dvou následujících pohybů: prvním bylo položení dlaní rukou na plochu lavice před nimi, druhým bylo překřížení rukou nad ní. Dobrovolníci pak dostali úkol ohodnotit intenzitu bolesti, kterou pociťovali, na škále od 1 do 100.

Mnohem více z nich cítilo větší úlevu v situaci, kdy měli ruce překřížené. Iannetti se domnívá, že umístění rukou do nepřilíh běžné pozice podél těla zmate mozek při zpracovávání vzkazu o bolesti, který přichází z periferní části těla. Závěry, uveřejněné v odborném časopise Pain by mohly napomoci s lepším rozkódováním způsobů, jakým mozek vnímá bolest a napomoci tak např. k léčení chronických bolestí.

Kromě smrtelného průjmu trápí Němce integrační test. Žádná berlínská zed' prý nebyla

Video z ankety našich západních sousedů, jenž se objevilo na YouTube, vzbudilo mezi Němci smíšené pocity. Někteří jsou opravdu pobouřeni, někteří se jen baví. Mladý imigrant, jenž byl na ulici moderátorem osloven k zodpovězení pár otázek do ankety simulující integrační test, rozpůlil během dvou týdnů Německo. Nepotřeboval k tomu ani berlínskou zed', která mimo jiné podle jeho slov nikdy neexistovala.

Do společnosti se prý integruje tím, že svou ženu nezmlátil už dva měsíce. Se sousedy také začal pít pivo místo své oblíbené vodky. Za hlavní město země po dlouhém váhání označil Lucemburk a na dotaz o berlínské zdi osočil moderátora z toho, že na něj vytahuje samé chytáky a chce ho jen zesměšnit. Žádná zed' totiž Němce prý nikdy nerozdělovala. Těmito a dalšími odpověďmi mladík opravdu šlápl německé společnosti na kuř oko.

Ta se teď bezhlavě pře o to, zdali mají osmadvacetiletého imigranta rovnou vyhostit, nebo mu naopak zařídít v televizi vlastní pořad (asi jako varovný signál). Diskutéry rozhořčují, že člověk, který ani zdaleka nevypadá jako Němec, pro Němce má nevyslovitelné jméno Tedros Teclebrhan, a navíc disponuje těmito „znalostmi“ a laxním vztahem k zemi, kde žije, má vůbec právo na německé občanství. Takových případů je podle Němců nespočet a dělají Německu jen ostudu. Německo se netají tím, že poslední dobou silně řeší otázku o selhání integrace svých menšin.

Situace se pochopitelně dostala do jiného světla po zjištění, že Tedros je komik a celé video udělal jako svůj skeč, aby poukázal na předsudky Němců vůči imigrantům. V podstatě je to takový německý Borat z Afriky. Takový úspěch svého gagu ale rozhodně nečekal. Videem nechtěl Tedros pouze pobavit, ale přispět s ním k celonárodní diskusi. Podobná, i když ne tak vyhraněná, se ostatně odehrává i u nás. Jedna věc je, že ať člověk přišel odkudkoli s jakýmkoliv zvyky,

svou ženu by v Česku bít neměl; měl by ale také vědět, kdo to byl Karel IV.? Já jen aby pak ten otazník za větou „Kde domov můj?“ neměl skutečně neznalý charakter.

Adam Kolář Reflex

Vondráčková žalovala stát o 14 milionů, soud prohrála

Zpěvačka Helena Vondráčková prohrála soudní spor, ve kterém chtěla 14 milionů korun po státu, jenž podle ní "nečinně přihlížel útokům bulvárních časopisů". Nejvyšší soud zpěvaččinu stížnost zamítl.

Podle serveru Aktuálně.cz, který informaci přinesl, jde o ojedinělý případ, protože umělec (Vondráčková) vůbec poprvé

přesně vyčíslil částku, o kterou přišel kvůli zprávám v médiích.

Vondráčková tuto škodu stanovila na 14 milionů korun, přičemž jí tuto újmu měly způsobit články v časopisech Rytmus života a Pestrý svět. Podle zpěvačky vedly proti ní a jejímu muži Martinu Michalovi pomlouvačnou kampaň s úmyslem je poškodit. Policie a státní zastupitelství pak podle zpěvačky neudělaly nic, aby pomluvám zabránily.

Městský soud v Praze žalobu Vondráčkové zamítl, byť uznal, že po roce 2004, kdy časopisy svou "štvavou kampaň" rozjely, došlo k prokazatelnému zhoršení mediálního obrazu zpěvačky. Podle soudu však časopisy na vzniklé škodě odpovědnost nenesou.

S verdiktem nespokojená Vondráčková se pak obrátila na Nejvyšší soud, ten však její dovolání rovněž zamítl. Podle něj stát nechyboval.

"Škoda vznikala žalobkyni (Heleně Vondráčkové) na základě určitého poškozujícího jednání periodik a následný postup orgánů činných v trestním řízení mohl být pouze důsledkem těchto útoků," uvedli soudci.

Vondráčková se soudí často. Mezi její nejznámější spory patří například pře s kritikem Janem Rejžkem, který přisoudil její úspěch stykům s mafiány z období normalizace. Zpěvačka spor vyhrála a Rejžek se musel omluvit.

V minulých dnech si zpěvačka také stěžovala, že veřejnoprávní Český rozhlas-Radiožurnál málo hraje její písničky, které označila za "národní kulturní bohatství"; ani v tomto sporu však Vondráčková neuspěla a sklídila posměch části veřejnosti. Týden

Způsobují mobilní telefony úhyn včelstev?

Autor: Iva Adlerová

Včela medonosná (*Apis mellifera*) je ohrožená „něčím tajemným a osklivým“, jak se vyjádřil entomolog Jeff Pettis z Ministerstva zemědělství USA. Každoročně během posledních přibližně čtyř let umírá obrovské množství včelstev a právě v USA to bylo v minulých letech až 34 % během předchozích zim. Letos se vědci dopočítali „pouhých“ 30 %, ale i to je příliš mnoho. Někteří včelaři ztratí až 90 % svých včelstev ročně.

Ekologové se domnívají, že příčinou jsou nezdravé praktiky chovu, oslabený imunitní systém včel, roztoči, znečištění životního prostředí, nadměrné používání pesticidů, rozšíření virových chorob. Vědci přispěli s výsledky testů, které v 887 vzorcích vosku, pylu, včel a úlů prokázali 121(!) různých druhů pesticidů.

Záhadou jsou případy, kdy během zimy zmizí ze včelí kolonie dělnice a včelaři zaznamenají výraznou ztrátu, ale nenajdou mrtvý hmyz, tzv. „syndrom zhroucení včelstva“.

Švýcarští vědci zjistili, že včely dost dramaticky ruší vysílání mobilních sítí, což by prý mohlo vysvětlit mizení dělnic. Když byl mobilní telefon v blízkosti včelstva a přijímal nebo vysílal, včely reagovaly podobně jako při rojení. Indičí vědci zase zjistili, že působením silného signálu mobilní sítě klesá aktivita královny, která naklade méně vajíček.

Vědci také upozorňují, že asi třetina lidské stravy je tvořena plodinami, které vyžadují včelí opylovače a to je v souvislostech s číslu o úhynu včelstev alarmující zjištění.

Tucet volebních hesel na globální oteplování¹

Bob Carter²

Naše media jsou už po mnoho let zaplavena komentáři o lidstvem způsobeném nebezpečném globálním oteplování. Zpravodajství se objevuje nárazově v souvislosti s událostmi jako jsou schůze IPCC nebo, jako nyní, s vládní snahou zavést trestnou daň na emise kyslíčnicku uhličitého v marné víře, že daň zastaví globální oteplování.

1. Za předpokladu, že kyslíčnick uhličitý je vskutku skleníkový plyn (i když mírný a s klesající účinností za stávajících rostoucích koncentrací v atmosféře), a že se vlivem lidské činnosti hromadí v atmosféře, otázka nebezpečného oteplování byla oprávněně vznesena koncem osmdesátých let. Od té doby, současně s vytvořením IPCC³, a se souběžným velkým rozvojem výzkumu a jeho financování do oborů klima, energetiky a politiky klimatu intenzivní snaha najít a změřit lidskou stopu na globální teplotě stála pravděpodobně více než \$100 miliard. Kevin Rudd by to mohl vyjádřit: "Víš co? Žádná taková stopa nebyla změřena a ani se nenašla."

To ovšem neznamená, že lidstvo nemá žádný vliv na globální teplotu. My totiž víme, že kyslíčnick uhličitý je mírný skleníkový plyn a také můžeme měřit vliv lidské činnosti na místní teploty, který je jak zvyšuje (vlivem městských tepelných ostrovů) tak snižuje (vlivem zemědělských změn, včetně zavlažování). Celkový dopad přes celý svět musí zřejmě zanechat globální signal; to že ho nemůžeme najít a změřit naznačuje, že signal je tak malý, že se ztratí v šumotu 2. přirozených změn klimatických změn.

Tedy po pětadvaceti letech můžeme zodpovědět otázku, "Způsobují lidské emise kyslíčnicku uhličitého nebezpečné globální oteplování?" a odpověď je "Ne". Podivně, tato odpověď je však s ohledem na ochránce přírody a jejich podpůrce, včetně zřejmě mnoha vědců, jako házení hráčku na zeď.

Jak je možné, že za takových okolností, hypotetické oteplování zůstává nejmocnější politickou otázkou na světě, a zřejmě nyní v Australii?

Odpověď je za prvé v tom, že značná část oněch \$100 miliard byla použita na povzbuzení téměř všech nátlakových a zainteresovaných grup v západním světě k tomu, aby se 3. naučily těžit z alarmismu globálního oteplování-- a z nich nejvíce výzkumné skupiny klimatu, které se hromadí okolo supercomputerů a které vytvářejí bez přestání virtuální realitu klima jaké by mohlo, ale nemusí, být za sto let. (Je s jistotou známo o těchto computer modelech, že jsou chybné, pokud jsou srovnány s globální teplotou za uplynulých posledních dvacet let.) Za druhé, během posledních dvaceti let, něco udelet proti globálnímu oteplování, bylo hodnotou s kterou se kupují hlasy v okrajových (marginálních) volebně nejistých okrscích středních vrstev. To bylo usilovně a důsledně pobízeno nikomu neodpovědnými mimovládními organizacemi, a rovněž businísem a výzkumnými skupinami globálního oteplování. Politika globálního oteplování tak získala pozoruhodný a významný vliv.

Během let, jak se předmět veřejné diskuse o globálním oteplování posunul z převážně vědecké otázky na hrací pole 4. prospěchářů a sociálních inženýrů, problém se stal téměř výhradně politickým. Zdá se, že jediná významná věda je postmoderního druhu—což je "věda" IPCC, ve které společný postoj (vědou opovrhovaný), statistické překrucování a počítačové fantasie, převládá nad tradiční empirickou analýzou. Veřejná diskuse globálního oteplování tak byla ovládnuta uměním politiky. Což se dá vyjádřit, že falešným vířením a neustálým opakováním za účelem propagandy okamžiku. Tato zvrácenost je dobře ilustrována pozoruhodně slabým a intelektuálně nečestným strategickým vládním dokumentem (http://www.quadrant.org.au/blogs/doomed-planet/2011/04/climate-change-facts), který unikl na veřejnost 5. v pozdním březnu, a jehož účelem bylo poskytnout pomoc členům strany v jejich snaze přesvědčit veřejnost o potřebnosti daně na kyslíčnick uhličitý.

Tím přicházíme k druhé části článku a k faktu, že důsledkem strategického dokumentu, australský tisk psal během posledních dvou měsíců o globálním oteplování mělce a naprosto nepřesvědčivě, s jediným úmyslem propagandy.

Každé z následujících tvrzení je doslova, nebo téměř doslova prohlášení, které nedávno udělali australští vládní vedoucí, a jejich podpůrci ve sdělovacích prostředcích a i jinde. Osoby takto argumentující mohou být shovívavě označeni jako občané starostliví o globální oteplování ale také méně shovívavě a přesněji jako panikáři globálního oteplování.

Většina těchto tvrzení byla zřejmě vytvořena jako hesla, a

1 Originál vyšel v Quadrantu v květnu 2011, překlad je přetištěn se svolením redakce Quadrantu.

2 Překlad Rudolf Výborný

3 Intergovernmental Panel of Climate Change, Mezivládní Komise pro Změnu Klimatu

všechny jsou přizpůsobeny nepřístojnému a nečestnému politickému víření-- kterým jsou australští občané zaplaveni již po mnoho let. Tvrzení také spoléhají na prodejnou slovní virtuositu, která má za účel jen propagandu. Takovou techniku používá mezinárodní environmentní hnutí briliantně a neoblomně.

Následující argumenty jsou tedy dávány vládou jako hlavní důvody pro ospravedlnění zamýšlené nové daně na kyslíčnick uhličitý. Uvidíme jak, jednodlivě i celkově, jsou tyto argumenty pochybené.

Musíme zastavit uhlíkové znečišťování zavedením daně na uhlík.

Spor není ani o uhlíku ani o dani na uhlík, ale o emisích kyslíčnicku uhličitého a o dani na tento kyslíčnick. Daň má být uvalena na paliva a zdroje energie, které pohánějí australskou ekonomii.

V rozvinutých zemích (OECD) podle zákonů o čistém ovzduší jsou již po několik desetiletí aerosoly, jako saze, kyslíčnick dusíku a síry, vyprodukované elektrárnami odstraňovány u zdroje. Je zapotřebí, co možná nejdříve, snížit tuto poluci vzduchu, která je zdraví škodlivá, a zavést podobná opatření v rychle se rozvíjejících zemích. Zdanění kyslíčnicku uhličitého, který je užitečný, nepřispěje ničím k menšímu znečišťování prostředí.

Kyslíčnick uhličitý není žádná škodlivina. Je to plyn, který se vyskytuje přirozeně v atmosféře a který je životně důležitý pro život na zemi. Zvýšení kyslíčnicku uhličitého zrychluje a zlepšuje růst rostlin a pomáhá osvěžit zeleň planety.

Potřebujeme se mnohem více zabývat krísí klimatu (climate emergency).

Není žádná klimatická krise. Termín je úmyslná lež. Na konci dvacátého století průměrná globální teplota zůstala v přirozených mezích klimatických změn, a nebyla ani nezvykle zvýšená ani snižena, v geologickém měřítku.

V současnosti se země nepatrně ochlazuje, teplo oceánů klesá a zvyšování globální úrovně mořských hladin se nezrychluje (ačkoliv počítačové modely předpovídají, že by mělo) a energie tropických bouří je nejnižší za posledních třicet let. Navíc nejsou žádné důkazy pro to, že by se australské klimatické jevy historicky či geologicky lišily v síle či frekvenci od jejich předchůdců. To zahrnuje sucha, povodně, vedra i sněhové bouře. Great Barrier Reef je v dobrém stavu.

Nejvyšší emise kyslíčnicku uhličitého na hlavu má Austrálie.

Další falešné tvrzení. Podle zprávy Spojených národů (UN Human Development Report) Austrálie vysílá na hlavu 10. kyslíčnicku uhličitého. Státy s vyššími emisemi zahrnují USA (19 tun), Luxemburg (24.5 tun), Kuwait (31.2 tun), UAE (32.8 tun) a Quatar (56.2 tun). Austrálie má vyšší emise než mnohé jiné země, protože máme laciné uhlí, jen málo hydro-elektriny a zakázali jsme si atomové elektrárny.

Cena za energii, která historicky začalo nízkou, a nyní se rychle zvyšuje, umožnila Australii, na rozdíl od jiných rozvinutých 11. zemí, exportovat za soutěživé ceny produkty, které vyžadují k výrobě vysoké emise kyslíčnicku uhličitého. Příkladem takového exportu, který dodal sílu naší ekonomii je uhlík. Zdanění emisí těchto společností způsobí jejich odchod do zahraničí, nebo je zničí.

Zavedení ceny za uhlík potrestá velké znečišťovatele prostředí.

Cena za uhlík úmyslně uvalí pokutu na všechny uživatele energie, zejména však na energeticky intenzivní industrii. Tihle pouze v představách existující znečišťovatelé jsou ve skutečnosti skálopevný základ australského hospodářství. Jakékoliv zvýšení jejich výrobních nákladů bude předáno rovnou zákazníkům.

Spotřebitelé to budou, kteří nakonec vše zaplatí, rozhodně ne industrialisté nebo akcionáři.

Zavedení ceny za uhlík je správná akce, je v našem národním zájmu.

Největší výhodou australského hospodářství v mezinárodní soutěži je laciná energie uhelných elektráren.

Uvalení zbytečné daně na tento zdroj energie je hospodářský vandalism, který zvýší nezaměstnanost a poškodí životní úroveň všech Australanů.

6. Ochráníme existující pracovní příležitosti, zatím co vytvoříme nové investice a pracovní příležitosti v produkci čisté energie.

Smyslem uhlíkové daně je zavřít uhelné elektrárny. Žádná subvence neochrání pracovní příležitosti zaměstnanců. Investice poklesnou, protože Austrálie bude považována za celostátní risk.

Ve Španělsku 2.2 konvenčních pracovních míst je zničeno za každou novou pracovní příležitost vytvořenou v alternativní energetice, cena na jedno nové místo je zhruba US\$774 000. V podobné studii ve Velké Británii jsou čísla ještě horší, za každou novou pracovní příležitost je zničeno 3.7 míst v konvenční ekonomii.

7. Zavedení ceny za uhlík sníží emise kyslíčnicku uhličitého. Ekonomové dobře vědí, že zvednutí ceny na nějakou

podstatnou věc způsobí jen malé snížení v její spotřebě. To je pravda jak pro elektrickou energii tak pro benzin, dvě látky zejména postižené daní na kyslíčnick uhličitý.

Norsko zavedlo daň na kyslíčnick uhličitý za začátku let devadesátých, to zvýšilo už tak vysoké životní náklady a přesto emise kyslíčnicku uhličitého vzrostly o 15%.

Nahozená cena \$20 až \$30 za tunu velmi pravděpodobně nezpůsobí žádné snížení emisí. Zamýšlené postupné zvýšení ceny až k bodu, kdy energii intenzivně používající podniky jsou vytlačeny do zahraničí, způsobí snížení australských emisí, ale také snížení australské životní úrovně. Světové emise však zůstanou stejné. Taková politická linie je nesmyslná.

8.Ostatní země se přičiňují, dokonce i Čína a Indie. Nesmíme zůstat za zbytkem světa, který již zdaňuje kyslíčnick uhličitý.

Naprosto nikoliv. Na schůzích v Kodani a v Cancunu se zhroutily veškeré naděje na snížení světových emisí. Země s nejvyššími emisemi, jako USA a Čína daly naprosto zřejmě na jevo, že nehodlají zavést ani daň na kyslíčnick uhličitý ani obchodování s emisemi. Chicagská klimatická bursa se zhroutila a v Evropských klimatických bursách vládne chaos a korupce. Asi tak tucet amerických států se před časem zavázalo k opatřením proti emisím kyslíčnicku uhličitého, některé z nich⁴ (jako New Hampshire a New Mexico) nyní od závazků ustupují.

Ve sporu s hořejším tvrzením, ani Čína ani Indie nezavádí žádná podstatná opatření ke snížení jejich emisí. Je sice poukazováno na indickou daň na uhlík, avšak ve skutečnosti to je daň na dolování uhlí, zhruba \$1 za tunu. Ta je podobná australské dani, se kterou se už dlouho zápolí uhelné doly. Navíc v Australii existuje MRET (povinný tarif na obnovitelnou energii), ten vyžaduje, aby do roku 2020 bylo 20 procent elektriny vyprodukováno obnovitelnou energií. Zdroje obnovitelné energie jako vítr a sluneční energie jsou neschopné ekonomické soutěže a proto po roce 2020 uvalí MRET equivalent \$14 za tunu emise kyslíčnicku uhličitého.

Hrát si na to, že následujeme vůdce není moc dobrá idea, když hlavní vůdce (Evropská Unie) má sklerotickou ekonomii charakterisovanou vysokou nezaměstnaností a útekem výrobců do zahraničí a když ostatní velké industrializované země nehodlají nic podniknout.

9. Austrálie by měla dát příklad a ukázat cestu, kterou ostatní národy budou následovat.

Těžko si představit větší sebeklam.

Pro Australii zavést daň na kyslíčnick uhličitý dříve než státy s vysokými emisemi by znamenalo vystavit naši ekonomii nevýhodě a snížení soutěživosti a naprosto nic za to. Tvořilo by to ekonomickou hloupost.

Musíme se činit, a čím dříve se vypořádáme s klimatickou změnou tím méně bolesti utrpíme.

Problém je globální oteplování, ne vše zahrnující, úmyslně neurčitá klimatická změna.

Zdanění kyslíčnicku uhličitého, aby se předešlo hypotetickému "nebezpečnému" oteplování, bude neúčinné. Samá starost, žádná radost.

Cena za akci proti uhlíkovému znečišťování je menší než nic nedělání.

To je podvodné tvrzení. Zavedení daně na kyslíčnick uhličitý přinese sebou velkou cenu pro dělníky a spotřebitele, ale žádné snížení teploty po mnoho století, jestliže vůbec nějaké.

Pro čtyřčlenou rodinu cena za zavedení daně na kyslíčnick uhličitý pravděpodobně přesáhne \$2000 ročně⁵. Naproti tomu odstranění vůbec všech australských emisí by mohlo snížit teplotu země v roce 2100 zhruba jenom 0.01 stupně.

12. Není žádná možnost vyhnout se problému klimatické změny.

Vskutku.

Je však také pravdou, že není žádné prokázané nebezpečné globální oteplování. Naproti tomu Austrálie neustále čelí zřejmým problémům přirozených klimatických změn a riskantních klimatických událostí. Celonárodní politická linie je nutná k řešení těchto problémů.

Přiměřená, cenově účinná politická linie je rovněž zapotřebí pro lesní požáry ve Victorii, povodně v Queenslandu, sucha, cyclony v severní Australii a prodloužené doby horka i chladna. To znamená pečlivě se připravit, a účinně bojovat proti a zároveň se přizpůsobovat všem takovým změnám (jestliže a když se objeví). Utrácet billiony dolarů na drahé a neúčinné daně za kyslíčnick uhličitý pouze redukuje naše bohatství a naše schopnosti řešit tyto skutečné problémy.

Shrňme vše. Je pohroma pro australskou společnost, že vláda a velká většina reportérů a komentátorů ve sdělovacích prostředcích neustále rozšiřuje nekriticky tucet vědeckých a sociálních plytkostí rozebraných v tomto článku. Současná debata o globálním oteplování je odstrašující příklad jak politické podfuky a postmoderní argumenty se zmocnily veřejné debaty na cokoliv, dokonce i na vědecká témata.

4 V době mezi publikací článku a jeho překladem přibyly další státy, jako například New Jersey.

5 Za předpokladu, že daň je \$25 za tunu kyslíčnicku uhličitého a že australské emise jsou 550 milion tun, znamená \$13.8 billionů. Rozděleno na 22 milionů obyvatel to dělá na osobu \$627 za rok.

FIFA vzkázala světu: Korupční špína je vlastně legrační

Sepp Blatter, předseda Mezinárodní fotbalové federace

FIFA. Toto spojení bude panovat snad až do Švýcarsky smrti. Delegáti FIFA, kteří ve středu zvolili Blattera staronovým předsedou, alibisticky odhodili za hlavu všechno korupční bahno, aniž by si uvědomili, že teď jsou v něm až po uši úplně všichni.

Skutečnost, že Blatter zůstane předsedou FIFA, se čekala. Tím víc to vypovídá o stavu organizace. Za Blatterem se valí prudké proudy korupční špíny, předseda se v nich koupe a s úsměvem říká: Vždyť je to vlastně docela čisté...

Za poslední měsíce byli suspendováni čtyři muži z úzkého vedení FIFA za nabízení či přijímání úplatků. Spousta jiných je v podezření. Prosincové volby pořadatelů šampionátů v letech 2018 a 2022 se změnil ve frašku, v níž hlasy hrály roli obchodních komponentů. Kdo má víc, vyhrává.

Paraguajský člen výkonného výboru chtěl prý po Anglii za svůj hlas šlechtický titul. Jiní peníze, výhody... Cokoliv. To je současná FIFA. Soubor mužů s velkou mocí, kteří o té moci vědí a tudíž s ní nechtějí zacházet v rukavičkách (tedy zadarmo).

Sepp Blatter velí zkostnatělé organizaci, kde hrají prim dlouholeté vztahy mezi jednotlivými funkcionáři, vzájemné mocenské nahrávky, korupční normalizace. Sám Blatter chce vypadat čisté, ale věřit mu to může snad jen člověk, který právě přiletěl z planety Naivita.

Mediální pudr

Revoluční proudy ve FIFA přitom existují, ale je to spíše takový potůček, okamžitě spláchnutý dlouhodobě vytvářenými korupčními splašky. Anglická Fotbalová federace se snažila odložit předsednickou volbu, s čímž sympatizovala třeba Transparency International, němečtí či angličtí vládní představitelé a vlastně – každý normální člověk, jenž si dovede spočítat, že v rovnici FIFA + Blatter vždy vyjde jen ta nejzápornější hodnota.

Jenže revoluční Angličany podpořilo jen 17 delegátů, stejný počet se zdržel hlasování a zbylých 172 (!) členů kongresu suše konstatovalo: Pojdme volit, nic se neděje. A Blatter tak mohl dojít k poklidnému vítězství a jen zintenzivnit svojí aroganci myšlenek, že "se všechno brzy vyřeší".

Nevyřeší. Blatter může dělat co chce, ale především on zůstává symbolem korupční hniloby. Možná bude zakládat pracovní skupiny, bude prosazovat nové fotbalové protikorupční zákony, změnu způsobu volby pořadatelů MS, jenže to vše bude jen mediální pudr na tváři FIFA, jež je plná uhrů.

Změny? Nestojíme o ně

Z druhé strany, jen těžko si představit, jak vlastně gerontní organizaci reformovat. Personálně? Odchod Blattera by znamenal jen jakési "zničení démona", popravení symbolu korupce - avšak pavučinovitě struktury vztahů a síly by zůstaly. K očistění FIFA je zapotřebí ohromná konstituční revoluce, jakási "typizace" moci tak, aby korupce dostala co nejmenší prostor, význam. Jenže jak to udělat? Popravdě - strašně těžko. FIFA je téměř nerefornovatelná.

Každopádně kdyby byla vůle, stačilo by ono gesto v podobě odmítnutí volby, tedy sejmutí Blattera. Jenže vůle není. Očividně absolutně žádná. Delegáti FIFA zvolením švýcarského bosse ukázali, že nestojí o zásadnější změny. Že jim všechno vyhovuje a že jim je vlastně jedno, že fotbalový míč je momentálně ponořen do hlubokého úplatkářského lejna.

"Ono se to samo neudělá," říkával český Ivánek. Pošpiněná FIFA může jen závidět. V ní se to totiž "samo udělalo". Už je to tak nastaveno. Normální režim. Gratulujeme.

Foto: ČTK/AP

Autor: Jakub Kvasnička

Možná jsem odehrál svůj poslední zápas v Česku, tuší Kisel

31. května 2011 8:36

V prvních pěti ligových kolech po návratu z Austrálie dal záložník Karol Kisel v dresu Slavie čtyři branky. Pak se sice trošku zadrhl, ale paradoxně právě na jaře, kdy se prosadil už jen jednou, hrál červenobílí nejhezčí fotbal. "Možná nejhezčí v lize," myslí si Kisel.

I on k tomu přispěl aktivní hrou ve středové řadě. Ze Slavie se mu nyní bude odcházet těžce, zabydlel a našel v týmu skvělé spoluhráče. Přesto se těší do Austrálie za trenérem Vítězslavem Lavičkou.

Za sešivané nastoupil naposledy v sobotu proti Bohemians 1905. Loučil se bez diváků, protože kvůli výtržnostem slávistických fandů má Slavia uzavřený stadion.

Souhlasíte se slovy trenéra Michala Petrouše, že to bylo nedůstojné loučení?

Určitě. Na tohle derby by přišlo přes deset tisíc diváků a kvůli pár lidem musel být stadion prázdný.

Bylo loučení o to smutnější?

O mě ani tak nejde, nezažil jsem toho tady tolik jako například Martin Vaniak. Ten se musel loučit s kariérou a neměl komu děkovat.

Vy sám jste se mohl rozloučit brankou, ale několik slibných šancí jste zahodil.

Kdyby tady byli lidé, tak tu branku dám. Ale vážně, dávat góly ze všeho, tak nejsem tady.

Jak budete vzpomínat na rok strávený v Edenu?

Klub prožil možná nejhorší momenty ve své historii. A já věřím, že se z toho už dostal. Musím smeknout před týmem, který se tu na jaře vytvořil. Všichni hráči prokázali úžasný charakter. Hráli skutečně srdcem a ukázali, že nejde vždy v první řadě jen o peníze.

Podle toho vypadaly i zlepšené výsledky a především výkony.

Přesně tak, hráli jsme podle mě možná nejlepší fotbal v lize. Na jaře se tu utvořil parádní tým, který příští rok může hrát výš.

Kam byste tenhle rok zařadil ve své kariéře?

Hodně vysoko, určitě mezi ty úplně nejlepší. Beru to z hlediska lidí, které jsem tu potkal a na které jen tak nezapomenu.

Je v klubu někdo, kdo vám bude chybět ze všech nejvíc? Manželku si беру s sebou do Austrálie, takže bych to takhle nebral. S klukama budeme určitě pravidelně v kontaktu.

Je návrat do Sydney spojený především s osobou kouče Lavičky?

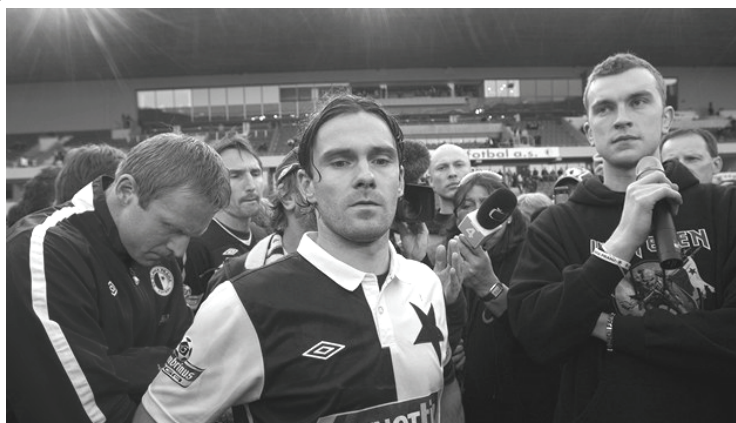
On je jeden z nejužasnějších lidí, které jsem v životě potkal, takže se tam vracím i kvůli němu.

Po roce opět měníte angažmá. Neplánujete se někde už usadit?

Zatím mi to takhle vyhovuje. Hraju tam, kde mě to baví. Roční smlouvy mi vyhovují, i když kluby by radši na delší dobu.

Je tedy klidně možné, že se za rok vrátíte do Slavie?

Těžko předbítat, co bude, jaká bude situace. V sobotu to mohl být můj poslední zápas v Čechách. Takhle to беру a vůbec se toho nebojím.

Karol Kisel ze Slavie (uprostřed) a jeho spoluhráči přihlížejí protestu svých fanoušků. / foto: Michal Sváček, MF DNES

VTIPY

Žena řídí auto a stěžuje si manželovi, který s ní jede v autě...: „Vidíš ty neukázněné chodce? Pořád se mi pletou do cesty!“ A manžel jí na to povídá: „Uklidni se a sjed' konečně z toho chodníku!“

Tučňák a zebra u fotografa. "Přejete si barevný snímek?" "Ne, stačí černobílý."

Novinář, matematik a Fyzik jedou spolu vlakem Arizonou. Novinář: "Jak tak koukám v Arizoně jsou jen černé krávy." "To není přesné," říká fyzik: "Měl jste říci, pane kolego, že všechny krávy, které jsme viděli jsou černé." "Ani to není přesné," polemizuje matematik: "Správně musíte říct: Všechny krávy které jsme viděli, jsou alespoň z jedné strany černé."

Proč je pračka rasistický spotřebič? Protože se do ní nesmí dávat bílé a barevné dohromady.

Soudce se ptá obžalovaného: "Viděl jste někdy tento budík?" A odsouzený: "Ne nikdy jsem ho neviděl." Soudce ho nechá odvést. Druhý den si soudce přivolá obžalovaného a zeptá se ho: "Viděl jste někdy tento budík?" Obžalovaný: "Ano, včera jste mi ho ukazoval."

Na autobusové zastávce se potkali po čase dva staří známí: "Řekni mi něco o sobě. Jsi ženatý?" "Zatím ne, nemůžu najít tu pravou!" "A na co sakra čekáš?" "Přece na autobus.."

Přijde paní na radnici. "Ráda bych zaplatila poplatek za pejska." Úřednice se na ni podívá skrz brýle a praví: "Jméno prosím." "Fifinka!"

Jedou dva vlakem: "Znáš ten vtip o dvou židech jak jdou spolu.." Druhý ho přeruší: "Proč pořád o židech? Podle mě je to nekorektní a nepřístojné." První pokrčí rameny a začne znovu: "Jdou dva Číňani spolu na bar micva.."

Paní Dalila leží u psychiatra na gauči: "Pane doktore, náš rodinný lékař trval na tom, abych Vás navštívila. Co já mám co k nim chodit! Jsem šťastně vdaná, muž mě miluje a máme krásné děti, jsem zdravá a daří se mi.." "A jak dlouho to na sobě pozorujete?" opáčí lékař.

Sejdou se čtyři kamarádi po letech v hospodě a povídají si. Jeden odejde na záchod a další řekne: "Představte si, že já mám takového šikovného a úspěšně bohatého syna, že svému nejlepšímu kamarádovi dal na narozeniny auto!" Druhý na to: "No to máš dobré, ale to můj syn koupil svému nejlepšímu kamarádovi letadlo!" A poslední jim říká: "No to můj syn dal na narozeniny svému nejlepšímu kamarádovi villu!" Čtvrtý se vrátí a ostatní se ho ptají, co dělá a jak se má jeho syn. "Můj syn je sice buzerant, ale jeho milenci mu dali na narozeniny auto, letadlo a vilu!"

Paní prodává zelí a každé si chodí pro to zelí s pytlíkem. Přijde tam pán trochu sebou škube a říká že chce jedno zelí. Paní se zeptá: "Pane vy nemáte pytlík?" A pán říká: "Já se vám zdám málo postiženě?"

Paní učitelka povídá dětem: „Děti, dám vám hádanku. Je to lesní zvíře, a když mu do názvu doplníte písmeno d, vyjde vám část těla. Co to je?“

Když dlouho nikdo neodpovídal, prozradila: „No přeci laň. A po doplnění písmena d máme dlaň!“

Na to Pepíček pošeptá sousedovi: „Jsem hned věděl, že to kuna nebude.“

Sekretářka přijde ráno do práce a vidí, že z ředitelovy kanceláře právě odnášejí gauč.

Nechápavě tedy na šéfa vyjede: „A tohle má být co? To jsem jako propuštěná?!“

Warming sceptic has frosty reception

PARLIAMENTARIANS from Julia Gillard down appear ready to give the cold shoulder to Czech President Vaclav Klaus, an outspoken climate change sceptic, when he visits Australia next month.

Mr Klaus, a critic of the theory of human-caused global warming, will attend a series of seminars organised by the Institute of Public Affairs think tank.

He has said other politicians will not offer their views on climate change because "a whip of political correctness strangles their voices".

The former economist has served as prime minister of his country.

He entered public life in 1989 when he and a group of colleagues volunteered their services to the leaders of Czechoslovakia's Velvet Revolution as they strove to overthrow the communist regime imposed in the aftermath of World War II.

Tour organisers have contacted a range of political leaders offering to arrange meetings with Mr Klaus while he is in Australia. A spokesman for Ms Gillard said yesterday: "The Prime Minister's diary has not been finalised."

But the organisers said her office had already declined an invitation to meet Mr Klaus, as had Victoria's Liberal Premier Ted Baillieu and his Western Australian counterpart Colin Barnett.

They are yet to hear from Foreign Minister Kevin Rudd, Queensland Premier Anna Bligh and NSW's Barry O'Farrell.

"It's extraordinary that Australia's political leaders are willing to risk our relationship with one of Europe's most dynamic and open economies simply because their representative is a climate sceptic," IPA executive director John Roskam said.

"We've been told that Europe and the world are dedicated to reducing carbon emissions.

"It looks like Australian governments can't handle the other view."

Opposition foreign affairs spokeswoman Julie Bishop said it would be "extraordinary" if Ms Gillard did not meet Mr Klaus.

"If the Prime Minister is not meeting Mr Klaus on the basis of his views on climate change, that would reflect very poorly on her," Ms Bishop said.

"It would reflect petulance and arrogance on her behalf."

The Australian 6.6.2011

Becherovka, Rum, Fernet, Griotka, Česká piva

Budvar, Zlatopramen, Plzen,

Monday - Friday 8.30-17.00

Goulburn Wines & Spirits

9-13 Brisbane Street
Darlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459

email sales@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 10.11.11

GET SUSPICIOUS AND BEWARE OF CLASSIFIED SCAMS

Have you ever tried selling a car to someone who is prepared to buy it sight unseen?

NSW Fair Trading Minister Anthony Roberts said consumers should apply a very healthy dose of cynicism when buying and selling through classifieds ads.

One NSW consumer was recently asked to hand over his 'for sale' vehicle following receipt of a fraudulent email, allegedly from PayPal.

"This is standard scam practice," the Minister said.

"The permutations vary but the end result is always the same - if people fall for the scam - loss of money, loss of the goods and loss of face.

"Many people are scam savvy but invariably unsuspecting people fall victim.

"If someone offers to buy a car or any other big ticket item from you without wanting to inspect it, you should be suspicious."

Classifieds scams can target both buyers and sellers

For buyers:

Buyers should beware of scammers who pose as genuine sellers and post fake ads on both online classifieds websites and in print classifieds.

The ad can be for anything from rental properties, to pets, used cars, boats, bikes, caravans, horses and saddles.

It could even include pictures and other details - often copied from a genuine seller's ad. In order to lure a number of victims in a hurry, the scammer advertises the item at a low price, often much lower than comparable items advertised on the same site.

When you show interest in the item, the scammer may claim that they are travelling or have moved overseas and that an agent will deliver the goods following receipt of payment.

Following payment you may receive a fake email receipt claiming to be from the website's secure payment provider, however, once you send money, you won't receive the goods and will not be able to contact the seller.

In the case of rental properties, the scammer will pose as a property owner or landlord and post a fake copy of a genuine rental property advertisement.

When you show interest, the scammer will make excuses as to why you cannot inspect the property, often claiming that they are currently overseas.

If you are still interested, they will ask for bond, rent payments or deposits in advance. You will never receive the keys to the property and the scammer will disappear with your money.

If you have handed over copies of personal identification documents, or other personal information, these could be used to commit identity fraud.

For sellers:

Scammers posing as genuine buyers also target consumers who sell goods through print and online classifieds websites.

The approaches used by scammers vary, but often they will contact you wanting to buy your goods, but will make up stories such as needing your help to pay an agent or third party for upfront costs like transportation or insurance.

The scammer will promise you reimbursement for these costs, however once you have paid, there is no reimbursement and it is often too late to recover the money and/or contact the 'buyer'.

Another variation is when the scammer poses as a buyer and makes you a generous offer for the item you are selling. If you accept the offer, the scammer then sends you a cheque, but the cheque is for more money than the agreed sale price.

The scammer will invent an excuse for the overpayment, for example to cover the fees of an agent or extra shipping costs. The scammer might just say that it was a mistake.

The scammer will then ask you to refund the excess amount—usually through an online banking transfer or a wire transfer. The scammer is hoping that you will do this before you discover that their cheque has bounced.

You will have lost the money you gave the scammer and if you have already sent the item you were selling, you will lose it as well.

The Minister said consumers should apply the maxim that if something seems to be good to be true, it probably is.

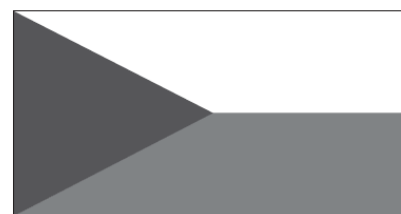
"Beware of products, services or rental properties advertised at very low prices, often lower than comparable items advertised on the same and other websites," he said.

"Don't trust the legitimacy of an ad just because it appears in a reputable newspaper or classifieds website—scammers post fake ads in these too.

"Where possible, avoid any arrangement with a stranger that asks for up-front payment via money order, wire transfer or international funds transfer. It is rare to recover money sent this way.

"Do an internet search using the exact wording in the ad - many well-known scams can be found this way."

Go to www.scamwatch.gov.au or call 1300 795 995 for further information.

Dohoda mezi Austrálií a Českou republikou o sociálním zabezpečení

Pracovali jste nebo žili v České republice?

Dohoda o sociálním zabezpečení mezi Austrálií a Českou republikou vstoupí v platnost dne 1. července 2011. Pokud jste žili v obou zemích, můžete mít nárok na důchod nebo dávky. Více informací získáte na webových stránkách Australian Government Department of Families, Housing, Community Services and Indigenous Affairs:

www.fahcsia.gov.au/sa/international

Více informací o tom, jak podat žádost, získáte:

- Telefon **13 16 73**
- Email international.services@centrelink.gov.au
- Webové stránky www.centrelink.gov.au
- Písemně na Centrelink International Services
PO Box 7809 Canberra BC ACT 2610

Centrelink
giving you options

